ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2026/2512

z dnia 10 listopada 2026 r.

nakładające tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz niektórych estrów akrylowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Królestwa Arabii Saudyjskiej, Republiki Południowej Afryki i Stanów Zjednoczonych Ameryki

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ([1]) („rozporządzenie podstawowe"), w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z państwami członkowskimi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Wszczęcie postępowania

(1) W dniu 12 marca 2026 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja Europejska („Komisja") wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu niektórych estrów akrylowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („Chiny" lub „ChRL"), Królestwa Arabii Saudyjskiej („Arabia Saudyjska"), Republiki Południowej Afryki („RPA") i Stanów Zjednoczonych Ameryki („Stany Zjednoczone"), zwanych łącznie „państwami, których dotyczy postępowanie".

(2) Dokonano tego w następstwie skargi złożonej 28 stycznia 2026 r. przez konsorcjum producentów niektórych estrów akrylowych („skarżący") w imieniu przemysłu Unii w rozumieniu art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(3) Wszczęcie postępowania było uzasadnione dowodami zarówno na istnienie dumpingu, jak i na wystąpienie wynikającej z niego istotnej szkody przedstawionymi w skardze oraz określonymi w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ([2]) („zawiadomienie o wszczęciu postępowania").

1.2. Rejestracja

(4) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2026/1085 ([3]) („rozporządzenie w sprawie rejestracji") Komisja poddała rejestracji przywóz produktu objętego postępowaniem.

1.3. Zainteresowane strony

(5) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do wzięcia udziału w dochodzeniu. W szczególności Komisja powiadomiła skarżącego, znanych producentów unijnych, producentów eksportujących, władze państw, których dotyczy postępowanie, i inne znane zainteresowane strony – w tym importerów, dostawców, użytkowników i stowarzyszenia branżowe. Wszystkie zainteresowane strony otrzymały możliwość przedłożenia uwag w sprawie wszczęcia postępowania oraz złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

(6) W dniu 18 marca 2026 r. Arkema Inc. (producent w Stanach Zjednoczonych Ameryki) złożył wniosek o status zainteresowanej strony. Wniosek ten nie został przyjęty, ponieważ przedsiębiorstwo nie dokonywało wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem.

([1]) Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj.
([2]) Dz.U. C, C/2026/1469, 12.3.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/1469/oj.
([3]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2026/1085 z dnia 20 maja 2026 r. poddające rejestracji przywóz niektórych estrów akrylowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Królestwa Arabii Saudyjskiej, Republiki Południowej Afryki i Stanów Zjednoczonych Ameryki w celu umożliwienia poboru ceł antydumpingowych od przywozu podlegającego rejestracji (Dz.U. L, 2026/1085, 21.5.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2026/1085/oj).

(7) W dniu 19 marca 2026 r. Taixing Sunke Chemicals Co., Ltd. (producent w Chinach) złożył wniosek o status zainteresowanej strony. Wniosek ten również nie został przyjęty, ponieważ przedsiębiorstwo nie dokonywało wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem.

(8) W dniach 25 marca 2026 r. i 3 kwietnia 2026 r. Arkema Inc. i Taixing Sunke Chemicals Co. Ltd zwróciły się o interwencję rzecznika praw stron w odniesieniu do decyzji Komisji o odrzuceniu ich wniosków o status zainteresowanych stron, ponieważ oba przedsiębiorstwa nie dokonywały wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Obydwa podmioty są powiązane z producentem unijnym Arkema France.

(9) Rzecznik praw stron zaproponował obu przedsiębiorstwom, że powinny one przedstawić dowody na wszystkie elementy niezbędne do wykazania, że wynik sprawy będzie miał na nie rzeczywisty wpływ. Przedsiębiorstwa przedstawiły dalsze dowody. Komisja uznała jednak, że przedstawione dowody nie są istotne, w związku z czym wniosek został odrzucony.

(10) W dniu 15 lipca 2026 r. służby odpowiedziały obu przedsiębiorstwom, zwracając uwagę, że jako część grupy Arkema obydwa przedsiębiorstwa mogły przedstawić uwagi w ramach tego dochodzenia i uzyskać dostęp do akt za pośrednictwem przedsiębiorstwa Arkema France.

(11) Rzecznik praw stron stwierdził, że wydaje się, iż najlepszy sposób uczestnictwa w dochodzeniu i odpowiednia ochrona praw procesowych grupy Arkema stanowiły kwestię wewnętrznej koordynacji w ramach tej grupy.

1.4. **Uwagi dotyczące wszczęcia postępowania**

(12) Saudyjski Generalny Urząd Handlu Zagranicznego („GAFT”), przedsiębiorstwo Sasol South Africa Limited („Sasol”) i przedsiębiorstwo Organik Kimya Netherlands BV („Organik”) stwierdziły, że poziom poufności zastosowany względem skargi był nadmierny, co uniemożliwiło im skorzystanie z prawa do obrony i zrozumienie argumentów zawartych w skardze.

(13) Przedsiębiorstwo Sasol argumentowało w szczególności, że nie było uzasadnionego powodu do zachowania poufności oraz że makro- i mikroekonomiczne wskaźniki szkody przedstawione w przedziałach lub w formie zindeksowanej obejmowały dane zagregowane, które nie były ukierunkowane konkretnie na żadnego indywidualnego producenta unijnego, a zatem należało je ujawnić.

(14) GAFT stwierdził ponadto, że w skardze nie ujawniono ważnych informacji, w szczególności w odniesieniu do wartości normalnej, ceny eksportowej, analizy szkody, a nawet nazw skarżących.

(15) Po pierwsze, Komisja stwierdziła, że informacje przedstawione w jawnej wersji skargi umożliwiły prawidłowe zrozumienie istoty informacji przedłożonych zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, w tym w kwestiach takich jak wartość normalna, cena eksportowa i analiza szkody.

(16) Po drugie, w odniesieniu do zachowania poufności tożsamości skarżących zauważono, że ujawnienie ich nazw wywarłoby na nich znaczący negatywny wpływ, biorąc pod uwagę ryzyko działań odwetowych. W każdym razie brak ujawnienia nazw przedsiębiorstw składających skargę nie wpłynął na zdolność zainteresowanych stron do przedstawienia konstruktywnych uwag na temat istoty skargi.

(17) Po trzecie, Komisja zaakceptowała zagregowane przedziały i indeksowane dane dotyczące wskaźników mikroekonomicznych i makroekonomicznych ze względu na ograniczoną liczbę producentów unijnych. Przedziały i wskaźniki były jednak wystarczająco szczegółowe, aby umożliwić ocenę tendencji i zmian wszystkich wskaźników szkody, co zapewniło pełne poszanowanie prawa zainteresowanych stron do obrony.

(18) Fakt, że w przedmiotowej sprawie GAFT, Sasol i Organik były w stanie przedstawić szczegółowe uwagi, w tym na temat informacji przekazanych w formie niepoufnej, indeksowanej lub zagregowanej, dodatkowo świadczy o tym, że strony były w stanie skutecznie ustosunkować się do skargi. W związku z tym argumenty stron zostały odrzucone.

(19) Ponadto chiński eksporter Pinghu Petro Chemical Co., Ltd („Pinghu Petro”) twierdził, że skarżący nie wykazał w wystarczającym stopniu, że jest reprezentatywny dla przemysłu Unii zgodnie z art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Strona ta twierdziła, że skarżący nie przedstawił żadnych dowodów na to, że osiągnięto próg 50 % określony w art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(20) W ramach określonej w prawie analizy skargi służby Komisji przed wszczęciem postępowania przeprowadziły badanie reprezentatywności. W tym celu przed wszczęciem postępowania skontaktowano się ze wszystkimi znanymi Komisji producentami unijnymi, którzy zostali uwzględnieni przy obliczaniu poziomu poparcia. W wyniku badania reprezentatywności stwierdzono, że skarga została złożona przez przemysł Unii lub w jego imieniu zgodnie z art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego oraz że osiągnięto odpowiednie progi określone we wspomnianym artykule.

(21) Próg 50 % kwestionowany przez przedsiębiorstwo Pinghu Petro ocenia się dopiero po złożeniu skargi i bezpośrednio przed wszczęciem postępowania. W związku z tym, wbrew argumentom przedsiębiorstwa Pinghu Petro, skarżący nie był w stanie wiarygodnie ocenić poziomu poparcia skargi ani nie był do tego prawnie zobowiązany. Przypomniano ponadto, że nota do akt w sprawie reprezentatywności została dołączona do akt udostępnionych do wglądu i potwierdzała, że reprezentatywność ustalono przed wszczęciem postępowania, ponieważ odpowiedzi na badanie reprezentatywności udzielone przez poszczególnych producentów unijnych (pomimo podania w przedziałach) wskazywały, że osiągnięto również próg 50 % określony w art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym argument przedsiębiorstwa Pinghu Petro został odrzucony.

(22) Według GAFT Komisja naruszyła art. 5.3 porozumienia antydumpingowego WTO, ponieważ wszczęła dochodzenie na podstawie niekompletnej i wadliwej pod względem prawnym skargi zawierającej analizę, w której pominięto szereg obowiązkowych czynników szkody wymienionych w art. 3.4 porozumienia antydumpingowego (np. wydajność, przepływy środków pieniężnych, płace, wzrost).

(23) Po pierwsze, z prawnego standardu dowodowego wymaganego do złożenia skargi na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego (odpowiadającego art. 5 porozumienia antydumpingowego) jasno wynika, że ilość i jakość informacji zawartych w skardze nie są takie same jak te, na których Komisja opiera swoje ustalenia podczas dochodzenia. Skarga musi bowiem zawierać wystarczające dowody na istnienie dumpingu, szkody i związku przyczynowego, które są racjonalnie dostępne skarżącemu (co miało miejsce w przedmiotowej sprawie).

(24) Ponadto w art. 5 rozporządzenia podstawowego nie ustanowiono wymogu, zgodnie z którym ustalenie wystąpienia istotnej szkody wystarczającej do wszczęcia dochodzenia wiąże się z koniecznością przeprowadzenia analizy wszystkich czynników szkody wymienionych w art. 3 ust. 5 (równoważnym art. 3.4 porozumienia antydumpingowego) lub wykazania, że doszło do ich pogorszenia.

(25) Art. 5 ust. 2 rozporządzenia podstawowego stanowi, że skarga musi zawierać informacje na temat zmian w wielkości przywozu produktu, w odniesieniu do którego zarzuca się przywóz towarów po cenach dumpingowych, jego wpływu na ceny produktu podobnego na rynku Unii i wpływu na przemysł Unii, wykazanego za pomocą istotnych (ale niekoniecznie wszystkich) czynników i wskaźników oddziałujących na stan tego przemysłu, takich jak czynniki i wskaźniki wymienione w art. 3 ust. 3 i 5 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym argument GAFT został odrzucony.

1.5. **Kontrola wyrywkowa**

(26) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

(27) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja poinformowała strony, że wstępnie wybrała próbę trzech producentów unijnych na podstawie wielkości produkcji i sprzedaży. Objęci próbą producenci unijni odpowiadali za ponad 80 % całkowitej produkcji unijnej.

(28) Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat wstępnego doboru próby. Nie otrzymano żadnych uwag, a ostateczną próbę uznano za reprezentatywną dla przemysłu Unii.

Kontrola wyrywkowa importerów niepowiązanych

(29) Aby ustalić, czy zachodzi konieczność przeprowadzenia kontroli wyrywkowej, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.

(30) Ponieważ tylko dwóch importerów dostarczyło wymagane informacje, Komisja zdecydowała, że kontrola wyrywkowa nie jest konieczna.

Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących

(31) Aby ustalić, czy zachodzi konieczność przeprowadzenia kontroli wyrywkowej, Komisja zwróciła się do wszystkich producentów eksportujących w państwach, których dotyczy postępowanie, o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Ponadto Komisja zwróciła się do misji państw, których dotyczy postępowanie, o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy byliby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.

(32) Komisja otrzymała pięć odpowiedzi od chińskich producentów eksportujących, jedną odpowiedź z Arabii Saudyjskiej, jedną odpowiedź z RPA i dwie odpowiedzi od producentów eksportujących w Stanach Zjednoczonych. Przedstawili oni wymagane informacje i wyrazili zgodę na włączenie do próby. Jeden producent ze Stanów Zjednoczonych nie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem, w związku z czym nie uwzględniono jego odpowiedzi w ramach kontroli wyrywkowej.

(33) Ze względu na niewielką liczbę odpowiedzi z Arabii Saudyjskiej, RPA i Stanów Zjednoczonych Komisja zdecydowała, że kontrola wyrywkowa nie jest konieczna. W związku z tym do udzielenia odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu zaproszono wszystkich producentów eksportujących, którzy zgłosili się z tych państw.

(34) Biorąc pod uwagę liczbę odpowiedzi udzielonych przez chińskich producentów eksportujących oraz zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, Komisja dobrała próbę złożoną z dwóch producentów eksportujących.

(35) Doboru tego dokonano, przyjmując za kryterium największą reprezentatywną wielkość wywozu do Unii, którą można objąć dochodzeniem w dostępnym czasie. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w kwestii doboru Komisja zasięgnęła opinii wszystkich znanych producentów eksportujących oraz władz Chin. Komisja nie otrzymała żadnych uwag w kwestii próby.

1.6. **Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne**

(36) Komisja przesłała rządowi Chińskiej Republiki Ludowej („rząd ChRL") kwestionariusz dotyczący istnienia w Chinach znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego.

(37) Komisja przesłała kwestionariusze objętym próbą producentom unijnym, objętym próbą producentom eksportującym z Chin, znanym producentom eksportującym z Arabii Saudyjskiej, Stanów Zjednoczonych i RPA, znanym importerom oraz użytkownikom. W dniu wszczęcia postępowania Komisja udostępniła takie same kwestionariusze online ([4]). Po upływie terminu na odesłanie wypełnionego kwestionariusza saudyjski producent eksportujący, SAMCO, poinformował Komisję, że nie przedłoży odpowiedzi, i przedstawił powody braku współpracy. W dniu 27 kwietnia 2026 r. Komisja wysłała do przedsiębiorstwa SAMCO pismo, w którym poinformowała je o zamiarze zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego. Nie otrzymano odpowiedzi.

(38) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za niezbędne do tymczasowego stwierdzenia istnienia dumpingu oraz określenia wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

Producenci unijni:

— Synthomer a.s., Sokolov, Republika Czeska („Synthomer");

— BASF SE, Ludwigshafen, Niemcy („BASF");

— Arkema France SA, Carling, Francja („Arkema");

Producent eksportujący w Stanach Zjednoczonych:

— Rohm and Haas Texas Inc, Midland i Deer Park, Stany Zjednoczone, Rohm and Haas Chemical LLC, Midland, Stany Zjednoczone oraz Union Carbide Corporation, Midland i Nowy Orlean, Stany Zjednoczone („Dow US");

([4]) https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2848.

Producenci eksportujący w Chinach:

— Pinghu Petro Chemical Co., Ltd, Pinghu, Chiny („Pinghu Petro”);

— Shanghai Huayi New Material Co., Ltd, Szanghaj, Chiny („Huayi”);

Producent eksportujący w RPA:

— Sasol South Africa Limited, Johannesburg, RPA („Sasol”);

Powiązani importerzy:

— Dow Europe GmbH, Szwajcaria (Dow Europe);

— Sasol Chemie Hamburg, Niemcy.

1.7. **Okres objęty dochodzeniem i okres badany**

(39) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody obejmowało okres od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2025 r. („okres objęty dochodzeniem”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęło okres od 1 stycznia 2022 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

2. **PRODUKT OBJĘTY DOCHODZENIEM, PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY**

2.1. **Produkt objęty dochodzeniem**

(40) „Produktem objętym dochodzeniem” są niektóre estry akrylowe („AE”), a mianowicie akrylan butylu („BA”) i akrylan 2-etyloheksylu („2EHA”). BA jest obecnie objęty numerem 141-32-2 w rejestrze CAS („Chemical Abstracts Service”) oraz kodem CUS („Customs Union and Statistics”) 0012413-0, natomiast 2EHA jest obecnie objęty numerem CAS RN 103-11-7 i kodem CUS 0017228-1.

(41) Z zakresu produktu wyłączone są inne podstawowe akrylany, takie jak akrylan etylu (EA) lub akrylan metylu (MA), oraz akrylany specjalistyczne, takie jak akrylany alkilowe, akrylany hydroksyalkilowe lub akrylany dialkiloaminoetylowe.

(42) BA i 2EHA uważa się za pojedynczy jednorodny produkt, ponieważ są one estrami wytwarzanymi z tego samego surowca (w większości propylenu), a ich metody produkcji i obszary zastosowania są prawie identyczne. Propylen jest głównym surowcem wykorzystywanym do produkcji estrów akrylowych (odpowiadającym za około 50 % całkowitych kosztów produkcji).

(43) Estry akrylowe nadają materiałom polimerowym, w których są stosowane, m.in. takie właściwości, jak stabilność i klarowność barwy, odporność na ciepło i starzenie, odporność na warunki pogodowe oraz elastyczność w niskich temperaturach.

(44) Główne zastosowania końcowe tych polimerów obejmują produkcję powłok, spoiw i szczeliw, papieru, dodatków do polimerów, wyrobów tekstylnych oraz farb drukarskich. BA mają większe zastosowanie niż 2EHA. Obydwa pozostają jednak obecne na tym samym rynku miękkich monomerów, odróżniających się pod względem właściwości technicznych i zastosowań od MA i EA.

(45) BA i 2EHA są substytucyjne w wielu zastosowaniach, ale nie można ich zastąpić MA/EA ze względu na poszczególne właściwości techniczne i zastosowania.

2.2. **Produkt objęty postępowaniem**

(46) „Produktem objętym postępowaniem” jest produkt objęty dochodzeniem, pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej, Królestwa Arabii Saudyjskiej, Republiki Południowej Afryki i Stanów Zjednoczonych Ameryki („państwa, których dotyczy postępowanie”), obecnie objęty kodem CN ex 2916 12 00 (kod TARIC 2916 12 00 15).

2.3. **Produkt podobny**

(47) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania:

— produkt objęty postępowaniem w przypadku wywozu do Unii;

— produkt objęty dochodzeniem produkowany i sprzedawany na rynku krajowym państw, których dotyczy postępowanie; oraz

— produkt objęty dochodzeniem produkowany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii.

(48) Na obecnym etapie Komisja uznała zatem, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2.4. **Argumenty dotyczące zakresu produktu**

(49) Przedsiębiorstwo Sasol twierdziło, że BA i 2EHA różnią się znacznie pod względem właściwości fizycznych, cen i zastosowań końcowych. W związku z tym, zdaniem tego eksportera, analizę szkody należy przeprowadzić w podziale na segmenty. Zdaniem przedsiębiorstwa Sasol analiza segmentowa powinna wykraczać poza skutki cenowe i obejmować ocenę skutków związanych z wielkością przywozu, wskaźników ekonomicznych i związku przyczynowego, gdyż w przeciwnym razie mogłoby dojść do zamaskowania tendencji specyficznych dla danego segmentu.

(50) Komisja nie zgodziła się z oceną przedsiębiorstwa Sasol. BA i 2EHA są estrami akrylowymi, które są substytucyjne pod względem funkcjonalnym i rynkowym, nawet jeśli nie stanowią ściśle identycznych cząsteczek. Obydwa estry są wytwarzane w reakcji kondensacji (znanej jako estryfikacja) między surowym kwasem akrylowym a alkoholem. Ponadto z chemicznego punktu widzenia BA i 2EHA należą do tej samej rodziny „miękkich" estrów akrylowych.

(51) Odgrywają bardzo podobną rolę w recepturach powłok: obniżają temperaturę zeszklenia („Tg"), zapewniają elastyczność, poprawiają tworzenie się błony i przyczyniają się do zwiększenia przyczepności. W pracach nad recepturą częściowe lub całkowite zastąpienie BA i 2EHA uznaje się za wykonalne i powszechnie bierze się je pod uwagę przy optymalizacji wydajności systemu.

(52) Potwierdza to wniosek, że obydwa estry konkurują ze sobą w tej samej przestrzeni funkcjonalnej i mogą być stosowane wymiennie w wielu okolicznościach. Pod tym względem nie różnią się one od podrodzajów bardziej jednorodnych produktów.

(53) Ponadto z punktu widzenia przemysłu i rynku BA i 2EHA mieszczą się w tym samym łańcuchu wartości i są dostarczane do baz klientów, które w dużej mierze się pokrywają. Obydwa estry wywodzą się z podobnych surowców wyższego szczebla (w szczególności propylenu w procesach wytwarzania alkoholi okso) i wykorzystuje się je w porównywalnych zastosowaniach niższego szczebla. Często są one zgrupowane jako „ciężkie estry kwasu akrylowego" i odróżniają się zbiorczo od lżejszych, bardziej polarnych monomerów, takich jak akrylan etylu (EA) czy akrylan metylu (MA). Zakwalifikowanie do tej wspólnej kategorii potwierdza pogląd, że należą one do tego samego segmentu produktów i rynku.

(54) Ponadto przypomniano, że Komisja dysponuje szerokim zakresem uznania przy ustalaniu szkody wyrządzonej przemysłowi Unii. Rozporządzenie podstawowe nie nakłada co do zasady na Komisję obowiązku przeprowadzenia analizy szkody, a w szczególności istnienia podcięcia cenowego na poziomie innym niż poziom produktu podobnego ([5]). O ile istotne różnice między rodzajami produktu uwzględniono w metodzie numerów kontrolnych produktów (PCN), Sąd stwierdził ([6]), że w stosowaniu tej metody zwykle uwzględnia się segmenty rynku produktu objętego postępowaniem w szczególności do celów analizy podcięcia cenowego. W rzeczywistości, chociaż analizę szkody i związku przyczynowego w tym przypadku przeprowadza się na podstawie zagregowanych informacji dotyczących AE (obejmujących zarówno BA, jak i 2EHA) na temat przywozu, produkcji i sprzedaży, obliczenia dotyczące dumpingu i szkody przeprowadza się w odniesieniu do poszczególnych rodzajów produktu, aby uwzględnić wahania cen między BA a 2EHA i odzwierciedlić różnice cen między tymi rodzajami produktu w ramach ostatecznego ustalenia marginesów dumpingu i szkody.

([5]) Zob. w tym duchu wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 20 stycznia 2022 r., Komisja/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, ECLI:EU:C:2022:38, pkt 75.

([6]) Tamże, pkt 106.

(55) W podsumowaniu, korzystając ze swojego szerokiego zakresu uznania i biorąc pod uwagę, że zarówno BA, jak i 2EHA (i) należą do tej samej kategorii produktów, tj. ciężkich estrów kwasu akrylowego, (ii) funkcjonują w tym samym segmencie rynku, służąc w dużej mierze pokrywającym się bazom klientów, oraz (iii) w świetle faktu, że zarówno obliczenia dotyczące dumpingu, jak i szkody (podcięcie cenowe/zaniżanie cen) przeprowadza się oddzielnie dla BA i 2EHA, Komisja ustaliła, że w tym przypadku nie wymaga się segmentowej oceny skutków związanych z wielkością przywozu, wskaźników ekonomicznych ani związku przyczynowego. W związku z powyższym Komisja odrzuciła argument przedsiębiorstwa Sasol.

3. **DUMPING**

3.1. **Arabia Saudyjska**

(56) Jedynego producenta eksportującego w Królestwie Arabii Saudyjskiej, Saudi Acrylic Monomers Company („SAMCO"), powiadomiono, że powinien wypełnić kwestionariusz dla producentów eksportujących, jak określono w motywie 33 powyżej.

(57) Jak wskazano w motywie 37, przedsiębiorstwo SAMCO nie nawiązało współpracy z Komisją.

(58) Komisja wykorzystała zatem przepisy art. 18 do obliczenia dumpingu w odniesieniu do całego wywozu niektórych estrów akrylowych pochodzących z Królestwa Arabii Saudyjskiej.

3.1.1. *Wartość normalna*

(59) Wobec braku współpracy ze strony jedynego producenta eksportującego Komisja wykorzystała dostępne fakty pochodzące ze skargi i innych publicznie dostępnych źródeł, jak wskazano poniżej, aby określić wartość normalną ([7]).

(60) Skarżący stwierdził, że nie był w stanie znaleźć publicznie dostępnego źródła cen sprzedaży krajowej od jedynego producenta, przedsiębiorstwa SAMCO. Skarżący stwierdził, że posiadał faktury dotyczące sprzedaży krajowej z Arabii Saudyjskiej, ale cen tych nie można było ujawnić ([8]).

(61) Skarżący stwierdził jednak, że ceny krajowe były niższe niż koszty produkcji ([9]), a w okresie objętym dochodzeniem przedsiębiorstwo SAMCO nie było rentowne zgodnie ze sprawozdaniem rocznym Tasnee ([10]), jego spółki dominującej, za 2024 r. ([11]) W związku z tym, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, cen sprzedaży krajowej nie należy wykorzystywać do określenia wartości normalnej w odniesieniu do Arabii Saudyjskiej.

(62) Na tej podstawie obliczenia wartości normalnej zawarte w skardze oparto na konstruowanej wartości normalnej, z wykorzystaniem wskaźników konsumpcji przemysłu Unii oraz kosztów czynników produkcji (nakładów i kosztów) poniesionych w produkcji estrów akrylowych ([12]). Skarżący wyłączyli cenę przywozu do Arabii Saudyjskiej z Chin analogicznie do metody zastosowanej przy konstruowaniu nieznieksztalconej wartości normalnej z reprezentatywnego kraju dla Chin. Komisja zastosowała tę samą metodę w obliczeniach wartości odniesienia przedstawionych poniżej.

(63) W 2024 r. Komisja zapoznała się ze sprawozdaniem rocznym przedsiębiorstwa Tasnee i stwierdziła, że przedsiębiorstwo było w rzeczywistości rentowne. W najnowszym sprawozdaniu rocznym za 2025 r. ([13]) skorygowano jednak dane liczbowe za 2024 r. do niewielkiej straty netto, a za 2025 r. – do dużej straty netto. Komisja zgodziła się zatem, że przedsiębiorstwo Tasnee rzeczywiście przynosiło straty w 2025 r., a żadne dane dotyczące zysków i strat samego przedsiębiorstwa SAMCO nie były publicznie dostępne.

(64) Komisja nie była również w stanie znaleźć publicznie dostępnych danych wykazujących cenę krajową estrów akrylowych w Arabii Saudyjskiej, a ponieważ przedsiębiorstwo SAMCO w ogóle nie współpracowało w ramach dochodzenia, nie przedstawiono żadnych danych dotyczących sprzedaży krajowej ani nie można było ich zweryfikować.

([7]) Baza danych Global Trade Atlas i sprawozdania roczne przedsiębiorstwa Tasnee.
([8]) Zob. załącznik 13b do wersji jawnej skargi.
([9]) Zob. skarga, pkt 157.
([10]) National Industrialisation Company „Tasnee".
([11]) https://www.tasnee.com/media/xxeeyqsx/annual-report-2024-eng-spreads.pdf (dostęp 19 maja 2026 r.).
([12]) Zob. skarga, pkt 160.
([13]) https://www.tasnee.com/media/ijvlapzl/tasnee-annual-report-2025-eng-final-spreads.pdf (dostęp 19 maja 2026 r.).

(65) Komisja nie była również w stanie znaleźć publicznie dostępnych danych wykazujących koszty produkcji estrów akrylowych w Arabii Saudyjskiej, które umożliwiłyby Komisji porównanie wskaźników cen krajowych w Arabii Saudyjskiej (dostępnych w ramach subskrypcji na stronach internetowych różnych przedsiębiorstw ([14])) z kosztami produkcji, aby sprawdzić, czy te wskaźniki sprzedaży wskazywałyby na sprzedaż dokonaną w zwykłym obrocie handlowym.

(66) Wobec braku publicznie dostępnych cen sprzedaży krajowej i kosztów produkcji estrów akrylowych w Arabii Saudyjskiej Komisja zastosowała metodę określoną w skardze, aby skonstruować wartość normalną.

(67) W skardze przedstawiono wskaźniki konsumpcji przemysłu Unii i wskazano główne czynniki produkcji w Arabii Saudyjskiej. Komisja znalazła publicznie dostępne źródła i zaktualizowała wartości odniesienia za 2025 r. w następujący sposób:

3.1.1.1. Surowce

(68) W skardze wskazano dwa surowce, a mianowicie:

— propylen (kod HS 2901 22)

— n-butanol (kod HS 2905 13)

(69) Arabia Saudyjska dokonywała przywozu propylenu z Libii, Chin i Stanów Zjednoczonych w okresie objętym dochodzeniem. Zgodnie z metodyką Komisji stosowaną do obliczenia wartości normalnej (zob. również motyw 250) usunięto przywóz z Chin, ale nie zmieniło to znacząco ceny jednostkowej, która w okresie objętym dochodzeniem wynosiła 2 362 SAR za tonę.

(70) Arabia Saudyjska dokonywała również przywozu n-butanolu z wielu źródeł, w tym z Chin, w okresie objętym dochodzeniem. Usunięcie przywozu z Chin nie zmieniło znacząco ceny jednostkowej, która w okresie objętym dochodzeniem wynosiła 5 162 SAR za tonę.

3.1.1.2. Energia

(71) W skardze wskazano dwa źródła energii do produkcji estrów akrylowych, które Komisja wykorzystała do obliczenia tymczasowego marginesu dumpingu, a mianowicie:

— energię elektryczną (od Saudi Energy) ([15]);

— gaz ziemny (od Intratec, dostawcy danych o towarach z siedzibą w Stanach Zjednoczonych) ([16]).

(72) Saudi Energy podaje taryfę opłat za energię elektryczną dla użytkowników przemysłowych na poziomie 0,2 SAR za kWh, niezależnie od wielkości zużycia.

(73) Cena gazu ziemnego w 2025 r. podana przez Intratec wynosiła 8,06 SAR za MMBtu ([17]).

3.1.1.3. Koszty pracy

(74) Skarżący wykorzystał koszty pracy pochodzące od saudyjskiego urzędu statystycznego ([18]) jako źródło kosztów pracy. W sprawozdaniu „Statystyki rynku pracy za IV kw. 2025 r." podano średnie miesięczne płace na pracownika najemnego w podziale na sektory, przy czym średnia miesięczna płaca w przemyśle w 2025 r. wynosiła 5 606 SAR miesięcznie ([19]), za 46 godzin przepracowanych tygodniowo ([20]), a zatem 200 godzin przepracowanych miesięcznie. Średnią płacę za godzinę obliczono na poziomie 28,03 SAR.

([14]) Na przykład https://www.chemanalyst.com/Pricing-data/butyl-acrylate-1251 lub https://www.price-watch.ai/butyl-acrylate-prices/ (dostęp 19 maja 2026 r.).
([15]) https://www.se.com.sa/en/Ourservices/ColumnC/Bills-and-Consumption/ConsumptionTariffs (dostęp 19 maja 2026 r.).
([16]) https://www.intratec.us/solutions/energy-prices-markets/commodity/natural-gas-price-saudi-arabia (dostęp 19 maja 2026 r.).
([17]) MMBtu – milion brytyjskich jednostek termicznych. 1 MMBtu przelicza się na 293 kWh energii elektrycznej lub 28,3 metrów sześciennych gazu ziemnego. https://en.wikipedia.org/wiki/British_thermal_unit (dostęp 19 maja 2026 r.).
([18]) https://www.stats.gov.sa/en/statistics-tabs?tab=436312&category=417515 (dostęp 19 maja 2026 r.).
([19]) Statystyki rynku pracy, tabela 6-3.
([20]) Statystyki rynku pracy, tabela 6-4.

(75) Nie obejmowało to jednak obowiązkowych składek na ubezpieczenie społeczne płaconych przez pracodawcę i pracownika na rzecz Generalnej Organizacji Ubezpieczeń Społecznych (GOSI), które stanowią 22 % płacy podstawowej ([21]).

(76) Koszty pracy, jakie ponosi pracodawca, wzrosłyby zatem do 34,2 SAR/godzinę.

3.1.1.4. Pośrednie koszty produkcji

(77) Wobec braku informacji od producenta eksportującego skarżący ustalił koszty pośrednie jako udział w kosztach bezpośrednich, na podstawie informacji przekazanych przez samych skarżących. Obejmowały one pośrednie koszty produkcji, amortyzację i inne koszty pośrednie.

3.1.1.5. Koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk

(78) Zazwyczaj informacje te zaczerpnięto by z odpowiedzi producenta eksportującego na pytania zawarte w kwestionariuszu. Wobec braku tych informacji Komisja oparła się na publicznie dostępnych danych oraz danych opublikowanych w jawnej wersji skargi.

(79) Skarżący oparł się na sprawozdaniu rocznym przedsiębiorstwa Tasnee za 2023 r. oraz sprawozdaniach rocznych za lata 2023 i 2024 dwóch innych przedsiębiorstw chemicznych w Arabii Saudyjskiej, SABIC ([22]) i ARAMCO ([23]).

(80) Skarżący obliczył średnie koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne na poziomie 10,9 % kosztów produkcji ([24]) na podstawie danych przedsiębiorstw Tasnee, SABIC i ARAMCO za lata 2023 i 2024.

(81) Komisja nie uznała, że koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne określone w sprawozdaniu rocznym przedsiębiorstwa Tasnee za 2025 r. należy odrzucić ze względu na brak rentowności przedsiębiorstwa w tym okresie, ponieważ koszty poniesione w związku ze sprzedażą byłyby istotne niezależnie od sytuacji finansowej przedsiębiorstwa.

(82) Sprawozdanie roczne przedsiębiorstwa Tasnee zawierało również podział kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, który umożliwił dokładniejsze obliczenie ([25]). W tabelach tych przedstawiono łączne koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne, z wyłączeniem frachtu i transportu lub prowizji, w wysokości 16,7 % kosztów produkcji.

(83) Skarżący obliczył również średnią marżę zysku w wysokości 11,6 % kosztów produkcji ([26]) na podstawie zysku przedsiębiorstwa Tasnee za 2023 r.

(84) Jak określono w motywie 63, Komisja zauważyła, że przedsiębiorstwo Tasnee jako grupa nie było rentowne w 2024 r. i 2025 r., w związku z czym konieczne byłoby znalezienie innego źródła danych w celu dodania marży zysku do kosztów produkcji.

(85) Komisja odnotowała, że sprawozdanie roczne za 2025 r. zawierało podział przychodów i wydatków dla każdego sektora działalności ([27]) (metalurgia, produkty petrochemiczne i działania na rynku niższego szczebla), ale sektor petrochemiczny również nie był rentowny w 2025 r. ([28])

(86) Wobec braku innych danych Komisja uznała, że przedstawiony w skardze ([29]) zysk w wysokości 11,6 % kosztów produkcji stanowiłby rozsądny zysk do celów skonstruowania wartości normalnej w Arabii Saudyjskiej.

([21]) https://www.payoneer.com/resources/workforce-management/global-payroll/saudi-arabia/ (dostęp 20 maja 2026 r.).
([22]) https://www.sabic.com/en/Images/SABIC-Integrated-Annual-Report-2025-EN_tcm1010-49452.pdf (dostęp 19 maja 2026 r.).
([23]) https://www.aramco.com/-/media/publications/corporate-reports/reports-and-presentations/2025/fy/saudi-aramco-ara-2025-english.pdf (dostęp 19 maja 2026 r.).
([24]) Zob. załącznik 13a do skargi.
([25]) Zob. sprawozdanie przedsiębiorstwa Tasnee z 2025 r., s. 157 i 158, tabele 32–36.
([26]) Zob. załącznik 13a do skargi.
([27]) Zob. sprawozdanie przedsiębiorstwa Tasnee z 2025 r., s. 162 i 163, tabela 40.2.
([28]) Zob. sprawozdanie przedsiębiorstwa Tasnee z 2025 r., s. 162, tabela 40.2 (przychody segmentu ogółem pomniejszone o koszty segmentu ogółem).
([29]) Zob. skarga, pkt 177 i 178.

3.1.1.6. Konstruowana wartość normalna

(87) Wartość normalną estrów akrylowych pochodzących z Arabii Saudyjskiej obliczono zatem, przyjmując wartości odniesienia określone powyżej i stosując wskaźniki konsumpcji zawarte w skardze w celu uzyskania kosztów produkcji.

(88) Do tej wielkości dodano pośrednie koszty produkcji, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk, aby osiągnąć wartość normalną *ex-works* wynoszącą 6 337,40 SAR/t.

3.1.2. *Cena eksportowa*

(89) Wobec braku współpracy ze strony producenta eksportującego Komisja wykorzystała dostępne jej fakty, w tym dane statystyczne Eurostatu dotyczące przywozu oraz dane przedstawione w skardze.

(90) Komisja wykorzystała dane statystyczne Eurostatu dotyczące przywozu z Arabii Saudyjskiej do Unii w ramach kodu CN 2916 12 00, dostosowane do poziomu *ex-works* przez odjęcie odpowiedniej kwoty za fracht morski.

(91) Cenę eksportową w okresie objętym dochodzeniem obliczono zatem na poziomie 4 388,47 SAR za tonę.

3.1.3. *Porównanie*

(92) Konstruowaną wartość normalną porównano z ceną eksportową, przy czym obydwie były już na poziomie *ex-works*.

(93) W związku z tym nie było konieczności dostosowania ani wartości normalnej, ani ceny eksportowej, aby porównać je do celów obliczenia dumpingu.

3.1.4. *Obliczenie dumpingu*

(94) Skarga zawierała dane umożliwiające oszacowanie ceny CIF na granicy Unii w odniesieniu do wywozu z Arabii Saudyjskiej przez dodanie 103,8 EUR za tonę w odniesieniu do frachtu i powiązanych kosztów wysyłki ([30]). Wobec braku innych informacji dane te wykorzystano do obliczenia ceny CIF na podstawie saudyjskich cen eksportowych FOB.

3.1.5. *Marginesy dumpingu*

(95) Na tej podstawie wyliczono następujący tymczasowy margines dumpingu, wyrażony jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu (%)
Arabia Saudyjska	Cały przywóz pochodzący z Arabii Saudyjskiej	40,3

3.2. **Chiny**

3.2.1. *Określanie wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego*

(96) W świetle dostępnych na początku dochodzenia wystarczających dowodów wykazujących istnienie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do Chin, Komisja uznała za właściwe wszczęcie dochodzenia w odniesieniu do producentów eksportujących z tego kraju, uwzględniając art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.

(97) W celu zgromadzenia danych wymaganych do ewentualnego zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja zaprosiła wszystkich chińskich producentów eksportujących do dostarczenia szczegółowych informacji na temat czynników wykorzystanych w ich produkcji. Czterech producentów dostarczyło stosowne informacje.

(98) W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne do dochodzenia w odniesieniu do domniemanych znaczących zakłóceń Komisja przesłała kwestionariusz rządowi ChRL.

([30]) Zob. skarga, pkt 185.

(99) Ponadto w pkt 5.3.2 zawiadomienia o wszczęciu postępowania Komisja wezwała wszystkie zainteresowane strony do przedstawienia swoich opinii, przedłożenia informacji i dostarczenia dowodów potwierdzających w odniesieniu do zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w terminie 37 dni od daty opublikowania zawiadomienia o wszczęciu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(100) W powyższym terminie nie otrzymano odpowiedzi od rządu ChRL i nie wpłynęły stanowiska dotyczące zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.

(101) Jako że nie wpłynęła odpowiedź od rządu ChRL, Komisja poinformowała rząd ChRL, że do ustalenia istnienia w Chinach znaczących zakłóceń wykorzysta dostępne fakty w rozumieniu art. 18 rozporządzenia podstawowego. Ze strony rządu ChRL nie otrzymano żadnych uwag na temat wykorzystania dostępnych faktów.

(102) W pkt 5.3.2 zawiadomienia o wszczęciu postępowania Komisja wskazała również, że w świetle dostępnych dowodów wstępnie wybrała Brazylię jako odpowiedni reprezentatywny kraj na podstawie art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego do celów określenia wartości normalnej na podstawie nieznieksztalconych cen lub wartości odniesienia. Komisja stwierdziła ponadto, że rozważy możliwość wykorzystania innych odpowiednich reprezentatywnych krajów zgodnie z kryteriami określonymi w art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego.

(103) W dniu 1 lipca 2026 r. Komisja opublikowała notę („nota dotycząca czynników produkcji"), aby poinformować zainteresowane strony o odpowiednich źródłach, które zamierza wykorzystać do określenia wartości normalnej. W nocie tej Komisja przedstawiła wykaz wszystkich czynników produkcji, takich jak surowce, siła robocza i energia, wykorzystywanych do produkcji produktu objętego postępowaniem, wskazała Indonezję jako odpowiedni reprezentatywny kraj na podstawie kryteriów wyboru nieznieksztalconych cen lub wartości odniesienia oraz stwierdziła, że określi koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski na podstawie informacji dostępnych dla przedsiębiorstwa PT Intanwijaya Internasional TBK („Intanwijaya Internasional") ([31]).

(104) Uwagi do tej noty otrzymano od skarżących oraz od dwóch chińskich producentów eksportujących objętych próbą. Do uwag tych odniesiono się poniżej.

3.2.2. *Wartość normalna*

(105) Zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego „[p]odstawą obliczenia wartości normalnej są zwykle ceny uiszczone lub należne w zwykłym obrocie handlowym przez niezależnych nabywców w kraju wywozu".

(106) Zgodnie jednak z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego „w przypadku stwierdzenia […], że ze względu na istnienie w kraju wywozu znaczących zakłóceń w rozumieniu lit. b) nie jest właściwe stosowanie cen i kosztów krajowych w tym kraju, wartość normalną konstruuje się wyłącznie na podstawie kosztów produkcji i sprzedaży odzwierciedlających nieznieksztalcone ceny lub wartości odniesienia" oraz „[wartość normalna] obejmuje nieznieksztalconą i odpowiednią kwotę kosztów administracyjnych, kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych [dalej „koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne"] oraz zyski".

(107) Jak wyjaśniono poniżej, w obecnym dochodzeniu Komisja stwierdziła, że w oparciu o dostępne dowody zastosowanie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego było właściwe.

3.2.3. *Istnienie znaczących zakłóceń*

(108) Zgodnie z definicją w art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego „znaczące zakłócenia to te zakłócenia, które występują wówczas, gdy podane ceny lub koszty, w tym koszty surowców i energii, nie wynikają z działania sił rynkowych, ponieważ wywiera na nie wpływ istotna interwencja rządowa. Przy ocenie istnienia znaczących zakłóceń uwzględnia się m.in. potencjalny wpływ jednego z następujących elementów lub kilku z nich:

— rynek jest w znacznej mierze obsługiwany przez przedsiębiorstwa będące własnością władz kraju wywozu lub będące pod kontrolą lub politycznym nadzorem tych władz lub też działające zgodnie ze wskazówkami tych władz,

([31]) https://intanwijaya.com/wp-content/uploads/2026/03/Report-Final-Konsol-PT-IWI-31-Desember-2025.pdf (ostatni dostęp 8 lipca 2026 r.).

— obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach umożliwia ingerowanie w ceny lub koszty,

— polityka publiczna lub działania publiczne, które faworyzują dostawców krajowych lub w inny sposób wpływają na działanie mechanizmów rynkowych,

— brak, dyskryminujące stosowanie bądź niedostateczne egzekwowanie przepisów dotyczących upadłości, prawa spółek czy prawa rzeczowego,

— zniekształcone koszty wynagrodzeń,

— dostęp do finansowania uzyskuje się dzięki instytucjom, które wdrażają cele polityki publicznej lub w inny sposób nie działają niezależnie od państwa."

(109) W związku z tym, że wykaz w art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego nie ma charakteru kumulatywnego, nie wszystkie wymienione w nim elementy muszą wystąpić, aby można było ustalić istnienie znaczących zakłóceń. Ponadto te same okoliczności faktyczne mogą posłużyć do wykazania istnienia jednego elementu z wykazu lub większej ich liczby.

(110) Wszelkie wnioski dotyczące znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego muszą jednak zostać wyciągnięte na podstawie wszystkich dostępnych dowodów. Ogólna ocena istnienia zakłóceń może również obejmować ogólny kontekst i sytuację w kraju wywozu, w szczególności w sytuacji, w której system gospodarczy i administracyjny kraju wywozu jest fundamentalnie skonstruowany w sposób, który daje rządowi znaczące uprawnienia do ingerencji w gospodarkę, w konsekwencji czego ceny i koszty nie są wynikiem swobodnego rozwoju mechanizmów rynkowych.

(111) Art. 2 ust. 6a lit. c) rozporządzenia podstawowego stanowi, że „jeśli Komisja ma uzasadnione przesłanki świadczące o możliwości istnienia znaczących zakłóceń, o których mowa w lit. b), w jakimś kraju lub w jakimś sektorze w tym kraju, oraz jeśli jest to stosowne dla skutecznego stosowania niniejszego rozporządzenia, Komisja przygotowuje, udostępnia publicznie i regularnie aktualizuje sprawozdanie opisujące okoliczności rynkowe, o których mowa w lit. b), panujące w tym kraju lub sektorze".

(112) Zgodnie z tym przepisem Komisja wydała sprawozdanie krajowe dotyczące Chin ([32]) („sprawozdanie"), w którym wykazano istnienie istotnej interwencji rządowej na wielu poziomach gospodarki, w tym konkretne zakłócenia w wielu kluczowych czynnikach produkcji (takich jak grunty, energia, kapitał, surowce i siła robocza), a także w wybranych sektorach (takich jak przemysł chemiczny). W momencie wszczęcia dochodzenia zainteresowane strony zostały wezwane do odrzucenia dowodów zawartych w aktach dochodzenia, przedstawienia uwag w ich sprawie lub ich uzupełnienia. Sprawozdanie dotyczące Chin umieszczono w aktach dochodzenia na etapie wszczęcia postępowania. Skarga zawierała również pewne istotne dowody uzupełniające sprawozdanie.

(113) Skarżący powołał się na dowody zawarte w sprawozdaniu, aby argumentować, że w chińskim przemyśle estrów akrylowych występują zakłócenia. Zakłócenia te wynikają z organizacji Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL"), która opiera się na koncepcji społecznej gospodarki rynkowej opracowanej pod przywództwem Komunistycznej Partii Chin („KPCh") i obejmuje wszystkie istotne aspekty państwa.

(114) Zgodnie z treścią skargi na poziomie gospodarczym KPCh sprawuje szczególnie ścisłą kontrolę, co przekłada się na duże znaczenie przedsiębiorstw państwowych w gospodarce oraz silny wpływ KPCh na sektor prywatny. Skarżący wskazał trzy główne kanały interwencji rządu ChRL w chińską gospodarkę: kontrola administracyjna, kontrola finansowa i kontrola regulacyjna państwa ([33]).

(115) W skardze stwierdzono, że w Chinach podmioty gospodarcze będące własnością państwa, znajdujące się pod kontrolą państwa, nadzorem politycznym lub działające zgodnie z wytycznymi rządu stanowią podstawowy element struktury gospodarczej oraz że rzeczywistość ta obejmuje chiński przemysł chemiczny. W sektorze produktu objętego postępowaniem stopień własności państwowej pozostaje znaczny, a większość producentów estrów akrylowych jest w całości lub częściowo własnością państwa, m.in.: Shanghai Huayi Group Corporation Limited (grupa Huayi), Shenyang Chemical Co. i Wanhua Chemical Group Co., Ltd ([34]).

([32]) Dokument roboczy służb Komisji na temat znaczących zakłóceń w gospodarce Chińskiej Republiki Ludowej do celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu, 10 kwietnia 2024 r., SWD(2024) 91 final.

([33]) Skarga (wersja jawna), pkt 57–64.

([34]) Skarga (wersja jawna), pkt 70.

(116) Jeżeli chodzi o wpływ państwa w sektorze estrów akrylowych, skarżący wspomniał, że obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach umożliwia mu ingerowanie w ceny lub koszty, i podał jako przykład interwencję w koszty energii elektrycznej ([35]).

(117) Ponadto skarżący wyjaśnił, że główne surowce do produkcji estrów akrylowych podlegają zakłóceniom. W tym względzie w skardze wspomniano o sprawozdaniu dotyczącym Chin z 2024 r., odnosząc się na przykład do 14. planu pięcioletniego prowincji Gansu, 14. planu rozwoju przemysłu surowcowego w Gansu („plan z Gansu"), w którym określono jego zakres obejmujący przemysł petrochemiczny, stalowy, metali nieżelaznych, materiałów budowlanych i inne gałęzie przemysłu ([36]). W skardze wspomniano o podobnych planach w innych miejscach, takich jak Lianyungang i Taizhou ([37]).

(118) W skardze wspomniano również o innych zakłóceniach wpływających na rynek estrów akrylowych, takich jak polityka publiczna, która faworyzuje dostawców krajowych ([38]), oraz niedostateczne egzekwowanie przepisów dotyczących upadłości, prawa spółek czy prawa rzeczowego ([39]). W skardze wyjaśniono również, że interwencja państwa w gospodarkę ma również wpływ na koszty wynagrodzeń ([40]).

(119) Ponadto skarżący wyjaśnił, że zakłócenia występują również w systemie finansowym, gdyż dostęp do finansowania uzyskuje się dzięki instytucjom, które wdrażają cele polityki publicznej lub w inny sposób nie działają niezależnie od państwa ([41]).

(120) Podsumowując, skarżący twierdził, że w sektorze estrów akrylowych występują znaczące zakłócenia określone w art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.

(121) Komisja zbadała, czy ze względu na istnienie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego właściwe było stosowanie cen i kosztów krajowych w Chinach. Komisja uczyniła to na podstawie dowodów dostępnych w aktach sprawy. W dowodach w aktach sprawy zawarte były dowody ujęte w sprawozdaniu, które opierają się na publicznie dostępnych źródłach.

(122) Analiza ta obejmowała badanie istotnych interwencji rządowych w gospodarce Chin ogółem, a także konkretnej sytuacji na rynku w sektorze, do którego należy produkt objęty postępowaniem. Komisja uzupełniła te elementy dowodowe o własne badania dotyczące poszczególnych kryteriów istotnych dla potwierdzenia występowania znaczących zakłóceń w Chinach.

3.2.3.1. Znaczące zakłócenia wpływające na ceny i koszty krajowe w Chinach

(123) Chiński system gospodarczy bazuje na koncepcji „socjalistycznej gospodarki rynkowej". Koncepcja ta jest zapisana w chińskiej konstytucji i determinuje sposób zarządzania gospodarką Chin. Podstawową zasadą jest „socjalistyczna własność publiczna środków produkcji, a mianowicie własność środków produkcji w rękach całego ludu i zbiorowa własność środków produkcji w rękach osób pracujących" ([42]).

(124) Gospodarka państwowa jest „wiodącą siłą gospodarki narodowej", a państwo posiada mandat „do zapewnienia konsolidacji i wzrostu" ([43]). W istocie SASAC potwierdził, że w porównaniu z 13. planem pięcioletnim całkowite aktywa przedsiębiorstw centralnych w toku 14. planu pięcioletniego wzrosły o 44,6 %, co „skutecznie napędzało zintegrowany rozwój przedsiębiorstw wyższego i niższego szczebla w łańcuchu przemysłowym oraz silnie przyczyniało się do pomyślnej realizacji głównych celów i zadań w zakresie rozwoju gospodarczego i społecznego mojego kraju" ([44]).

([35]) Skarga (wersja jawna), pkt 76–83.
([36]) Skarga (wersja jawna), pkt 65.
([37]) Skarga (wersja jawna), pkt 66–67.
([38]) Skarga (wersja jawna), pkt 84–85.
([39]) Skarga (wersja jawna), pkt 86–90.
([40]) Skarga (wersja jawna), pkt 91–93.
([41]) Skarga (wersja jawna), pkt 94–98.
([42]) Sprawozdanie – rozdział 2, s. 7.
([43]) Sprawozdanie – rozdział 2, s. 7–8.
([44]) Zob.: http://finance.people.com.cn/n1/2026/0128/c1004-40654753.html (dostęp 11 sierpnia 2026 r.).

(125) W związku z tym ogólna struktura chińskiej gospodarki nie tylko umożliwia znaczące interwencje rządowe w gospodarkę, ale wyraźnie sankcjonuje takie interwencje. Idea nadrzędności własności publicznej nad własnością prywatną przenika cały system prawny i stanowi ogólną zasadę podkreślaną we wszystkich głównych aktach prawnych.

(126) Doskonałym przykładem jest chińskie prawo rzeczowe: odnosi się ono do podstawowego etapu socjalizmu i powierza państwu utrzymanie podstawowego systemu gospodarczego, w ramach którego własność publiczna odgrywa dominującą rolę. Inne formy własności są tolerowane, a prawo zezwala na ich rozwój obok własności państwowej ([45]).

(127) Ponadto zgodnie z prawem chińskim socjalistyczna gospodarka rynkowa jest rozwijana pod przywództwem KPCh. Struktury państwa chińskiego i KPCh są ze sobą powiązane na każdym poziomie (prawnym, instytucjonalnym, osobowym) i tworzą nadrzędną strukturę, w której nie można odróżnić ról KPCh i państwa.

(128) W wyniku zmiany chińskiej konstytucji w marcu 2018 r. jeszcze bardziej podkreślono wiodącą rolę KPCh, potwierdzając ją w tekście art. 1 konstytucji.

(129) Po już istniejącym pierwszym zdaniu przepisu: „[s]ystem socjalistyczny jest podstawowym systemem Chińskiej Republiki Ludowej" dodano nowe drugie zdanie w brzmieniu: „[p]odstawową cechą socjalizmu o chińskiej specyfice jest przywództwo Komunistycznej Partii Chin" ([46]). Świadczy to o niekwestionowanej i coraz większej kontroli KPCh nad chińskim systemem gospodarczym.

(130) To przywództwo rządowe i kontrola rządowa nierozerwalnie wiążą się z ustrojem chińskim, a ich zakres jest znacznie większy niż w innych państwach, w których ogólna kontrola makroekonomiczna sprawowana przez rządy jest ograniczona działaniem mechanizmów rynkowych.

(131) Państwo chińskie stosuje interwencjonizm gospodarczy, dążąc do osiągnięcia celów, które nie odzwierciedlają przeważających warunków ekonomicznych na wolnym rynku, tylko pokrywają się z programem politycznym określonym przez KPCh ([47]). Stosowane przez władze chińskie narzędzia interwencjonizmu gospodarczego obejmują różne obszary, w tym system planowania przemysłowego, system finansowy oraz poziom otoczenia regulacyjnego.

(132) Po pierwsze, na poziomie ogólnej kontroli administracyjnej kierunek chińskiej gospodarki wyznacza się w ramach złożonego systemu planowania przemysłowego, który ma wpływ na wszystkie rodzaje działalności gospodarczej w państwie. Wszystkie te plany obejmują kompleksowy i złożony model sektorów i przekrojowych strategii obejmujący wszystkie szczeble administracji.

(133) Plany na szczeblu prowincji są szczegółowe, natomiast w planach krajowych wyznacza się szersze cele. W planach określa się również środki służące wspieraniu odpowiednich branż/sektorów, a także ramy czasowe, w jakich cele muszą zostać osiągnięte. Niektóre plany nadal zawierają wyraźne cele w zakresie produkcji.

(134) Zgodnie z planami poszczególne sektory lub projekty przemysłowe są traktowane jako (pozytywne lub negatywne) priorytety zgodnie z priorytetami rządu i przypisuje się im konkretne cele w zakresie rozwoju (modernizacja przemysłu, ekspansja międzynarodowa itp.).

(135) Podmioty gospodarcze, zarówno prywatne, jak i państwowe, muszą skutecznie dostosowywać swoją działalność do realiów narzuconych w ramach systemu planowania. Jest to spowodowane nie tylko wiążącym charakterem planów, ale również faktem, że odpowiednie chińskie organy na wszystkich szczeblach władzy stosują się do systemu planów i wykorzystują odpowiednio przyznane im uprawnienia, skłaniając tym samym podmioty gospodarcze do przestrzegania priorytetów określonych w tych planach ([48]).

([45]) Sprawozdanie – rozdział 2, s. 10, 18.
([46]) Dostępne pod adresem: http://www.npc.gov.cn/zgrdw/englishnpc/Constitution/node_2825.htm (dostęp 11 sierpnia 2026 r.).
([47]) Sprawozdanie – rozdział 2, s. 29–30.
([48]) Sprawozdanie – rozdział 4, s. 57, 92.

(136) Po drugie, na poziomie przydziału środków finansowych system finansowy Chin zdominowany jest przez będące własnością państwa banki komercyjne i banki realizujące politykę rządu. Ustanawiając i wdrażając swoją politykę kredytową, banki te muszą dostosować się do celów polityki przemysłowej rządu, a nie oceniać przede wszystkim korzyści gospodarcze danego projektu ([49]).

(137) To samo dotyczy pozostałych elementów chińskiego systemu finansowego, takich jak rynki akcji, rynki obligacji, rynki niepublicznych instrumentów kapitałowych itp. Ponadto instytucjonalna i operacyjna struktura tych obszarów sektora finansowego nie jest nastawiona na maksymalizację skutecznego funkcjonowania rynków finansowych, lecz na zapewnienie kontroli i umożliwienie interwencji państwa i KPCh ([50]).

(138) Po trzecie, na poziomie otoczenia regulacyjnego interwencje państwa w zakresie gospodarki przyjmują różne formy. Na przykład przepisy dotyczące zamówień publicznych są regularnie wykorzystywane do osiągania celów politycznych innych niż efektywność gospodarcza, co podważa zasady rynkowe w tym obszarze. Mające zastosowanie ustawodawstwo przewiduje w szczególności, że zamówień publicznych udziela się, aby ułatwić realizację celów wyznaczonych w ramach polityki państwa. Charakter tych celów pozostaje jednak niezdefiniowany, co pozostawia organom decyzyjnym szeroki margines swobody ([51]).

(139) Podobnie w obszarze inwestycji rząd ChRL utrzymuje znaczącą kontrolę i wpływ, jeżeli chodzi o miejsce przeznaczenia oraz wielkość inwestycji zarówno państwowych, jak i prywatnych. Monitorowanie inwestycji oraz różne zachęty, ograniczenia i zakazy dotyczące inwestycji są wykorzystywane przez władze jako ważne narzędzie wspierania celów polityki przemysłowej, takich jak utrzymanie kontroli państwa nad kluczowymi sektorami lub wzmocnienie przemysłu krajowego ([52]).

(140) Podsumowując, model ekonomiczny Chin opiera się na szeregu podstawowych aksjomatów, które przewidują wielorakie formy interwencji rządowej i zachęcają do ich stosowania. Tak duża skala interwencji rządowych jest sprzeczna z zasadą swobodnego działania mechanizmów rynkowych, co zakłóca proces skutecznej alokacji zasobów zgodnie z zasadami rynkowymi ([53]).

3.2.3.2. Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego: rynek jest w znacznej mierze obsługiwany przez przedsiębiorstwa będące własnością władz kraju wywozu lub będące pod kontrolą lub politycznym nadzorem tych władz lub też działające zgodnie ze wskazówkami tych władz.

(141) Przedsiębiorstwa będące własnością państwa, przedsiębiorstwa kontrolowane przez państwo lub przedsiębiorstwa działające pod nadzorem politycznym państwa lub zgodnie z jego wytycznymi stanowią istotną część gospodarki Chin.

(142) Sektor produktu objętego postępowaniem obsługują zarówno przedsiębiorstwa prywatne, takie jak Satellite Chemicals Co. Ltd ([54]), jak i przedsiębiorstwa państwowe, takie jak Shanghai Huayi New Material Co. Ltd., spółka zależna ([55]) należąca w całości do grupy Shanghai Huayi, która jest w 57,75 % własnością państwa ([56]) i jest skutecznie kontrolowana przez Szanghajską Komisję ds. Administracji i Nadzoru nad Aktywami Państwowymi ([57]). Innymi producentami estrów akrylowych ([58]) są przedsiębiorstwo Wanhua Chemical Group

([49]) Sprawozdanie – rozdział 6, s. 149–150.
([50]) Sprawozdanie – rozdział 6, s. 153–171.
([51]) Sprawozdanie – rozdział 7, s. 204–205.
([52]) Sprawozdanie – rozdział 8, s. 207–208, 242–243.
([53]) Sprawozdanie – rozdział 2, s. 19–24, rozdział 4, s. 69, s. 99–100, rozdział 5, s. 130–131.
([54]) Zob. sprawozdanie roczne przedsiębiorstwa Satellite Chemicals Co. Ltd. za 2025 r., s. 55, dostępne pod adresem: https://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESZ_STOCK/2026/2026-3/2026-03-24/12012638.PDF (dostęp 12 sierpnia 2026 r.).
([55]) Zob. sprawozdanie roczne grupy Shanghai Huayi za 2025 r., s. 57, dostępne pod adresem: https://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2026/2026-4/2026-04-21/12123495.PDF (dostęp 12 sierpnia 2026 r.).
([56]) Tamże, s. 61.
([57]) Tamże, s. 63.
([58]) Zob.: https://www.chemeurope.com/en/companies/1044163/wanhua-chemical-group-co-ltd.html (dostęp 14 sierpnia 2026 r.).

Co. Ltd ([59]), które jest w 21,65 % własnością państwa ([60]) i ostatecznie podlega kontroli Komisji ds. Administracji i Nadzoru nad Aktywami Państwowymi Gminy Yantai ([61]), oraz przedsiębiorstwo Shenyang Chemical Co. Ltd ([62]), które jest w 47,23 % własnością państwa ([63]) i spółką zależną Sinochem, przedsiębiorstwa państwowego w ramach SASAC ([64]). Przedsiębiorstwo Shenyang Chemical Co. Ltd ostatecznie podlega kontroli SASAC ([65]).

(143) Ponadto w sektorze wyższego szczebla produkcji propylenu – materiału wykorzystywanego do produkcji estrów akrylowych – podczas gdy niektórzy producenci są przedsiębiorstwami prywatnymi, jak na przykład Hengli Petrochemicals ([66]), stopień własności państwowej pozostaje znaczny, przy czym szereg kluczowych producentów podlega kontroli państwa, na przykład Sinopec ([67]), China National Petroleum Corporation („CNPC") ([68]) lub China National Offshore Oil Corporation („CNOOC") ([69]), przy czym wszystkie trzy są przedsiębiorstwami państwowymi kontrolowanymi przez SASAC ([70]).

(144) Ponadto interwencje KPCh w proces podejmowania decyzji operacyjnych stały się normą nie tylko w przedsiębiorstwach państwowych, lecz także w przedsiębiorstwach prywatnych ([71]), a KPCh rości sobie prawo do zarządzania praktycznie każdym aspektem gospodarki kraju.

(145) Wpływ państwa wywierany za pośrednictwem struktur KPCh w przedsiębiorstwach bez wątpienia skutkuje tym, że podmioty gospodarcze znajdują się pod kontrolą i nadzorem politycznym rządu, biorąc pod uwagę stopień, w jakim struktury państwa i partii zostały ze sobą połączone w Chinach.

(146) Ponadto cały sektor produktu objętego postępowaniem podlega kilku politykom rządowym, takim jak 14. plan pięcioletni dotyczący surowców ([72]), w którym bezpośrednio odniesiono się do sektorów petrochemicznego i chemicznego poprzez stwierdzenie, że „[w] sektorach, w tym w sektorze petrochemicznym i sektorze chemikaliów, stali, metali nieżelaznych i materiałów budowlanych, będziemy wspierać szereg pionierskich przedsiębiorstw w ramach łańcucha przemysłowego zajmujących wiodącą pozycję w ekosystemie i charakteryzujących się podstawową konkurencyjnością (…). Przewodnia rola wiodących przedsiębiorstw w sektorze chemicznym i sektorze materiałów budowlanych będzie wykorzystywana do wspierania reform i restrukturyzacji przedsiębiorstw".

(147) Ponadto opracowano plan prac na rzecz stałego wzrostu przemysłu petrochemicznego i chemicznego ([73]) w celu „wspierania stabilnego funkcjonowania oraz strukturalnej optymalizacji i modernizacji przemysłu petrochemicznego" oraz „rozszerzenia skutecznych inwestycji i promowania transformacji i modernizacji".

(148) Podobnie na szczeblu prowincji celem 14. planu pięcioletniego Zhejiang na rzecz rozwoju przemysłu petrochemicznego i chemicznego ([74]) jest „[w]zmocnienie łańcucha dostaw wyższego szczebla, (…) konsolidacja zdolności rafinacji, wzmocnienie przemysłu olefin (…) [a także] skupienie się na rozwoju strategicznego łańcucha przemysłowego w zakresie podstawowych surowców chemicznych, na przykład odwodornienia propanu do propylenu".

([59]) Zob.: https://en.whchem.com/ (dostęp 14 sierpnia 2026 r.).
([60]) Zob. sprawozdanie roczne przedsiębiorstwa Wanhua Chemical Group Co. Ltd. za 2025 r., s. 65, dostępne pod adresem: https://static.cninfo.com.cn/finalpage/2026-04-21/1225130793.PDF (dostęp 14 sierpnia 2026 r.).
([61]) Tamże, s. 68.
([62]) Zob.: http://www.syhg.chemchina.com/ (dostęp 14 sierpnia 2026 r.).
([63]) Zob. sprawozdanie roczne przedsiębiorstwa Shenyang Chemical Co. Ltd. za 2025 r., s. 64, dostępne pod adresem: http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESZ_STOCK/2026/2026-3/2026-03-28/12034189.PDF (dostęp 14 sierpnia 2026 r.).
([64]) Zob.: http://wap.sasac.gov.cn/n2588045/n27271785/n27271792/c14159097/content.html (dostęp 12 sierpnia 2026 r.).
([65]) Tamże, s. 66.
([66]) Zob. sprawozdanie roczne przedsiębiorstwa Hengli Petrochemicals za 2025 r., s. 67, dostępne pod adresem: http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2026/2026-4/2026-04-15/12087185.PDF (dostęp 20 maja 2026 r.).
([67]) Zob.: http://www.sinopec.com/listco/en/000/000/042/42474.shtml (dostęp 12 sierpnia 2026 r.).
([68]) Zob.: https://www.cnpc.com.cn/cnpc/index.shtml (dostęp 12 sierpnia 2026 r.).
([69]) Zob.: https://www.cnooc.com.cn/English/ (dostęp 12 sierpnia 2026 r.).
([70]) Zob.: http://wap.sasac.gov.cn/n2588045/n27271785/n27271792/c14159097/content.html (dostęp 12 sierpnia 2026 r.).
([71]) Art. 33 statutu KPCh, art. 19 prawa spółek Chin. Zob. Sprawozdanie – rozdział 3, s. 47–50.
([72]) 14. plan pięcioletni dotyczący surowców, sekcje IV.3 i IV.1, dostępny pod adresem: https://www.miit.gov.cn/zwgk/zcwj/wjfb/tz/art/2021/art_2960538d19e34c66a5eb8d01b74cbb20.html (dostęp 12 sierpnia 2026 r.).
([73]) Zob.: https://gxt.fujian.gov.cn/jdhy/zxzcfg/gjzcfg/202510/P020251015562784139701.pdf (dostęp 12 sierpnia 2026 r.).
([74]) Zob.: http://www.jsgt.org.cn/Upload/ueditor/file/20220919/1663576227128148.pdf, sekcja IV.1.1 (dostęp 12 sierpnia 2026 r.).

(149) Przedsiębiorstwo Satellite Chemicals Co. Ltd ma siedzibę w Zhejiang ([75]).

(150) Dodatkowo 14. plan pięcioletni na rzecz rozwoju parków przemysłu chemicznego w Szanghaju ([76]) upoważnia do „przyspieszenia wzmocnienia, uzupełnienia i rozszerzenia łańcucha przemysłu chemicznego", a także do „wspierania wiodących przedsiębiorstw w parkach w celu odpowiedniego wykorzystania istniejących zasobów etylenu i propylenu, dostosowania struktur produktów oraz dalszego rozwoju produktów o wysokiej wartości dodanej".

(151) Grupa Shanghai Huayi ma siedzibę w Szanghaju ([77]).

(152) Kontrolę i nadzór polityczny rządu można również zaobserwować na poziomie odpowiednich stowarzyszeń branżowych ([78]).

(153) Na przykład Chińska Federacja Przemysłu Petrochemicznego i Chemicznego („CPCIF") jest stowarzyszeniem branżowym reprezentującym sektor produktu objętego postępowaniem. Zgodnie z art. 3 statutu CPCIF organizacja ta „podporządkowuje się całościowemu kierownictwu KPCh [oraz] przyjmuje profesjonalne doradztwo, nadzór i zarządzanie ze strony podmiotów odpowiedzialnych za rejestrację i zarządzanie, podmiotów odpowiedzialnych za budowanie partii, a także odpowiednich departamentów administracji odpowiedzialnych za zarządzanie przemysłem" ([79]).

(154) Ponadto art. 36 statutu CPCIF stanowi, że prezes, wiceprezesi i sekretarz generalny stowarzyszenia muszą „podporządkować się przywództwu KPCh, wspierać socjalizm o chińskiej specyfice [oraz] konsekwentnie wdrażać strategię, zasady i politykę partii" ([80]).

(155) Satellite Chemicals Co. Ltd ([81]), grupa Shanghai Huayi ([82]), Hengli Petrochemicals ([83]), Sinopec ([84]), CNPC ([85]) i CNOOC ([86]) są członkami CPCIF.

(156) W konsekwencji prywatni producenci w sektorze produktu objętego postępowaniem nie mogą prowadzić działalności na warunkach rynkowych. W sektorze tym zarówno przedsiębiorstwa publiczne, jak i prywatne są istotnie objęte nadzorem politycznym i otrzymują wytyczne polityczne.

3.2.3.3. Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret drugie rozporządzenia podstawowego: obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach umożliwia ingerowanie w ceny lub koszty

(157) Rząd ChRL posiada możliwość ingerowania w ceny i koszty dzięki obecności przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach. W istocie komórki KPCh tworzone zarówno w przedsiębiorstwach państwowych, jak i w przedsiębiorstwach prywatnych umożliwiają państwu ingerowanie w proces podejmowania decyzji biznesowych.

(158) Zgodnie z chińskim prawem spółek w każdej spółce należy ustanowić organizację partyjną KPCh (składającą się z co najmniej trzech członków KPCh, jak określono w statucie KPCh ([87])), a spółka zapewnia warunki konieczne do prowadzenia działalności przez organizację partyjną.

([75]) Zob. sprawozdanie roczne przedsiębiorstwa Satellite Chemicals Co. Ltd. za 2025 r., dostępne pod adresem: https://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESZ_STOCK/2026/2026-3/2026-03-24/12012638.PDF (dostęp 12 sierpnia 2026 r.).
([76]) Zob.: https://huanbao.bjx.com.cn/news/20211202/1191423.shtml (dostęp 12 sierpnia 2026 r.).
([77]) Zob. sprawozdanie roczne przedsiębiorstwa Shanghai Huayi New Material Co. Ltd. za 2025 r., dostępne pod adresem: https://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2026/2026-4/2026-04-21/12123495.PDF (dostęp 12 sierpnia 2026 r.).
([78]) Sprawozdanie – rozdział 2, s. 24–27.
([79]) Zob.: http://www.cpcif.org.cn/detail/40288043661e27fb01661e386a3f0001?e=1 (dostęp 12 sierpnia 2026 r.).
([80]) Tamże.
([81]) Zob.: http://www.cpcif.org.cn/list/40288043661dc14701661de134d70015 (dostęp 12 sierpnia 2026 r.).
([82]) Zob.: http://www.cpcif.org.cn/list/40288043661dc14701661de0ceed0014 (dostęp 12 sierpnia 2026 r.).
([83]) Zob.: http://www.cpcif.org.cn/list/40288043661dc14701661de134d70015 (dostęp 12 sierpnia 2026 r.).
([84]) Zob.: http://www.cpcif.org.cn/list/40288043661dc14701661ddbe0980010 (dostęp 20 maja 2026 r.).
([85]) Tamże.
([86]) Tamże.
([87]) Sprawozdanie – rozdział 3, s. 40.

(159) W przeszłości wymóg ten nie zawsze był spełniany lub nie był egzekwowany w rygorystyczny sposób. Począwszy od co najmniej 2016 r. KPCh zaczęła jednak w coraz większym stopniu rościć sobie prawo do kontrolowania procesu podejmowania decyzji biznesowych w przedsiębiorstwach, traktując to prawo jako jedną z wiodących zasad jej polityki ([88]), w tym wywierając presję na przedsiębiorstwa prywatne, nakłaniając je do kierowania się „patriotyzmem" i postępowania zgodnie z polityką partii ([89]).

(160) Informacje z 2017 r. już wówczas wskazywały, że komórki partyjne istniały w 70 % z około 1,86 mln przedsiębiorstw prywatnych, a organizacje KPCh wywierały coraz większą presję, aby zapewniano im możliwość podejmowania ostatecznych decyzji biznesowych w przedsiębiorstwach, w których je utworzono ([90]). Wspomniane przepisy mają ogólne zastosowanie w całej chińskiej gospodarce, we wszystkich sektorach, w tym do producentów produktu objętego postępowaniem i ich dostawców czynników produkcji.

(161) Ponadto w dniu 15 września 2020 r. opublikowano dokument zatytułowany „Wytyczne Biura Generalnego Komitetu Centralnego KPCh w sprawie intensyfikacji prac Zjednoczonego Frontu w sektorze prywatnym w nowej erze" („wytyczne") ([91]), który jeszcze bardziej zwiększył rolę komitetów partyjnych w przedsiębiorstwach prywatnych.

(162) Sekcja II.4 wytycznych stanowi: „[m]usimy zwiększyć ogólną zdolność Partii do przewodzenia pracom Zjednoczonego Frontu w sektorze prywatnym i skutecznie zintensyfikować prace w tym obszarze", a sekcja III.6 stanowi: „[m]usimy jeszcze bardziej zintensyfikować budowanie Partii w przedsiębiorstwach prywatnych i umożliwić komórkom Partii skuteczne odgrywanie roli twierdzy, a członkom Partii odegranie roli awangardowych liderów i pionierów". W wytycznych podkreśla się zatem rolę KPCh w przedsiębiorstwach i innych podmiotach sektora prywatnego oraz dąży się do zwiększenia tej roli ([92]).

(163) Dochodzenie potwierdziło, że także w sektorze estrów akrylowych dochodzi do pokrywania się stanowisk kierowniczych z członkostwem w KPCh lub z funkcjami partyjnymi.

(164) Na przykład zastępca prezesa przedsiębiorstwa Satellite Chemicals Co. Ltd. pełni również funkcję sekretarza komitetu partii ([93]). Ponadto przedsiębiorstwo Satellite Chemicals Co. Ltd. twierdzi, że „[w] ciągu 30 lat grupa Satellite konsekwentnie stosowała się do polityki i wytycznych partii oraz ściśle przestrzegała krajowej strategii rozwoju przemysłowego" ([94]). Ponownie potwierdził to prezes przedsiębiorstwa, który w maju 2026 r. podczas wizyty sekretarza Komitetu Partii Prowincji Zhejiang oświadczył, że przedsiębiorstwo Satellite Chemicals Co. Ltd. „ściśle stosuje się do strategicznego planu działań Komitetu Partii Prowincji i rządu prowincji" ([95]).

(165) Ponadto prezes grupy Shanghai Huayi pełni funkcję sekretarza komitetu partii, a kilku członków zarządu przedsiębiorstwa jest członkami KPCh ([96]). Ponadto przedsiębiorstwo potwierdza w swoim sprawozdaniu rocznym za 2025 r., że „[c]ała kadra i wszyscy pracownicy grupy dokładnie wdrożyli ducha czwartej sesji plenarnej 20. Komitetu Centralnego KPCh oraz ósmej sesji plenarnej 12. Komitetu Miejskiego Szanghaju. Pod właściwym kierownictwem komitetu partyjnego i zarządu grupy […] grupa aktywnie zareagowała na niekorzystną sytuację powolnego ogólnego ożywienia przemysłu chemicznego, pomyślnie realizując wszystkie zadania 14. planu pięcioletniego" ([97]).

([88]) Zob. na przykład: Blanchette, J., „Xi's Gamble: The Race to Consolidate Power and Stave off Disaster" [„Xi podejmuje ryzyko: dążenie do skonsolidowania władzy i zapobieżeniu katastrofie"]; Foreign Affairs, t. 100, nr 4, lipiec/sierpień 2021 r., s. 10–19.

([89]) Sprawozdanie – rozdział 3, s. 41.

([90]) Dostępne pod adresem: https://www.reuters.com/article/us-china-congress-companies-idUSKCN1B40JU (dostęp 12 sierpnia 2026 r.).

([91]) „Wytyczne Biura Generalnego Komitetu Centralnego KPCh w sprawie intensyfikacji prac Zjednoczonego Frontu w sektorze prywatnym w nowej erze": www.gov.cn/zhengce/2020-09/15/content_5543685.htm (dostęp 12 sierpnia 2026 r.).

([92]) Financial Times (2020), „Chinese Communist Party asserts greater control over private enterprise" [„Komunistyczna Partia Chin zapewnia sobie większą kontrolę nad prywatnymi przedsiębiorstwami"]: https://www.ft.com/content/582411f6-fc3b-4e4d-9916-c30a29ad010e?syn-25a6b1a6=1 (dostęp 12 sierpnia 2026 r.).

([93]) Zob.: https://www.weixing.com.cn/index.php/about.html (dostęp 13 sierpnia 2026 r.).

([94]) Zob.: https://www.weixing.com.cn/index.php/about.html (dostęp 13 sierpnia 2026 r.).

([95]) Zob.: https://www.hzeyun.com/detail/2615151 (dostęp 13 sierpnia 2026 r.).

([96]) Zob. sprawozdanie roczne grupy Shanghai Huayi za 2025 r., s. 36, dostępne pod adresem: https://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2026/2026-4/2026-04-21/12123495.PDF (dostęp 13 sierpnia 2026 r.).

([97]) Tamże, s. 10.

(166) Podobnie prezes przedsiębiorstwa Wanhua Chemical Group Co. Ltd. pełni funkcję sekretarza komitetu partii ([98]).

(167) Ponadto dyrektor generalny przedsiębiorstwa Shenyang Chemical Co. Ltd. pełni funkcję sekretarza komitetu partii, a kilku innych członków zarządu jest członkami KPCh, w tym prezes, który pełni również funkcję sekretarza komitetu partii w przedsiębiorstwie powiązanym ([99]).

(168) Ponadto w sprawozdaniu rocznym za 2022 r. grupy Sinopec wskazano, że „przedsiębiorstwo stale poprawia jakość prac związanych z budowaniem partii, motywując pracowników, intensyfikując kontrolę dyscypliny i działania nadzorcze, pomagając radzie dyrektorów w skutecznym wdrażaniu różnych decyzji i ustaleń oraz propagując wysokiej jakości rozwój przedsiębiorstwa" ([100]). Ponadto prezes zarządu grupy Sinopec jest sekretarzem komitetu partii, a kilku członków zarządu pełni funkcje zastępców sekretarza komitetu partii ([101]). Grupa Sinopec oświadczyła również, że zamierza „skoncentrować się na nowej misji przedsiębiorstwa i nowych zadaniach związanych z nowym kierunkiem rozwoju, podtrzymywać ducha rewolucji w szeregach partii, wzmacniać przywództwo partii i jej budowanie w sposób wszechstronny i zintegrowany oraz systematycznie promować kompleksowe i rygorystyczne zarządzanie partią, aby zapewnić silną gwarancję tworzenia nowego rozdziału nowoczesnego chińskiego przemysłu petrochemicznego" ([102]).

(169) Obecność i interwencja państwa na rynkach finansowych oraz w zakresie zaopatrzenia w surowce i czynniki produkcji na dalszym etapie powoduje dodatkowe zakłócenia na rynku ([103]). W związku z tym obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach prowadzących działalność w sektorze estrów akrylowych i innych sektorach (takich jak sektor finansowy i sektor materiałów do produkcji) daje rządowi ChRL możliwość ingerowania w ceny i koszty.

3.2.3.4. Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret trzecie rozporządzenia podstawowego: polityka publiczna lub działania publiczne, które faworyzują dostawców krajowych lub w inny sposób wpływają na działanie mechanizmów rynkowych

(170) Złożony system planowania, w ramach którego wytycza się priorytety i określa się cele dla organów rządowych na szczeblu centralnym, prowincjonalnym i lokalnym, w dużej mierze wyznacza kierunek chińskiej gospodarki. Odpowiednie plany istnieją na wszystkich szczeblach administracji rządowej i obejmują praktycznie wszystkie sektory gospodarki. Cele wyznaczone w instrumentach planowania mają wiążący charakter, a organy na wszystkich szczeblach administracji monitorują wdrażanie planów przez odpowiednie organy administracji rządowej niższego szczebla.

(171) Ogólnie rzecz biorąc, system planowania w Chinach powoduje, że zasoby są przesuwane do sektorów uznanych przez rząd za strategiczne lub z innego powodu ważne politycznie, a nie przydzielane zgodnie z mechanizmami rynkowymi ([104]).

(172) Władze chińskie wprowadziły szereg strategii politycznych dotyczących funkcjonowania sektora produktu objętego postępowaniem.

(173) Celem 14. planu pięcioletniego na rzecz rozwoju gospodarczego i społecznego oraz perspektyw na 2035 r. ([105]) jest „modernizacja tradycyjnych gałęzi przemysłu, promowanie optymalizacji i strukturalnego dostosowania sektorów przemysłu surowcowego, takich jak sektory petrochemiczny, stalowy, metali nieżelaznych i materiałów budowlanych, zwiększenie podaży produktów wysokiej jakości w takich sektorach jak przemysł lekki i wyroby tekstylne, przyspieszenie transformacji i modernizacji przedsiębiorstw w kluczowych gałęziach przemysłu, takich jak przemysł chemiczny i papierniczy, oraz udoskonalenie ekologicznego systemu produkcji" ([106]).

([98]) Zob. sprawozdanie roczne przedsiębiorstwa Wanhua Chemical Group Co. Ltd. za 2025 r., s. 42, dostępne pod adresem: https://static.cninfo.com.cn/finalpage/2026-04-21/1225130793.PDF (dostęp 14 sierpnia 2026 r.).
([99]) Zob. sprawozdanie roczne przedsiębiorstwa Shenyang Chemical Co. Ltd. za 2025 r., s. 27 i 30, dostępne pod adresem: http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESZ_STOCK/2026/2026-3/2026-03-28/12034189.PDF (dostęp 14 sierpnia 2026 r.).
([100]) Zob.: http://www.sinopec.com/u/cms/gfyw/202411/27092756kosx.pdf, s. 26 (dostęp 13 sierpnia 2026 r.).
([101]) Zob.: http://www.sinopecgroup.com/group/000/000/067/67517.shtml (dostęp 13 sierpnia 2026 r.).
([102]) Zob.: http://www.sinopecgroup.com/group/000/000/041/41878.shtml (dostęp 13 sierpnia 2026 r.).
([103]) Sprawozdanie – rozdział 14, sekcje 14,1–14,3.
([104]) Sprawozdanie – rozdział 4, s. 56–57, 99–100.
([105]) Zob.: https://www.gov.cn/xinwen/2021-03/13/content_5592681.htm (dostęp 13 sierpnia 2026 r.).
([106]) Tamże. Sekcja III.8.

(174) Zgodnie z 14. planem pięcioletnim dotyczącym przemysłu surowcowego ([107]) Chiny „opracują partię klastrów przemysłowych w przemyśle petrochemicznym. […] W sektorach obejmujących produkty petrochemiczne i chemiczne, stal, metale nieżelazne i materiały budowlane [Chiny] będą wspierać szereg pionierskich przedsiębiorstw, które będą mogły przewodzić ekosystemowi łańcucha przemysłowego o podstawowej konkurencyjności" ([108]).

(175) Ponadto w wytycznych dotyczących wspierania wysokiej jakości rozwoju przemysłu petrochemicznego i chemicznego ([109]) wymaga się „wzmocnienia polityki sektorowej i naukowego uregulowania skali przemysłu: […] zwiększenia zdolności w zakresie dostaw wysokiej klasy polimerów, specjalistycznych chemikaliów i innych produktów" […], a także „[u]sprawnienia polityk wspierających: zwiększenia koordynacji polityki fiskalnej, finansowej, regionalnej, inwestycyjnej, importowej i eksportowej, energetycznej, ekologicznej, środowiskowej, cenowej i innych polityk z polityką przemysłową [oraz] wykorzystania w pełni roli krajowej platformy współpracy między przemysłem a sektorem finansowym […]".

(176) Na szczeblu prowincji w 14. planie pięcioletnim prowincji Zhejiang na rzecz rozwoju przemysłu petrochemicznego i chemicznego ([110]) przewidziano obowiązek „wzmocnienia gwarancji podstawowych zasobów, takich jak kapitał przemysłowy, talenty, grunty i energia, ze szczególnym uwzględnieniem wiodących przedsiębiorstw petrochemicznych, dużych projektów i rozwoju infrastruktury, [a także] [o]ptymalizacji i koordynacji odpowiednich funduszy specjalnych prowincji w celu zwiększenia wsparcia na rzecz rozwoju przemysłu petrochemicznego".

(177) Także w Zhejiang, na szczeblu lokalnym, gmina Jiaxing opublikowała trzyletni plan działania ([111]) mający na celu „wdrożenie planu wspierania wiodących przedsiębiorstw technologicznych […oraz] zachęcenie wiodących przedsiębiorstw w tradycyjnych gałęziach przemysłu, takich jak materiały włókiennicze i chemiczne, do zwiększenia ich innowacyjności oraz działań w zakresie badań i rozwoju".

(178) Przedsiębiorstwo Satellite Chemicals Co. Ltd. ma siedzibę w strefie rozwoju gospodarczego i technologicznego Jiaxing ([112]).

(179) Podobnie w 14. planie pięcioletnim na rzecz rozwoju parków przemysłu chemicznego w Szanghaju ([113]) upoważniono do „optymalizacji struktury przemysłowej, zwiększenia zdolności w zakresie innowacji przemysłowych, usprawnienia łańcucha przemysłowego, wzbogacenia ekosystemu rozwoju przemysłowego i dalszego zwiększania podstawowej konkurencyjności, zgodnie ze strategicznymi potrzebami krajowymi i miejskimi Szanghaju, a także ze strategią wzmocnienia wiodącej roli sektorów przemysłu wysokiej klasy, ze szczególnym uwzględnieniem przemysłu produkcji chemicznej".

(180) Ponadto grupa Shanghai Huayi skorzystała z „długoterminowego wsparcia w zakresie dostaw surowców i energii elektrycznej" ([114]) ze strony grupy China Energy, innego przedsiębiorstwa państwowego w ramach SASAC ([115]), a obydwa przedsiębiorstwa państwowe podpisały umowę o współpracy strategicznej w 2021 r. ([116]). Za pomocą tych i innych środków rząd ChRL kieruje zatem praktycznie wszystkimi aspektami rozwoju i funkcjonowania sektora, a także czynnikami produkcji wyższego szczebla i produktami rynku niższego szczebla, oraz kontroluje praktycznie wszystkie te aspekty.

(181) Podsumowując, rząd ChRL dysponuje środkami umożliwiającymi skłanianie podmiotów gospodarczych do przestrzegania celów polityki publicznej dotyczących tego sektora. Środki te zaburzają swobodne funkcjonowanie mechanizmów rynkowych.

([107]) Zob.: https://www.gov.cn/zhengce/zhengceku/2021-12/29/content_5665166.htm (dostęp 13 sierpnia 2026 r.).
([108]) Tamże. Zob. sekcje IV.2 i IV.3.
([109]) Zob.: https://www.miit.gov.cn/zwgk/zcwj/wjfb/yj/art/2022/art_4ef438217a4548cb98c2d7f4f091d72e.html (dostęp 13 sierpnia 2026 r.).
([110]) Zob.: http://www.jsgt.org.cn/Upload/ueditor/file/20220919/1663576227128148.pdf, s. 24 (dostęp 13 sierpnia 2026 r.).
([111]) Zob. trzyletni plan działania gminnego rządu ludowego Jiaxing na rzecz wzmocnienia wiodącej roli innowacji technologicznych w przedsiębiorstwach i przyspieszenia poprawy zdolności innowacyjnych przedsiębiorstw (2024–2026), dostępny pod adresem: https://www.zhizhengce.com/policies/66bc169bca3241004607ce68?_sk=%E5%88%9B%E6%96%B0%E8%83%BD%E5%8A%9B (dostęp 13 sierpnia 2026 r.).
([112]) Zob.: http://zj.people.com.cn/n2/2026/0805/c186327-41659268.html, (dostęp 13 sierpnia 2026 r.).
([113]) Zob.: https://huanbao.bjx.com.cn/news/20211202/1191423.shtml (dostęp 12 sierpnia 2026 r.).
([114]) Zob.: https://www.ceic.com/gjnyjtww/chnjtyw/202111/aeaaf56778254b369e4d33767d248451.shtml (dostęp 23 sierpnia 2026 r.).
([115]) Zob.: http://wap.sasac.gov.cn/n2588045/n27271785/n27271792/c14159097/content.html (dostęp 23 sierpnia 2026 r.).
([116]) Zob.: https://www.ceic.com/gjnyjtww/chnjtyw/202111/aeaaf56778254b369e4d33767d248451.shtml (dostęp 23 sierpnia 2026 r.).

3.2.3.5. Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret czwarte rozporządzenia podstawowego: brak, dyskryminujące stosowanie bądź niedostateczne egzekwowanie przepisów dotyczących upadłości, prawa spółek czy prawa rzeczowego

(182) Z informacji zawartych w aktach wynika, że chiński system prawa upadłościowego nie zapewnia możliwości odpowiedniego osiągnięcia najistotniejszych postawionych przed nim celów, tj. sprawiedliwego rozliczania wierzytelności i długów oraz ochrony uzasadnionych praw i interesów wierzycieli i dłużników. Wydaje się, że jest to spowodowane faktem, iż – mimo że chińskie prawo upadłościowe opiera się formalnie na zasadach podobnych do tych, które stosuje się w analogicznym prawie obowiązującym w państwach innych niż Chiny – system funkcjonujący w Chinach charakteryzuje się systematycznym niedostatecznie rygorystycznym egzekwowaniem przepisów.

(183) Liczba upadłości nadal jest uderzająco niska w stosunku do wielkości gospodarki tego kraju, zwłaszcza dlatego, że postępowania upadłościowe borykają się z szeregiem niedociągnięć, które skutecznie zniechęcają do składania wniosków o ogłoszenie upadłości. Ponadto organy państwowe nadal odgrywają istotną i aktywną rolę w postępowaniach upadłościowych, niejednokrotnie wywierając bezpośredni wpływ na ich rezultat ([117]).

(184) Dodatkowo w systemie praw własności Chin można zaobserwować rażące braki, zwłaszcza jeżeli chodzi o prawo własności gruntów oraz prawo do użytkowania gruntów ([118]). Wszystkie grunty są własnością państwa (grunty rolne stanowiące własność wspólną i grunty miejskie będące własnością państwa), a ich przydział stanowi wyłączną prerogatywę państwa. W Chinach przyjęto przepisy prawne służące zagwarantowaniu, aby proces przydziału gruntów przebiegał w przejrzysty sposób i był przeprowadzany po cenach rynkowych – w tym celu wprowadzono np. postępowania przetargowe. Przepisy te są jednak nagminnie naruszane i w rezultacie niektórzy nabywcy otrzymują grunty nieodpłatnie lub po cenach znacznie niższych od stawek rynkowych ([119]). Przy przydziale gruntów organy państwowe często kierują się określonymi celami politycznymi, w tym potrzebą realizacji założonych planów gospodarczych ([120]).

(185) Producenci produktu objętego postępowaniem – podobnie jak inne sektory chińskiej gospodarki – podlegają powszechnym przepisom chińskiego prawa upadłościowego, prawa spółek i prawa rzeczowego. Z tego powodu przedsiębiorstwa te podlegają także odgórnym zakłóceniom wynikającym z dyskryminującego stosowania bądź niedostatecznego egzekwowania przepisów prawa upadłościowego i prawa rzeczowego. Na podstawie dostępnych dowodów wydaje się, że przesłanki te w pełni odnoszą się również do sektora estrów akrylowych. W niniejszym dochodzeniu nie ujawniono żadnych informacji, które mogłyby podważyć te ustalenia.

(186) W świetle powyższego Komisja stwierdziła, że w sektorze produktu objętego postępowaniem dochodziło do przypadków dyskryminującego stosowania bądź niedostatecznego egzekwowania przepisów dotyczących upadłości i prawa rzeczowego.

3.2.3.6. Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret piąte rozporządzenia podstawowego: zniekształcone koszty wynagrodzeń

(187) W Chinach nie ma warunków dla pełnego rozwoju systemu wynagrodzeń bazującego na zasadach rynkowych, ponieważ pracownicy i pracodawcy nie mogą swobodnie korzystać z praw do tworzenia związków zawodowych. Chiny nie ratyfikowały szeregu kluczowych konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy w tej dziedzinie, w szczególności konwencji dotyczących wolności zrzeszania się i rokowań zbiorowych ([121]).

(188) Zgodnie z chińskim prawem krajowym w Chinach funkcjonuje tylko jeden związek zawodowy. Organizacja ta nie jest jednak niezależna od organów państwowych, a jej zaangażowanie w prowadzenie rokowań zbiorowych i ochronę praw pracowników jest minimalne ([122]). Ponadto system rejestracji gospodarstw domowych, który ogranicza możliwość korzystania z pełnego spektrum usług w zakresie zabezpieczenia społecznego oraz innych świadczeń do mieszkańców danego obszaru administracyjnego, zmniejsza mobilność chińskiej siły roboczej.

(189) W rezultacie pracownicy niezarejestrowani jako mieszkańcy danego obszaru znajdują się zazwyczaj w mniej korzystnej sytuacji pod względem pewności zatrudnienia i otrzymują niższe wynagrodzenie niż osoby zameldowane jako mieszkańcy tego obszaru ([123]). Z ustaleń tych wynika, że koszty wynagrodzeń w Chinach są zniekształcone.

([117]) Sprawozdanie – rozdział 6, s. 171–179.
([118]) Sprawozdanie – rozdział 9, s. 260–261.
([119]) Sprawozdanie – rozdział 9, s. 257–260.
([120]) Sprawozdanie – rozdział 9, s. 252–254.
([121]) Sprawozdanie – rozdział 13, s. 360–361, 364–370.
([122]) Sprawozdanie – rozdział 13, s. 366.
([123]) Sprawozdanie – rozdział 13, s. 370–373.

(190) Nie przedstawiono żadnych dowodów na to, że sektor estrów akrylowych nie podlegałby opisanemu chińskiemu systemowi prawa pracy. W sektorze występują zatem zniekształcenia kosztów wynagrodzeń zarówno bezpośrednio (przy wytwarzaniu produktu objętego postępowaniem lub głównych surowców do jego produkcji), jak i pośrednio (przy dostępie do kapitału lub czynników produkcji od przedsiębiorstw podlegających temu samemu systemowi pracy w Chinach).

3.2.3.7. Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret szóste rozporządzenia podstawowego: dostęp do finansowania uzyskuje się dzięki instytucjom, które wdrażają cele polityki publicznej lub w inny sposób nie działają niezależnie od państwa

(191) Dostęp do kapitału dla przedsiębiorców w Chinach podlega różnym zakłóceniom.

(192) Po pierwsze, chiński system finansowy charakteryzuje się silną pozycją banków będących własnością państwa ([124]), które przy przyznawaniu dostępu do finansowania biorą pod uwagę inne kryteria niż efektywność ekonomiczna projektu. Podobnie jak w przypadku niefinansowych przedsiębiorstw państwowych banki pozostają powiązane z państwem nie tylko poprzez własność, ale również poprzez osobiste relacje (kadrę zarządzającą najwyższego szczebla dużych instytucji finansowych będących własnością państwa ostatecznie wyznacza KPCh) ([125]), a także regularnie wdrażają politykę publiczną opracowaną przez rząd ChRL.

(193) W ten sposób banki wypełniają wyraźny obowiązek prawny prowadzenia swojej działalności stosownie do potrzeb krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego oraz zgodnie z programem polityki przemysłowej państwa ([126]). Chociaż uznaje się, że różne przepisy prawne odnoszą się do potrzeby przestrzegania normalnych zachowań bankowych i zasad ostrożnościowych, takich jak konieczność zbadania zdolności kredytowej kredytobiorcy, przytłaczające dowody, w tym ustalenia poczynione w dochodzeniach w sprawie ochrony handlu, sugerują, że przepisy te odgrywają jedynie drugorzędną rolę w stosowaniu poszczególnych instrumentów prawnych.

(194) Skalę wpływu rządu na instytucje finansowe w Chinach ilustrują także niedawne wydarzenia. W marcu 2025 r. rząd Chin ogłosił emisję obligacji skarbowych o wartości 500 mld CNY w celu zapewnienia znacznego wsparcia finansowego dużym bankom, w tym Bank of China, China Construction Bank, Bank of Communications i Postal Savings Bank of China. Interwencja ta miała na celu ustabilizowanie tych instytucji w obliczu spadku rentowności i rekordowo niskich marż odsetkowych netto, a jednocześnie uwidocznienie środków proaktywnych wprowadzanych przez państwo w celu utrzymania stabilności gospodarczej ([127]).

(195) Rząd ChRL wyjaśnił również, że nawet decyzje w zakresie prywatnej bankowości komercyjnej muszą być nadzorowane przez KPCh i pozostawać w zgodzie z polityką krajową. Jednym z trzech nadrzędnych celów państwa w odniesieniu do zarządzania bankowością jest obecnie wzmocnienie przywództwa partii w sektorze bankowym i sektorze ubezpieczeń, w tym w odniesieniu do kwestii operacyjnych i dotyczących zarządzania ([128]). Ponadto w kryteriach oceny wyników banków komercyjnych należy obecnie uwzględniać zwłaszcza to, jak podmioty „przyczyniają się do osiągania krajowych celów rozwoju i służą gospodarce realnej", a w szczególności, w jaki sposób „obsługują strategiczne i nowo powstające gałęzie przemysłu" ([129]).

([124]) Sprawozdanie – rozdział 6, s. 137–140.
([125]) Sprawozdanie – rozdział 6, s. 146–149.
([126]) Sprawozdanie – rozdział 6, s. 149.
([127]) Wsparcie *ad hoc* zapewniane bankom przez rząd ChRL, oficjalny komunikat, Ministerstwo Finansów, Chiny, 29 marca 2025 r., https://www.mof.gov.cn/zhengwuxinxi/caizhengxinwen/202503/t20250329_3961036.htm (dostęp 13 sierpnia 2026 r.).
([128]) Zob. oficjalny dokument programowy Chińskiej Komisji Regulacyjnej ds. Banków i Ubezpieczeń z 28 sierpnia 2020 r.: „Trzyletni plan działania na rzecz doskonalenia ładu korporacyjnego sektora bankowego i ubezpieczeń (2020–2022)", http://www.hunan.gov.cn/zqt/zcsd/202009/t20200914_13727273.html (dostęp 13 sierpnia 2026 r.). W planie zaleca się, aby „dalej postępować zgodnie z przesłaniem ujętym w przemówieniu programowym Sekretarza Generalnego Xi Jinpinga na temat przyspieszenia reformy ładu korporacyjnego sektora finansowego". Ponadto sekcja II planu jest ukierunkowana na promowanie organicznej integracji przywództwa partii w ramach ładu korporacyjnego: „sprawimy, że włączenie przywództwa partii do ładu korporacyjnego stanie się bardziej systematyczne, znormalizowane i oparte na procedurach […] Komitet partii musi omówić główne kwestie operacyjne i kwestie dotyczące zarządzania, zanim zarząd lub kadra kierownicza najwyższego szczebla podejmie decyzję".
([129]) Zob. zawiadomienie CBIRC w sprawie metody oceny efektywności działania banków komercyjnych, wydane 15 grudnia 2020 r., https://www.beijing.gov.cn/zhengce/zhengcefagui/qtwj/202204/t20220407_2656358.html (dostęp 13 sierpnia 2026 r.).

(196) Ponadto, jeżeli chodzi o przydział środków finansowych, zgodnie z dokumentem „Szereg działań mających na celu dalsze wspieranie rozwoju inwestycji prywatnych” ([130]) rząd ChRL dąży do „zwiększenia środków z budżetu centralnego na wsparcie kwalifikowanych projektów inwestycyjnych sektora prywatnego oraz do aktywnego pełnienia roli przewodniej i wiodącej”. Rząd ChRL zamierza również „efektywnie wykorzystywać nowe instrumenty finansowe polityki [oraz] wspierać szereg kwalifikowanych projektów inwestycyjnych sektora prywatnego w ważnych branżach i kluczowych obszarach” ([131]).

(197) Ponadto ratingi obligacji i ratingi kredytowe są często zniekształcone z różnych powodów, w tym w związku z faktem, że ocena ryzyka zależy od strategicznego znaczenia danego przedsiębiorstwa dla rządu ChRL oraz od siły ewentualnych domniemanych gwarancji rządowych ([132]). Sytuację tę pogarszają dodatkowe obowiązujące przepisy, które kierują środki finansowe do sektorów uznanych przez rząd za promowane lub z innych względów ważne ([133]). Prowadzi to do preferencyjnego udzielania kredytów przedsiębiorstwom państwowym, dużym dobrze powiązanym przedsiębiorstwom prywatnym oraz przedsiębiorstwom w kluczowych sektorach przemysłu, co oznacza, że dostępność i koszt kapitału nie są równe dla wszystkich podmiotów na rynku.

(198) Po drugie, koszty finansowania zewnętrznego były sztucznie utrzymywane na niskim poziomie w celu stymulowania wzrostu inwestycji. Doprowadziło to do nadmiernego wykorzystania inwestycji kapitałowych o coraz niższych zwrotach z inwestycji. Świadczy o tym wzrost stosunku zadłużenia do aktywów przedsiębiorstw w sektorze państwowym pomimo gwałtownego spadku rentowności, co sugeruje, że mechanizmy funkcjonujące w systemie bankowym nie odpowiadają normalnym działaniom handlowym.

(199) Po trzecie, chociaż w październiku 2015 r. osiągnięto liberalizację nominalnych stóp procentowych, sygnały cenowe nadal nie są wynikiem działania mechanizmów rynkowych, ale wpływają na nie zakłócenia powodowane przez działania rządu. Na koniec 2018 r. kredyty udzielane na poziomie stopy referencyjnej lub poniżej tego poziomu nadal stanowiły co najmniej jedną trzecią wszystkich kredytów ([134]). Media państwowe w Chinach podały ostatnio, że KPCh wezwała do „obniżenia rynkowej stopy procentowej kredytów” ([135]). Sztucznie niskie stopy procentowe prowadzą do zaniżania cen, a co za tym idzie do nadmiernego wykorzystywania kapitału.

(200) Ogólny wzrost akcji kredytowej w Chinach wskazuje na pogarszającą się skuteczność alokacji kapitału bez żadnych oznak ograniczenia akcji kredytowej, jakiego można by oczekiwać w niezniekształconym otoczeniu rynkowym. W rezultacie gwałtownie wzrosła liczba kredytów zagrożonych, przy czym rząd ChRL kilkakrotnie decydował się podjąć działania albo w celu uniknięcia niewykonania zobowiązań, tworząc tym samym tzw. przedsiębiorstwa „zombie”, albo w celu przeniesienia prawa własności do długu (np. w drodze połączeń lub zamiany długu na udziały w kapitale własnym), co niekoniecznie prowadziło do rozwiązania ogólnego problemu zadłużenia lub usunięcia jego pierwotnych przyczyn.

(201) Zasadniczo, pomimo kroków podjętych w celu liberalizacji rynku, w systemie kredytów dla przedsiębiorstw w Chinach występują znaczące zakłócenia wynikające z utrzymującej się dominującej roli państwa na rynkach kapitałowych. Istotna interwencja rządowa w system finansowy prowadzi zatem do znaczącego wpływu na warunki rynkowe na wszystkich poziomach.

(202) W toku niniejszego dochodzenia nie przedstawiono żadnych dowodów wskazujących, że sektor produktu objętego postępowaniem nie pozostaje pod wpływem interwencji rządowej w system finansowy w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret szóste rozporządzenia podstawowego. Istotna interwencja rządowa w system finansowy prowadzi zatem do znaczącego wpływu na warunki rynkowe na wszystkich poziomach.

3.2.3.8. Systemowy charakter opisanych zakłóceń

(203) Komisja zauważyła, że zakłócenia opisane w zaktualizowanym sprawozdaniu są charakterystyczne dla chińskiej gospodarki. Z dostępnych dowodów wynika, że fakty i cechy chińskiego systemu opisane powyżej oraz w części I zaktualizowanego sprawozdania dotyczą całego państwa i wszystkich sektorów gospodarki. To samo odnosi się do opisu czynników produkcji określonych powyżej oraz w części II zaktualizowanego sprawozdania.

([130]) Zob.: https://www.gov.cn/zhengce/content/202511/content_7047643.htm (dostęp 20 maja 2026 r.).
([131]) Tamże, sekcja 11.
([132]) Sprawozdanie – rozdział 6, s. 157–158.
([133]) Sprawozdanie – rozdział 6, s. 150-152, 156–160, 165–171.
([134]) OECD, *OECD Economic Surveys: China 2019*, OECD Publishing, Paris 2019, s. 29, dostępne pod adresem: https://doi.org/10.1787/eco_surveys-chn-2019-en (dostęp 13 sierpnia 2026 r.).
([135]) http://www.mof.gov.cn/zhengwuxinxi/caizhengxinwen/202006/t20200618_3534446.htm (dostęp 13 sierpnia 2026 r.).

(204) Komisja przypomina, że wytwarzanie produktu objętego postępowaniem wymaga określonych czynników produkcji. W przypadku gdy producenci produktu objętego postępowaniem kupują/zamawiają te czynniki produkcji, ceny, jakie płacą (i które są rejestrowane jako ich koszty), są wyraźnie narażone na te same wspomniane wcześniej zakłócenia systemowe. Na przykład dostawcy czynników produkcji korzystają z nakładu pracy, który podlega zakłóceniom. Mogą oni zaciągać pożyczki, które podlegają zakłóceniom w sektorze finansowym lub w zakresie alokacji kapitału. Oprócz tego podlegają systemowi planowania, który ma zastosowanie na wszystkich szczeblach administracji i we wszystkich sektorach. Zakłócenia te zostały szczegółowo opisane powyżej, w szczególności w motywach 141–202. Komisja wskazała, że struktura regulacyjna leżąca u podstaw tych zakłóceń ma zastosowanie ogólne, ponieważ producenci estrów akrylowych podlegają tym zasadom jak każdy inny podmiot gospodarczy w Chinach. Zakłócenia mają zatem bezpośredni wpływ na strukturę kosztów produktu objętego postępowaniem.

(205) W rezultacie nie tylko ceny sprzedaży krajowej produktu objętego postępowaniem nie są odpowiednie do wykorzystania w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, ale także wszystkie koszty materiałów do produkcji (w tym surowców, energii, gruntów, finansowania, pracy itp.) są zniekształcone, ponieważ na ich ceny wywiera wpływ istotna interwencja rządowa, jak opisano w częściach I i II zaktualizowanego sprawozdania.

(206) Interwencje rządowe opisane w odniesieniu do alokacji kapitału, gruntów, pracy, energii i surowców występują istotnie w całych Chinach. Oznacza to na przykład, że materiały do produkcji, które produkowano w Chinach, na skutek połączenia szeregu czynników produkcji są narażone na znaczące zakłócenia. To samo dotyczy materiałów do wytwarzania materiałów do produkcji i tak dalej.

(207) W toku niniejszego dochodzenia rząd ChRL ani producenci eksportujący nie przedstawili żadnych przeciwnych dowodów ani argumentów.

3.2.4. *Kraj reprezentatywny*

3.2.4.1. Uwagi ogólne

(208) Wyboru reprezentatywnego kraju dokonano na podstawie następujących kryteriów określonych w art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego:

— poziom rozwoju gospodarczego podobny do poziomu Chin. W tym celu Komisja wykorzystała kraje o dochodzie narodowym brutto na mieszkańca podobnym do Chin na podstawie bazy danych Banku Światowego ([136]);

— produkcja produktu objętego dochodzeniem w tym kraju;

— istnienie odpowiednich łatwo dostępnych danych w reprezentatywnym kraju.

— w przypadku gdy istnieje kilka potencjalnych reprezentatywnych krajów, pierwszeństwo przyznano, w stosownych przypadkach, krajowi z odpowiednim poziomem ochrony socjalnej i ochrony środowiska.

(209) Jak wyjaśniono w motywie 103 powyżej, Komisja wydała jedną notę („notę dotyczącą czynników produkcji") w sprawie źródeł do celów określenia wartości normalnej.

(210) W nocie tej opisano fakty i dowody leżące u podstaw odpowiednich kryteriów.

(211) Poinformowano w niej zainteresowane strony o zamiarze rozważenia przez Komisję wykorzystania Indonezji jako odpowiedniego reprezentatywnego kraju w niniejszej sprawie, jeżeli zostanie potwierdzone istnienie znaczących zakłóceń zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.

3.2.4.2. Poziom rozwoju gospodarczego podobny do poziomu Chin

(212) W nocie dotyczącej czynników produkcji Komisja wskazała Brazylię, Malezję, Indonezję i RPA, w których zgodnie z dostępnymi danymi odbywa się produkcja produktu objętego dochodzeniem, oraz jako państwa o podobnym poziomie rozwoju gospodarczego do Chin, ponieważ według Banku Światowego wszystkie te kraje są sklasyfikowane jako kraje „o wyższym średnim dochodzie" na podstawie dochodu narodowego brutto.

([136]) World Bank Open Data – Upper Middle Income, https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income.

(213) Skarżący twierdził, że Indonezja nie spełnia konsekwentnie kryterium poziomu rozwoju gospodarczego podobnego do poziomu Chin, ponieważ jej klasyfikacja dochodów według Banku Światowego wahała się w ostatnich latach między statusem kraju o niższym średnim dochodzie a statusem kraju o wyższym średnim dochodzie. Skarżący stwierdził, że w przeciwieństwie do Brazylii, którą konsekwentnie klasyfikowano jako kraj o wyższym średnim dochodzie, Indonezji brakuje stabilności i spójności wymaganych do wyboru jako reprezentatywnego kraju na podstawie art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.

(214) Komisja odrzuciła ten argument i wskazała, że w okresie objętym dochodzeniem Bank Światowy klasyfikował Indonezję jako kraj o wyższym średnim dochodzie, odpowiadający poziomowi rozwoju gospodarczego uznanemu za odpowiedni do celów analizy reprezentatywnego kraju. W związku z tym Komisja uznała, że Indonezja spełnia kryterium określone w art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.

3.2.4.3. Istnienie odpowiednich łatwo dostępnych danych w reprezentatywnym kraju

(215) W nocie dotyczącej czynników produkcji Komisja poinformowała zainteresowane strony, że zamierza wykorzystać Indonezję jako odpowiedni reprezentatywny kraj oraz przedsiębiorstwo Intanwijaya Internasional, zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego, w celu uzyskania niezniekształconych cen lub wartości odniesienia na potrzeby obliczenia wartości normalnej.

(216) W nocie dotyczącej czynników produkcji Komisja oceniła pozostałe reprezentatywne kraje wskazane przez skarżącego i Komisję poza Indonezją, tj. Brazylię, Malezję oraz RPA, i nie uznała ich za odpowiednie.

(217) Jeżeli chodzi o Brazylię, na podstawie bazy danych Global Trade Atlas ([137]) („GTA") stwierdzono jedynie znikomy przywóz propylenu (tj. 40 ton), który sam w sobie stanowił 30–35 % kosztów produkcji estrów akrylowych. Ponadto Brazylia dokonywała przywozu 90 % z tych 40 ton propylenu i 50 % kwasu akrylowego z Chin w okresie objętym dochodzeniem. Komisja uznała zatem, że Brazylia nie jest odpowiednim reprezentatywnym krajem.

(218) Jeżeli chodzi o Malezję, według danych bazy danych GTA przywóz n-butanolu (tj. 63 tony) był znikomy, a przywóz ten sam w sobie stanowił 40–45 % kosztów produkcji estrów akrylowych ogółem oraz do 50–55 % kosztów produkcji akrylanu butylu (BA). Ponadto Malezja dokonała przywozu z Chin 30 % z tych 63 ton n-butanolu, 50 % kwasu akrylowego i 20 % 2-etyloheksanolu w okresie objętym dochodzeniem. Komisja uznała zatem, że Malezja nie jest odpowiednim reprezentatywnym krajem.

(219) Jeżeli chodzi o RPA, na podstawie bazy danych GTA zasadniczo nie odnotowano prawie żadnego przywozu propylenu (tj. 5 ton) i n-butanolu (tj. 369 ton), które są zdecydowanie najważniejszymi surowcami do produkcji estrów akrylowych. Ponadto RPA dokonywała przywozu 69 % propylenu i 98 % kwasu akrylowego z Chin w okresie objętym dochodzeniem. Komisja uznała zatem, że RPA nie jest odpowiednim reprezentatywnym krajem.

(220) Jeżeli chodzi o Indonezję, na podstawie bazy danych GTA ze statystyk dotyczących przywozu wynika, że państwo to dokonało w okresie objętym dochodzeniem największego przywozu w tonach wszystkich surowców wymienionych w tabeli 1. Spośród całkowitych przywiezionych ilości Indonezja dokonała przywozu z Chin mniej niż 15 % kwasu akrylowego, mniej niż 6 % 2-etyloheksanolu oraz blisko 0 % propylenu, n-butanolu i propanu.

(221) Z informacji dostępnych Komisji wynika, że tylko jeden producent wytwarzał estry akrylowe w Indonezji – PT. Nippon Shokubai Indonesia. Przedsiębiorstwo to było częścią Nippon Shokubai (Japonia) i jednym z głównych producentów estrów akrylowych w Azji. Przedstawiło ono jednak jedynie skonsolidowane roczne sprawozdanie finansowe na poziomie globalnym ([138]). W związku z tym nie było możliwe wyodrębnienie sprawozdań finansowych dotyczących estrów akrylowych ani indonezyjskiego oddziału przedsiębiorstwa.

([137]) https://www.spglobal.com/market-intelligence/en/solutions/products/maritime-global-trade-atlas (ostatni dostęp 13 lipca 2026 r.).
([138]) https://www.shokubai.co.jp/en/ir/library/#sec03 (ostatni dostęp 13 lipca 2026 r.).

(222) Jeden z objętych próbą chińskich producentów eksportujących zaproponował wykorzystanie przedsiębiorstwa PT Chandra Asri Pacific TBK. Komisja oceniła proponowane przedsiębiorstwo. Przedsiębiorstwo nie produkuje estrów akrylowych, lecz produkty wyższego szczebla (w tym propylen, jeden z głównych surowców do produkcji estrów akrylowych). Z informacji przedstawionych w bazie danych Orbis ([139]) wynika, że dane finansowe dotyczące tego przedsiębiorstwa były dostępne za 2025 r., a na poziomie skonsolidowanym przedsiębiorstwo było rentowne w 2025 r. Biorąc jednak pod uwagę dane dotyczące działu chemicznego, w 2025 r. przedsiębiorstwo ponosiło straty ([140]).

(223) Komisja nie zidentyfikowała żadnych innych łatwo dostępnych sprawozdań finansowych innych producentów estrów akrylowych w Indonezji i uwzględniła producentów produktu należącego do tej samej ogólnej kategorii lub sektora co produkt objęty dochodzeniem. W związku z tym Komisja przeanalizowała inne przedsiębiorstwa objęte tym samym kodem NACE co estry akrylowe (tj. NACE 2014, „Produkcja organicznych surowców chemicznych"). Komisja znalazła przedsiębiorstwo Intanwijaya Internasional, które produkuje formaldehyd. Warto zauważyć, że formaldehyd ma bardzo podobny proces produkcji do aldehydu akrylowego, który jest wynikiem pierwszego etapu produkcji estrów akrylowych, gdy propylen reaguje z tlenem. Przedsiębiorstwo to było rentowne w 2025 r., a jego dane finansowe były publicznie dostępne w bazie danych Orbis.

(224) Zainteresowane strony zaproszono do przedstawienia uwag na temat stosowności wyboru Indonezji jako reprezentatywnego kraju oraz Intanwijaya Internasional jako producenta w reprezentatywnym kraju.

(225) Skarżący twierdził, że Indonezja nie jest odpowiednim reprezentatywnym krajem, ponieważ na wartości odniesienia Indonezji miały wpływ regionalne korzyści w zakresie kosztów, w tym preferencyjne uzgodnienia handlowe ASEAN, niższe koszty pracy i energii elektrycznej oraz ceny importowe kluczowych surowców, na które w domniemaniu wpływała regionalna dynamika cen, w szczególności względem Malezji i innych dostawców z ASEAN. W szczególności skarżący twierdził, że przywóz n-butanolu do Indonezji pochodził głównie z Malezji i że wpływały na niego preferencyjne uzgodnienia taryfowe między członkami ASEAN. Ponadto skarżący zauważył, że ceny importowe propylenu do Indonezji i w ujęciu bardziej ogólnym na rynku Azji Południowo-Wschodniej zmieniały się zasadniczo zgodnie z cenami chińskimi. Według skarżącego brazylijskie wartości odniesienia lepiej odzwierciedlały niezniekształcone warunki na rynkach międzynarodowych i w związku z tym należało je wybrać.

(226) Komisja odrzuciła te argumenty. Skarżący nie przedstawił wystarczających dowodów wskazujących, że indonezyjskie wartości odniesienia były zniekształcone w rozumieniu art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. Sam fakt, że indonezyjskie wartości odniesienia były niższe niż wartości zaproponowane dla Brazylii, nie dowodzi, że są one zniekształcone lub nieodpowiednie do skonstruowania wartości normalnej. Niższe koszty produkcji mogą zasadnie wynikać z czynników rynkowych, takich jak położenie geograficzne, integracja dostaw regionalnych, wydajność logistyczna lub warunki na rynku pracy, a same w sobie nie mogą uzasadniać odrzucenia skądinąd wiarygodnych danych porównawczych.

(227) Jeżeli chodzi o n-butanol, Komisja zauważyła, że argumenty skarżącego dotyczące preferencyjnego traktowania taryfowego same w sobie nie dowodzą, że bazowe ceny transakcyjne nie opierają się na zasadach rynkowych. Skarżący nie przedstawił również dowodów na potwierdzenie, że malezyjskie ceny eksportowe podlegały interwencji rządowej lub w inny sposób nie odzwierciedlały normalnych warunków handlowych. Komisja uznała zatem, że skarżący nie uzasadnił swojego twierdzenia, że indonezyjskie ceny importowe były nieodpowiednie do celów wartości odniesienia.

(228) Jeżeli chodzi o propylen, Komisja uznała, że taka korelacja cen nie jest rzadkością w przypadku towarów będących przedmiotem handlu międzynarodowego i sama w sobie nie dowodzi, że indonezyjskie ceny importowe są zniekształcone lub że wpływają na nie warunki na chińskim rynku krajowym. Skarżący nie przedstawił dowodów wskazujących na to, że indonezyjskie ceny odniesienia nie odzwierciedlały transakcji rynkowych.

(229) Skarżący twierdził, że Brazylii nie należało wykluczać jako reprezentatywnego kraju wyłącznie ze względu na niską wielkość przywozu propylenu. Stwierdził on, że ograniczony przywóz Brazylii odzwierciedlał znaczne krajowe moce produkcyjne, a nie brak reprezentatywnych warunków rynkowych, oraz że Komisja powinna była zamiast tego oprzeć się na alternatywnych niezniekształconych wartościach odniesienia, takich jak publicznie dostępne ceny ICIS, zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.

([139]) https://login.bvdinfo.com/R1/Orbis (ostatni dostęp 13 lipca 2026 r.).

([140]) Sprawozdania dla inwestorów, sprawozdanie roczne przedsiębiorstwa Chandra Asri za 2025 r., s. 164, (ostatni dostęp 13 lipca 2026 r.).

(230) Komisja nie przyjęła tego argumentu. Ocena reprezentatywnego kraju opiera się na dostępności odpowiednich i wiarygodnych łatwo dostępnych danych dotyczących czynników produkcji. Skarżący nie przedstawił wystarczających dowodów wskazujących, że proponowana alternatywna wartość odniesienia prawidłowo odzwierciedlała niezniekształcone koszty w Brazylii lub że była bardziej odpowiednia niż dane dotyczące wartości odniesienia dostępne dla wybranego reprezentatywnego kraju. W związku z tym Komisja uznała, że istnienie krajowych mocy produkcyjnych w Brazylii nie spowodowało zmiany jej oceny.

(231) Skarżący skrytykował ponadto wybór Indonezji jako reprezentatywnego kraju ze względu na brak indonezyjskiego producenta estrów akrylowych posiadającego łatwo dostępne sprawozdania finansowe oraz fakt, że Komisja musiała polegać na producencie formaldehydu jako przedsiębiorstwie zastępczym w odniesieniu do kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku. Według skarżącego produkcja formaldehydu nie była porównywalna pod względem technicznym ani ekonomicznym z produkcją estrów akrylowych, a brak danych finansowych od rzeczywistego lub ściśle porównywalnego producenta stanowił dodatkowy powód, dla którego Indonezja nie była odpowiednim reprezentatywnym krajem w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.

(232) Komisja odrzuciła ten argument. Jak wyjaśniono w motywach 215–223, wyboru reprezentatywnego kraju dokonano na podstawie kryteriów określonych w art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego oraz na podstawie dostępności najlepszych odpowiednich łatwo dostępnych informacji.

(233) Chociaż Komisja przyznała, że nie było łatwo dostępne żadne odrębne sprawozdanie finansowe indonezyjskiego producenta produktu objętego dochodzeniem, skarżący nie wskazali żadnego alternatywnego indonezyjskiego przedsiębiorstwa, które byłoby bardziej porównywalne, ani nie przedstawili żadnego alternatywnego reprezentatywnego kraju, który zapewniłby bardziej odpowiednie i łatwo dostępne informacje finansowe, a jednocześnie spełniałby odpowiednie kryteria wyboru.

(234) W związku z tym Komisja uznała, że wykorzystanie wybranego przedsiębiorstwa zastępczego nie wyklucza wyboru Indonezji jako reprezentatywnego kraju.

(235) Alternatywnie skarżący zaproponował hybrydową metodykę konstruowania wartości normalnej. Argumentował on, że Komisja powinna wykorzystać Brazylię jako źródło wartości odniesienia dla czynników produkcji, opierając się jednocześnie na sprawozdaniach finansowych Intanwijaya Internasional w Indonezji w celu obliczenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku.

(236) Stwierdził on, że art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego i wcześniejsza praktyka Komisji zezwalały na wykorzystanie różnych niezniekształconych źródeł w odniesieniu do różnych elementów konstruowanej wartości normalnej, jeżeli skutkuje to bardziej odpowiednimi danymi dotyczącymi wartości odniesienia.

(237) Komisja zauważyła, że takie podejście nie było konieczne, ponieważ wszystkie dane niezbędne do skonstruowania wartości normalnej były dostępne w odpowiednim reprezentatywnym kraju. Jak wyjaśniono w motywach 215–223, Komisja ustaliła, że w Indonezji łatwo dostępne były odpowiednie dane do celów skonstruowania wartości normalnej.

(238) Ponadto skarżący argumentował, że stosując metodykę wyjaśnioną w motywie 223 i wybierając przedsiębiorstwo w ramach tego samego kodu NACE co estry akrylowe, Komisja powinna była również wybrać innego aktywnego producenta formaldehydu w Indonezji (tj. PT Duta Pertiwi Nusantara Tbk) posiadającego publicznie dostępne odrębne sprawozdania finansowe za 2025 r., wraz z Intanwijaya Internasional.

(239) Komisja przeanalizowała sprawozdanie finansowe przedsiębiorstwa PT Duta Pertiwi Nusantara Tbk za 2025 r. i stwierdziła, że przedsiębiorstwa tego nie można było uznać za źródło niezniekształconego i racjonalnego poziomu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, ponieważ jego wyniki finansowe nie odzwierciedlały normalnych warunków działalności. Zgodnie z opublikowanym zbadanym sprawozdaniem finansowym przedsiębiorstwo trwale zaprzestało produkcji w lutym 2025 r. ([141]), co spowodowało spadek przychodów o około 84 % w porównaniu z 2024 r.; koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne wyniosły około 100 % sprzedaży netto, odzwierciedlając stałe koszty pośrednie rozłożone na zmniejszoną bazę sprzedaży; natomiast wynik netto można było przypisać przede wszystkim przychodom nieoperacyjnym. Argument został zatem odrzucony.

([141]) Zbadane sprawozdanie finansowe za 2025 r. – PT DPNS Tbk – s. 87 (ostatni dostęp 2 października 2026 r.).

3.2.4.4. Poziom ochrony socjalnej i ochrony środowiska

(240) Po ustaleniu na podstawie wszystkich powyższych elementów, że Indonezja jest jedynym dostępnym odpowiednim reprezentatywnym krajem, nie było potrzeby przeprowadzenia oceny poziomu ochrony socjalnej i ochrony środowiska zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze zdanie ostatnie rozporządzenia podstawowego.

3.2.4.5. Wnioski

(241) Biorąc pod uwagę wyniki powyższej analizy, należy uznać, że Indonezja spełniała kryteria przewidziane w art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego pozwalające uznać ją za odpowiedni reprezentatywny kraj.

3.2.5. *Źródła, na podstawie których ustalono poziom niezniekształconych kosztów*

(242) W nocie dotyczącej czynników produkcji Komisja podała wykaz czynników produkcji, takich jak surowce, energia i nakłady pracy, wykorzystywanych przez producentów eksportujących do produkcji produktu objętego dochodzeniem i wezwała zainteresowane strony do zgłaszania uwag i przedstawienia publicznie dostępnych informacji na temat niezniekształconych wartości każdego z czynników produkcji wymienionych w tej nocie.

(243) W nocie dotyczącej czynników produkcji stwierdzono, że na potrzeby skonstruowania wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego Komisja skorzysta z bazy danych GTA w celu ustalenia poziomu niezniekształconych kosztów czynników produkcji, w szczególności surowców. Ponadto Komisja określiła źródła dla innych czynników produkcji.

(244) Ze względu na dużą liczbę czynników produkcji u objętych próbą współpracujących producentów eksportujących, którzy dostarczyli pełne informacje, oraz nieznaczny udział niektórych surowców w całkowitych kosztach produkcji, te nieistotne pozycje zostałyby zgrupowane w kategorii „materiały zużywalne".

(245) Procentowy udział materiałów zużywalnych zostałby obliczony na podstawie całkowitego kosztu surowców i zastosowany do ponownie obliczonego kosztu surowców z zastosowaniem ustalonych niezniekształconych wartości odniesienia w odpowiednim reprezentatywnym kraju.

3.2.6. *Niezniekształcone koszty i wartości odniesienia*

3.2.6.1. Czynniki produkcji

(246) Biorąc pod uwagę wszystkie informacje przedstawione przez zainteresowane strony i zebrane podczas wizyt weryfikacyjnych, w celu określenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego zidentyfikowano następujące czynniki produkcji i ich źródła:

Tabela 1

Czynniki produkcji

Czynnik produkcji	Kod towaru (HS6)	Jednostka miary	Wartość jednostkowa CNY/t	Źródło
SUROWCE				
Propylen	2901 22	MT	6 037 CNY/t	GTA
N-butanol	2905 13	MT	6 036 CNY/t	GTA
2-etyloheksanol	2905 16	MT	8 064 CNY/t	GTA
Kwas akrylowy i jego sole	2916 11	MT	8 029 CNY/t	GTA
Propan	2711 12	MT	3 850 CNY/t	GTA
KOSZTY PRACY	nd.	Godziny przepracowane	46,16 CNY/h	ERI SalaryExpert
ENERGIA ELEKTRYCZNA	nd.	kWh	0,47 CNY/kWh	Perusahaan Listrik Negara (PLN)

(247) Komisja wzięła pod uwagę wartość pośrednich kosztów produkcji, aby uwzględnić koszty, które nie zostały uwzględnione we wspomnianych powyżej czynnikach produkcji. Metoda została należycie wyjaśniona w sekcji 3.2.6.6.

3.2.6.2. Surowce

(248) Aby ustalić nieznieksztalconą cenę surowców dostarczanych do zakładu producenta reprezentatywnego kraju, Komisja jako podstawę wykorzystała średnią ważoną cenę importową stosowaną przy przywozie do reprezentatywnego kraju podaną w GTA, do której dodano należności celne przywozowe i koszty transportu.

(249) Cenę importową w reprezentatywnym kraju obliczono jako średnią ważoną cenę jednostkowych produktów przywożonych ze wszystkich państw trzecich z wyjątkiem Chin i państw, które nie są członkami WTO, wymienionych w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 ([142]).

(250) Komisja postanowiła wykluczyć przywóz z Chin do reprezentatywnego kraju, ponieważ w motywie 107 uznała, że oparcie się na cenach i kosztach krajowych w Chinach nie jest odpowiednim rozwiązaniem z uwagi na występowanie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego. Biorąc pod uwagę, że nie ma dowodów wskazujących na to, że te same zakłócenia nie mają w równym stopniu wpływu na produkty przeznaczone na wywóz, Komisja uznała, że te same zakłócenia miały wpływ na ceny eksportowe.

(251) Komisja ujęła koszt transportu poniesiony przez współpracującego producenta eksportującego z tytułu dostaw surowców jako odsetek rzeczywistego kosztu tych surowców, a następnie zastosowała taki sam odsetek wobec nieznieksztalconego kosztu tych samych surowców, aby uzyskać nieznieksztalcony koszt transportu. Komisja uznała, że w kontekście przedmiotowego dochodzenia istnieją podstawy, aby wykorzystać iloraz kosztów surowców zakupionych przez producenta eksportującego i zgłoszonych kosztów transportu jako przesłankę do oszacowania nieznieksztalconych kosztów transportu surowców w momencie dostarczenia do fabryki przedsiębiorstwa.

3.2.6.3. Siła robocza

(252) W nocie dotyczącej czynników produkcji Komisja wskazała, że wykorzystałaby informacje dostarczone przez ERI SalaryExpert ([143]) dotyczące średniego wynagrodzenia pracowników przemysłu chemicznego w Indonezji, na podstawie badań wynagrodzeń wśród indonezyjskich pracodawców i pracowników. Wskazała również, że dodałaby obowiązkowe dodatkowe koszty związane z pracą ponoszone przez pracodawcę, w tym ubezpieczenie od wypadków przy pracy (JKK), świadczenie z tytułu starości (JHT), ubezpieczenie na życie (JKM), składkę na system emerytalno-rentowy (JP) i krajowe ubezpieczenie zdrowotne (BPJS) ([144]).

(253) W następstwie noty dotyczącej czynników produkcji skarżący argumentował, że Komisja zaniżyła rzeczywiste koszty pracy ponoszone przez indonezyjskich pracodawców. W szczególności:

(254) Skarżący nie zgodził się z wykorzystaniem przez Komisję średniej stawki JKK, która wynosi 0,24–1,74 % płac, w zależności od stopnia niebezpieczeństwa pracy. Jako że produkcja estrów akrylowych stanowi proces petrochemiczny obarczony wysokim ryzykiem, należy stosować maksymalną stawkę JKK (1,74 %), odpowiadającą kategorii najwyższego ryzyka w ramach klasyfikacji ryzyka BPJS ([145]), a nie niższą stawkę z zakresu 0,24–1,74 %.

(255) Dodatku urlopowego na cele religijne (THR) i składki na ubezpieczenie od utraty pracy (JKP) nie uwzględniono wśród obowiązkowych dodatkowych kosztów związanych z pracą ponoszonych przez pracodawców.

([142]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich (Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 33, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2015/755/oj). Art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego stanowi, że ceny krajowe w tych krajach nie mogą być wykorzystywane do określania wartości normalnej.

([143]) Wynagrodzenie pracownika przemysłu chemicznego w Indonezji (2026 r.) – ERI SalaryExpert (ostatni dostęp 26 czerwca 2026 r.).

([144]) Indonezja: Informacje o obowiązkowych świadczeniach, kosztach wynagrodzeń i podatkach | Papaya Global (ostatni dostęp 26 czerwca 2026 r.).

([145]) Rozporządzenie w sprawie systemów zabezpieczenia społecznego (ostatni dostęp 14 lipca 2026 r.).

(256) Komisja oparła się na średnich krajowych kosztach pracy w odniesieniu do pracowników przemysłu chemicznego. Zamiast tego powinna była zastosować albo sektorową płacę minimalną dla prowincji Banten, w której siedzibę ma jedyny zidentyfikowany indonezyjski producent, PT Nippon Shokubai Indonesia, pomnożoną przez 2,5 w celu odzwierciedlenia poziomów płacy doświadczonych pracowników, albo konkretne dane pochodzące z publikacji BPS „Dane statystyczne dotyczące indonezyjskiego przemysłu wytwórczego za 2023 r." ([146]).

(257) Po pierwsze, produkcja estrów akrylowych nie jest wyraźnie wymieniona w klasyfikacji ryzyka BPJS. Zgodnie z oficjalnym standardowym indonezyjskim systemem klasyfikacji przemysłowej (KBLI) ([147]) podstawowy przemysł chemiczny oparty na ropie naftowej, gazie ziemnym i węglu klasyfikuje się jednak jako przemysł wysokiego ryzyka. W związku z tym, biorąc pod uwagę jej niebezpieczny charakter, Komisja uznała, że produkcja estrów akrylowych prawdopodobnie należy do najwyższej kategorii ryzyka BPJS. Na tej podstawie Komisja zgodziła się ze skarżącym, że przy obliczaniu godzinowego kosztu pracy należy zastosować maksymalną stawkę wynoszącą 1,74 %, a nie stawkę średnią.

(258) Po drugie, Komisja stwierdziła, że THR, stanowiący równowartość jednego pełnego miesięcznego wynagrodzenia brutto, rzeczywiście był opłatą obowiązkową ([148]) i w związku z tym należało go dodać do obliczenia kosztów pracy. Komisja stwierdziła jednak, że składka JKP nie stanowiła dodatkowego kosztu dla pracodawcy, ponieważ finansowana przez pracodawcę część JKP została uwzględniona w samej składce JKK i nie była płacona oddzielnie ([149]). Dodanie JKP nie było uzasadnione.

(259) Komisja ponadto uznała, że średnie krajowe pozostają wiarygodną wartością odniesienia, ponieważ dane zgromadzone przez ERI SalaryExpert były rzeczywistymi danymi pochodzącymi z szerokiego i reprezentatywnego zbioru danych dotyczących pracowników przemysłu chemicznego. Ponadto proponowany mnożnik 2,5 dla wynagrodzenia doświadczonego pracownika, który należy stosować do sektorowych płac minimalnych, był nieuzasadniony, a w każdym razie uzyskana wartość nie odbiegałaby znacząco od poziomu wynagrodzenia stosowanego przez Komisję. Jeżeli chodzi o sugerowane wykorzystanie konkretnych danych z publikacji BPS „Dane statystyczne dotyczące indonezyjskiego przemysłu wytwórczego za 2023 r.", Komisja nie była w stanie zidentyfikować odpowiednich danych w tym źródle, a skarżący ich nie przedstawił.

3.2.6.4. Energia elektryczna

(260) W nocie dotyczącej czynników produkcji Komisja wskazała, że zamierza wykorzystać cenę energii elektrycznej dla przedsiębiorstw (użytkowników przemysłowych) w Indonezji opublikowaną przez GlobalPetrolPrices. Komisja wykorzystała opublikowaną cenę energii elektrycznej dla przedsiębiorstw za grudzień 2025 r. ([150]) Taryfa GlobalPetrolPrices opierała się na stawce za energię jedynego indonezyjskiego dostawcy Perusahaan Listrik Negara (PLN).

(261) W następstwie noty dotyczącej czynników produkcji skarżący argumentował, że przedsiębiorstwo PLN było subsydiowane przez rząd Indonezji, a zatem jego taryfa opłat za energię elektryczną nie stanowiła rzeczywistej niezniekształconej ceny rynkowej.

(262) Skarżący twierdził również, że cena zaczerpnięta z GlobalPetrolPrices.com odzwierciedlała jedynie podstawową taryfę za energię, ale nie obejmowała dodatkowych obowiązkowych elementów rozliczeniowych, takich jak opłaty z tytułu zapotrzebowania, mnożniki szczytowe czasu użytkowania, kary za moc bierną i VAT.

(263) Komisja ustaliła, że indonezyjskie taryfy za energię elektryczną podzielono na kategorie subsydiowane i niesubsydiowane. Podczas gdy taryfy subsydiowane były przeznaczone dla małych gospodarstw domowych i gospodarstw domowych znajdujących się w niekorzystnej sytuacji o niskim zapotrzebowaniu na napięcie ([151]), taryfa przemysłowa wykorzystana przez Komisję i mająca zastosowanie do odbiorców przemysłowych o średnim zapotrzebowaniu na napięcie nie została uznana za taryfę subsydiowaną. Komisja uznała zatem, że istnienie subsydiów dla niektórych klientów przedsiębiorstwa PLN nie świadczy o tym, że taryfa przemysłowa wykorzystana przez Komisję była subsydiowana lub zniekształcona. Argument został zatem odrzucony.

([146]) Dane statystyczne dotyczące indonezyjskiego przemysłu wytwórczego za 2023 r. – BPS-Statistics Indonesia (ostatni dostęp 14 lipca 2026 r.).
([147]) KBLI 20116: Podstawowy przemysł chemiczny na bazie ropy naftowej, gazu naturalnego i węgla – Otwarty dla spółek PMA (ostatni dostęp 14 lipca 2026 r.).
([148]) Rozporządzenie w sprawie dodatku urlopowego na cele religijne (ostatni dostęp 14 lipca 2026 r.).
([149]) Rozporządzenie w sprawie JKP (ostatni dostęp 14 lipca 2026 r.).
([150]) https://www.globalpetrolprices.com/Indonesia/electricity_prices/ (ostatni dostęp 8 lipca 2026 r.).
([151]) PERMEN ESDM NO. 3, BN 2024/NO. 77, 10 HLM (ostatni dostęp 17 sierpnia 2026 r.).

(264) Jeżeli chodzi o drugi argument, Komisja przeanalizowała stawki celne dla użytkowników przemysłowych (kategoria I-3) opublikowane przez przedsiębiorstwo PLN ([152]). W przypadku tej kategorii dodatkowe elementy rozliczeniowe nie mają zastosowania w praktyce.

(265) Nie obowiązuje stała opłata z tytułu zapotrzebowania: taryfa obejmuje jedynie minimalny próg rozliczeniowy równy 40 godzinom zużycia przy zakontraktowanej zdolności, którego nie uruchamia się przy normalnych poziomach wykorzystania przemysłowego.

(266) Nie pobiera się dopłaty za czas użytkowania, ponieważ obecnie przedsiębiorstwo PLN rozlicza godziny szczytu i godziny poza szczytem według tej samej stawki.

(267) Energia bierna to energia elektryczna potrzebna do podtrzymania zmiennego pola elektromagnetycznego w sprzęcie indukcyjnym, takim jak silniki i transformatory, bez żadnej bezpośredniej pracy mechanicznej. Nadal wykorzystuje ona przepustowość sieci, w związku z czym dostawcy energii elektrycznej pobierają dodatkowe opłaty, gdy obiekt wykorzystuje zbyt dużo mocy biernej w stosunku do rzeczywistego zużycia energii elektrycznej. Indonezja ustala próg braku kary na poziomie współczynnika mocy ([153]) wynoszącego 0,85. Chińskie przepisy ustanawiają bardziej rygorystyczną normę i wymagają od użytkowników przemysłowych utrzymania współczynnika mocy na poziomie 0,90 ([154]). Stosując własny próg zgodności Indonezji, obiekt utrzymujący współczynnik mocy wymagany zgodnie z chińskimi przepisami nie generowałby żadnej dopłaty z tytułu mocy biernej.

(268) Wreszcie VAT jest w pełni odzyskiwalnym podatkiem naliczonym dla nabywcy przemysłowego zarejestrowanego do celów VAT. W związku z tym argumenty te odrzucono.

(269) Komisja ponownie obliczyła jednak wartość odniesienia dla energii elektrycznej z wykorzystaniem taryfy opublikowanej przez przedsiębiorstwo PLN, ale dostosowując ją w celu odzwierciedlenia obowiązkowego regionalnego podatku od oświetlenia ulicznego ([155]), obliczonego jako odsetek zafakturowanej kwoty energii elektrycznej.

3.2.6.5. Materiały zużywalne

(270) Ze względu na dużą liczbę czynników produkcji u objętych próbą współpracujących producentów eksportujących, którzy dostarczyli pełne informacje, oraz nieznaczny udział niektórych surowców w całkowitych kosztach produkcji, niektóre czynniki produkcji uznano za materiały zużywalne. Komisja obliczyła procentowy udział materiałów zużywalnych w całkowitym koszcie produkcji i zastosowała ten procentowy udział do ponownie obliczonego kosztu produkcji, stosując wartości odniesienia.

3.2.6.6. Pośrednie koszty produkcji, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk

(271) Zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego „[s]konstruowana wartość normalna obejmuje niezniekształconą i odpowiednią kwotę kosztów administracyjnych, kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych oraz zyski". Ponadto należy ustalić wartość pośrednich kosztów produkcji w celu pokrycia kosztów niewliczonych do czynników produkcji, o których mowa powyżej.

(272) Pośrednie koszty produkcji poniesione przez współpracujących producentów eksportujących wyrażono jako udział w kosztach produkcji rzeczywiście poniesionych przez producentów eksportujących. Odsetek ten zastosowano do niezniekształconych kosztów produkcji.

(273) W celu ustalenia niezniekształconego i racjonalnego poziomu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku Komisja wstępnie wykorzystała dane finansowe za 2025 r. dla przedsiębiorstwa Intanwijaya Internasional, pozyskane z bazy Orbis.

([152]) Dostosowanie taryfowe (ostatni dostęp 17 sierpnia 2026 r.).

([153]) Współczynnik mocy mierzy efektywność wykorzystania energii elektrycznej. Jest to udział całkowitej dostarczonej energii elektrycznej, która rzeczywiście wykonuje użyteczną pracę, wyrażony wartością w zakresie 0–1. Niski współczynnik mocy oznacza więcej mocy „marnowanej" jako mocy biernej, która nie wykonuje użytecznej pracy, ale nadal przepływa przez system.

([154]) Zasady działalności Państwowej Komisji Rozwoju i Reform w zakresie dostaw energii elektrycznej (ostatni dostęp 26 sierpnia 2026 r.).

([155]) perda-kota-cilegon-13-2011-ppj.pdf + Definicja podatku od oświetlenia ulicznego | JDIH, Ministerstwo Finansów (ostatni dostęp 17 sierpnia 2026 r.).

(274) W następstwie noty dotyczącej czynników produkcji producenci eksportujący Pinghu Petro i Huayi stwierdzili, że należy wykorzystać rzeczywiste sprawozdania finansowe przedsiębiorstwa Intanwijaya Internasional, które były publicznie dostępne, ponieważ zawierały znacznie więcej szczegółów niż dane z bazy Orbis wykorzystane przez Komisję.

(275) Na podstawie informacji przedstawionych w sprawozdaniu finansowym przedsiębiorstwa Intanwijaya Internasional za 2025 r. ([156]) koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne obejmowały koszty frachtu. Przedsiębiorstwa Pinghu Petro i Huayi twierdziły, że ponieważ koszty frachtu odjęto już od ceny eksportowej, koszty te należy wyłączyć z kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych zgodnie z praktyką Komisji.

(276) Na podstawie szczegółowego podziału kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych w sprawozdaniu finansowym przedsiębiorstwa Intanwijaya Internasional Komisja zgodziła się, że koszty frachtu należy wyłączyć z kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, aby umożliwić dostosowanie konstruowanej wartości normalnej do tego samego poziomu handlu co cena eksportowa.

3.2.7. *Obliczanie wartości normalnej*

(277) Na podstawie powyższego Komisja skonstruowała wartość normalną dla każdego rodzaju produktu na podstawie ceny *ex-works* zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.

(278) Po pierwsze, Komisja ustaliła wartość nieznieksztalconych kosztów produkcji. Komisja zastosowała nieznieksztalcone koszty jednostkowe do rzeczywistego zużycia poszczególnych czynników produkcji współpracującego producenta eksportującego. Wskaźniki zużycia zostały potwierdzone w trakcie weryfikacji. Komisja pomnożyła wskaźniki zużycia przez nieznieksztalcone koszty jednostkowe odnotowane w reprezentatywnym kraju, jak opisano w sekcji 3.2.6.2.

(279) Po ustaleniu nieznieksztalconych kosztów produkcji Komisja zastosowała kwotę pośrednich kosztów produkcji, kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków, jak odnotowano w motywach 272 i 273.

(280) Koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne wyrażone jako odsetek kosztów sprzedanych towarów i zastosowane do nieznieksztalconych kosztów produkcji wyniosły 13,43 %. Zysk wyrażony jako odsetek kosztów sprzedanych towarów i zastosowany do nieznieksztalconych kosztów produkcji wyniósł 10,40 %.

(281) Na tej podstawie Komisja skonstruowała wartość normalną dla każdego rodzaju produktu na podstawie ceny *ex-works* zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.

3.2.8. *Cena eksportowa*

(282) W przypadku producentów eksportujących, którzy wywozili produkt objęty postępowaniem bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii, za cenę eksportową uważało się cenę faktycznie zapłaconą lub należną za produkt objęty postępowaniem sprzedany na wywóz do Unii, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

(283) W przypadku producentów eksportujących, którzy dokonywali wywozu do Unii za pośrednictwem niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych, ceną eksportową była cena faktycznie zapłacona lub należna od pierwszych niepowiązanych klientów (tj. niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych) za produkt objęty postępowaniem sprzedany na wywóz do Unii, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

3.2.9. *Porównanie*

(284) W art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego nałożono na Komisję obowiązek dokonania obiektywnego porównania wartości normalnej z ceną eksportową na tym samym poziomie handlu oraz uwzględnienia różnic w czynnikach wpływających na ceny i ich porównywalność.

(285) Komisja postanowiła w tym przypadku porównać wartość normalną i cenę eksportową objętych próbą producentów eksportujących na poziomie *ex-works* ([157]). Jak wyjaśniono dokładniej poniżej, w stosownych przypadkach wartość normalną i cenę eksportową dostosowano w celu: (i) sprowadzenia ich z powrotem do poziomu *ex-works*; oraz (ii) uwzględnienia różnic w czynnikach, co do których stwierdzono i wykazano, że mają wpływ na ceny i porównywalność cen.

([156]) Sprawozdania finansowe – Intan Wijaya International (ostatni dostęp 17 sierpnia 2026 r.).

([157]) *Ex-works* (EXW) to warunki handlowe, w ramach których sprzedawca jest odpowiedzialny za udostępnienie towarów w swojej siedzibie, podczas gdy kupujący ponosi wszelkie koszty i ryzyko podczas transportu.

3.2.9.1. Dostosowania wartości normalnej

(286) Wartość normalną ustalono na poziomie handlu *ex-works* przez wykorzystanie kosztów produkcji wraz z kwotą kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz kwotą zysku, które uznano za odpowiednie w odniesieniu do tego poziomu handlu.

3.2.9.2. Dostosowania ceny eksportowej

(287) W celu wyrównania ceny eksportowej z powrotem do poziomu handlu *ex-works* uwzględniono koszty frachtu, ubezpieczenia, przeładunku i załadunku oraz nieprzewidziane wydatki.

(288) Uwzględniono następujące czynniki wpływające na ceny i porównywalność cen: koszty kredytu i opłaty bankowe.

3.2.10. *Marginesy dumpingu*

3.2.10.1. Dla współpracujących producentów eksportujących

(289) W przypadku objętych próbą producentów eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartości normalnej każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.

(290) W odniesieniu do współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą Komisja dokonała obliczenia średniego ważonego marginesu dumpingu zgodnie z art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

(291) W związku z tym margines ten określono na podstawie marginesów ustalonych dla producentów eksportujących objętych próbą.

3.2.10.2. Dla przedsiębiorstw niewspółpracujących

(292) W odniesieniu do całego pozostałego wywozu Komisja określiła margines dumpingu na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tym celu Komisja określiła poziom współpracy producentów eksportujących.

(293) Poziom współpracy to ilość wywozu współpracujących producentów eksportujących do Unii wyrażona jako odsetek łącznego przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, do Unii w okresie objętym dochodzeniem na podstawie danych Eurostatu.

(294) Poziom współpracy w przedmiotowej sprawie był wysoki, ponieważ wywóz dokonywany przez współpracujących producentów eksportujących stanowił ponad 90 % łącznego przywozu w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie Komisja postanowiła ustanowić margines dumpingu dla całego pozostałego przywozu na poziomie objętego próbą współpracującego przedsiębiorstwa z najwyższym marginesem dumpingu.

(295) Tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu (%)
Chiny	Shanghai Huayi New Material Co., Ltd.	29,0
	Pinghu Petro Chemical Co., Ltd.	22,3
	Pozostałe chińskie przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	23,9
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Chin	29,0

3.3. **Stany Zjednoczone Ameryki**

3.3.1. *Wartość normalna*

(296) Jeden producent eksportujący, The Dow Chemical Company Group („Dow US"), obejmujący producentów Rohm & Haas (R&H) i Union Carbide Corporation (UCC), współpracował w ramach dochodzenia. Nie zidentyfikowano żadnych innych producentów eksportujących w Stanach Zjednoczonych, którzy dokonywali wywozu w okresie objętym dochodzeniem do UE.

(297) Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy łączna wielkość sprzedaży krajowej przedsiębiorstwa Dow US była reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie łączna sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym dokonana przez przedsiębiorstwo Dow US była reprezentatywna.

(298) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym przez Dow US, które były identyczne lub porównywalne z rodzajami produktu sprzedawanymi na wywóz do Unii o reprezentatywnej sprzedaży krajowej.

(299) W dalszej kolejności Komisja przeanalizowała, czy sprzedaż krajowa dokonywana przez Dow US na rynku krajowym w przypadku każdego rodzaju produktu, który jest identyczny lub porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii, była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu jest reprezentatywna, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu niezależnym klientom w okresie objętym dochodzeniem stanowi co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu do Unii. Komisja ustaliła, że sprzedaż krajowa każdego rodzaju produktu była reprezentatywna dla producenta eksportującego.

(300) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do każdego rodzaju produktu udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.

(301) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:

a) wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub wyższej od tych kosztów, stanowiła ponad 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz

b) średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.

(302) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w okresie objętym dochodzeniem.

(303) Za wartość normalną przyjmuje się rzeczywistą cenę krajową danego rodzaju produktu wyłącznie dla sprzedaży krajowej z zyskiem w okresie objętym dochodzeniem, jeżeli:

a) wielkość sprzedaży z zyskiem tego rodzaju produktu odpowiada nie więcej niż 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju; lub

b) średnia ważona cena tego rodzaju produktu jest niższa niż jednostkowy koszt produkcji.

(304) Analiza sprzedaży krajowej wykazała, że zysk przynosiło mniej niż 80 % całej sprzedaży krajowej rodzajów produktu, które są identyczne lub porównywalne z rodzajami produktu sprzedawanymi na wywóz do Unii. W związku z tym, w odniesieniu do wszystkich rodzajów produktu, wartość normalną obliczono jako rzeczywistą cenę krajową danego rodzaju produktu wyłącznie dla sprzedaży krajowej z zyskiem rodzajów produktu w okresie objętym dochodzeniem.

3.3.2. *Cena eksportowa*

(305) Przedsiębiorstwo Dow Chemical dokonywało wywozu do Unii pośrednio za pośrednictwem Dow Europe, powiązanego importera z siedzibą w Szwajcarii.

(306) Cenę eksportową w przypadku sprzedaży za pośrednictwem Dow Europe ustalono na podstawie ceny, po której produkt przywieziony został po raz pierwszy odsprzedany niezależnym klientom w Unii, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W takim przypadku dokonano dostosowań ceny, uwzględniając wszystkie koszty poniesione między przywozem a odsprzedażą, w tym koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne, oraz osiągnięte zyski.

(307) Stwierdzono, że związek między tymi dwoma przedsiębiorstwami w pełni wpływał na zysk Dow Europe, ponieważ był on bezpośrednio przypisywany przez Dow US. Cena transferowa nie była zatem ceną, która zostałaby ustalona w negocjacjach z niezależnym importerem. Komisja stwierdziła zatem, że marża zysku przedsiębiorstwa Dow Europe nie była rozsądna. Na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego uznaje się za właściwe zastosowanie rozsądnej marży zysku niezależnego od rzeczywistego zysku wynikającego z ceny transferowej, aby uniknąć zakłóceń mogących wyniknąć z ceny transferowej, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądów unijnych.

(308) Dwóch importerów niepowiązanych współpracowało w ramach dochodzenia, ale ponosiło straty. Wobec braku jakiegokolwiek rozsądnego zysku odnotowanego przez współpracujących importerów niepowiązanych Komisja postanowiła oprzeć się na marży zysku zastosowanej w poprzednim postępowaniu dotyczącym innego produktu chemicznego wytwarzanego przez podobny przemysł i przywożonego w podobnych okolicznościach, a mianowicie na marży zysku wynoszącej 6,89 % ([158]), ustalonej w dochodzeniu dotyczącym (poli)alkoholi winylowych. Zdaniem Komisji ta marża zysku jest najbardziej obiektywną podstawą do skutecznego oszacowania wolnorynkowej ceny eksportowej.

3.3.3. *Porównanie*

(309) W art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego nałożono na Komisję obowiązek dokonania obiektywnego porównania wartości normalnej z ceną eksportową na tym samym poziomie handlu oraz uwzględnienia różnic w czynnikach wpływających na ceny i ich porównywalność. W omawianym przypadku Komisja postanowiła porównać wartość normalną i cenę eksportową objętych próbą producentów eksportujących na poziomie handlu *ex-works*. Jak wyjaśniono dokładniej poniżej, w stosownych przypadkach wartość normalną i cenę eksportową dostosowano w celu: (i) wyrównania ich z powrotem do poziomu *ex-works*; oraz (ii) uwzględnienia różnic w czynnikach, co do których stwierdzono i wykazano, że mają wpływ na ceny i porównywalność cen.

(310) W celu wyrównania ceny eksportowej z powrotem do poziomu handlu ex-works dokonano dostosowań z tytułu: należności celnych, innych opłat przywozowych, frachtu, ubezpieczenia, przeładunku oraz kosztów dodatkowych.

(311) Uwzględniono następujące czynniki wpływające na ceny i porównywalność cen: koszty kredytu, opłaty bankowe i prowizje.

3.3.4. *Marginesy dumpingu*

3.3.4.1. Dla współpracującego producenta eksportującego

(312) W przypadku objętych próbą współpracujących producentów eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartości normalnej każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.

3.3.4.2. Dla całego pozostałego wywozu

(313) W odniesieniu do całego pozostałego wywozu Komisja określiła margines dumpingu na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tym celu Komisja określiła poziom współpracy producentów eksportujących.

([158]) Motyw 352 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/1336 z dnia 25 września 2020 r. nakładającego ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych (poli)alkoholi winylowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 315 z 29.9.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/1336/oj).

(314) Ponieważ wywóz dokonywany przez współpracującego producenta eksportującego stanowił całość przywozu ze Stanów Zjednoczonych w okresie objętym dochodzeniem, Komisja postanowiła ustalić margines dumpingu dla całego pozostałego przywozu na poziomie współpracującego przedsiębiorstwa.

(315) Na tej podstawie wyliczono następujące tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu (%)
Stany Zjednoczone Ameryki	Dow Chemical Company	61,9
	Cały pozostały przywóz pochodzący ze Stanów Zjednoczonych	61,9

(316) Zdaniem przedsiębiorstwa Dow, jeżeli Komisja nie zakończy dochodzenia w odniesieniu do Stanów Zjednoczonych, przywóz dokonywany przez przedsiębiorstwo Dow ze Stanów Zjednoczonych przeznaczony na użytek własny należy wyłączyć z zakresu wszelkich ceł antydumpingowych.

(317) Podejścia zaproponowanego przez przedsiębiorstwo Dow nie uznano za możliwe do przyjęcia, ponieważ takiej możliwości nie przewidziano w obowiązujących ramach prawnych. Nałożone cła mają zastosowanie do przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, niezależnie od eksportera i wszelkich powiązań, jakie eksporter może mieć z nabywcami w Unii. Ponadto, jak ustalono, przywóz ze Stanów Zjednoczonych dokonywany przez przedsiębiorstwo Dow konkurował ze sprzedażą przemysłu Unii na rynku wewnętrznym, niezależnie od tego, czy ostatecznie trafiał do powiązanych podmiotów przedsiębiorstwa Dow, czy na rynek handlu. Jakiekolwiek wyłączenie z ceł byłoby zatem sprzeczne z celem przyświecającym nałożeniu ceł, jakim jest przywrócenie sprawiedliwego handlu w Unii. W związku z tym argument przedsiębiorstwa Dow został odrzucony.

3.4. **Republika Południowej Afryki**

3.4.1. *Wartość normalna*

(318) Jeden producent eksportujący, Sasol South Africa, współpracował w ramach dochodzenia. Nie zidentyfikowano żadnych innych producentów eksportujących w RPA.

(319) Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy łączna wielkość sprzedaży krajowej przez Sasol była reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem.

(320) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym przez Sasol, które były identyczne lub porównywalne z rodzajami produktu sprzedawanymi na wywóz do Unii o reprezentatywnej sprzedaży krajowej.

(321) W dalszej kolejności Komisja przeanalizowała, czy sprzedaż krajowa dokonywana przez Sasol na rynku krajowym w przypadku każdego rodzaju produktu, który jest identyczny lub porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii, była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu jest reprezentatywna, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu niezależnym klientom w okresie objętym dochodzeniem stanowi co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu do Unii.

(322) Chociaż Komisja ustaliła, że wielkość sprzedaży krajowej była reprezentatywna, cała sprzedaż na rynku krajowym przynosiła straty w okresie objętym dochodzeniem. W rezultacie Komisja skonstruowała wartość normalną na podstawie kosztów produkcji powiększonych o koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz kwotę zysku.

(323) Ponieważ w zwykłym obrocie handlowym nie odnotowano kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych ani zysku, Komisja zastosowała przepisy art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego w następujący sposób w celu określenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, które należy dodać do kosztów produkcji przedsiębiorstwa Sasol South Africa:

(324) Wobec braku innego współpracującego producenta eksportującego w państwie, którego dotyczy postępowanie, nie można było ustalić kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku na podstawie art. 2 ust. 6 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Komisja rozważyła również, czy koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk można ustalić na podstawie kwot zrealizowanych przez producenta eksportującego z tytułu produkcji i sprzedaży, w zwykłym obrocie handlowym, tej samej ogólnej kategorii produktów na południowoafrykańskim rynku krajowym, zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż tej samej ogólnej kategorii produktów uznano jednak za nierentowną.

(325) Ze względu na poufność Komisja nie mogła również oprzeć kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku na danych dowolnego z pozostałych współpracujących producentów eksportujących objętych niniejszym dochodzeniem.

(326) Komisja oparła zatem koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk na uzasadnionej metodzie określonej w art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego, a mianowicie na kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i administracyjnych związanych ze sprzedażą krajową produktu objętego dochodzeniem, i wykorzystała zysk osiągnięty przez przedsiębiorstwo Sasol jako całość jako zysk zwykle uzyskiwany.

(327) Komisja ustaliła, że zysk przedsiębiorstwa Sasol wykorzystany do skonstruowania wartości normalnej był niższy od pułapu zysku przewidzianego w art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

3.4.2. *Cena eksportowa*

(328) Cała sprzedaż przedsiębiorstwa Sasol South Africa do Unii odbywała się za pośrednictwem powiązanego importera w Niemczech. Cena eksportowa została zatem ustalona na podstawie ceny, po której produkt przywieziony został po raz pierwszy odsprzedany niezależnym klientom w Unii, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.

(329) W takim przypadku dokonano dostosowań ceny, uwzględniając wszystkie koszty poniesione między przywozem a odsprzedażą, w tym koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz rozsądny zysk. Zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego zgłoszony zysk powiązanego importera wyniósł 6,89 %, jak określono w motywie 308 powyżej.

3.4.3. *Porównanie*

3.4.3.1. Dostosowania wartości normalnej

(330) Wartość normalną ustalono na poziomie handlu *ex-works* przez wykorzystanie kosztów produkcji wraz z kwotą kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz kwotą zysku, które uznano za odpowiednie w odniesieniu do tego poziomu handlu. Nie były konieczne dostosowania w celu wyrównania wartości normalnej z powrotem do poziomu *ex-works*.

3.4.3.2. Dostosowania ceny eksportowej

(331) W celu wyrównania ceny eksportowej z powrotem do poziomu handlu *ex-works* uwzględniono koszty frachtu, ubezpieczenia, przeładunku i załadunku oraz nieprzewidziane wydatki.

(332) Następnie uwzględniono koszty kredytu i prowizje, które miały wpływ na ceny i porównywalność cen.

3.4.4. *Marginesy dumpingu*

3.4.4.1. Dla współpracującego producenta eksportującego

(333) W przypadku objętych próbą współpracujących producentów eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartości normalnej każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.

3.4.4.2. Dla całego pozostałego wywozu

(334) W odniesieniu do całego pozostałego wywozu Komisja określiła margines dumpingu na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tym celu Komisja określiła poziom współpracy producentów eksportujących.

(335) Ponieważ wywóz dokonywany przez współpracującego producenta eksportującego stanowił łączny przywóz z RPA w okresie objętym dochodzeniem, Komisja postanowiła ustalić margines dumpingu dla całego pozostałego przywozu na poziomie współpracującego producenta eksportującego.

(336) Na tej podstawie wyliczono następujące tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu (%)
RPA	Sasol South Africa Ltd	83,1
	Cały pozostały przywóz z RPA	83,1

3.5. **Tymczasowe marginesy dumpingu**

(337) Tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu (%)
Chiny	Shanghai Huayi New Material Co., Ltd.	29,0
	Pinghu Petro Chemical Co., Ltd.	22,3
	Pozostałe chińskie przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	23,9
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Chin	29,0
Arabia Saudyjska	Cały przywóz pochodzący z Arabii Saudyjskiej	40,3
RPA	Sasol South Africa Ltd	83,1
	Cały pozostały przywóz z RPA	83,1
Stany Zjednoczone Ameryki	Dow Chemical Company	61,9
	Cały pozostały przywóz pochodzący ze Stanów Zjednoczonych	61,9

4. **SZKODA**

4.1. **Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej**

(338) Produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przez czterech producentów w Unii. Producenci ci reprezentują przemysł Unii w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

(339) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem wyniosła około 490 000 ton. Komisja ustaliła tę wartość na podstawie zweryfikowanych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez producentów objętych próbą oraz odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez przedsiębiorstwo Dow Europe GmbH („Dow Europe" lub „Dow"). Objęci próbą producenci unijni i przedsiębiorstwo Dow Europe reprezentowali całość unijnej produkcji produktu podobnego.

4.2. **Określenie właściwego rynku unijnego**

(340) W celu ustalenia, czy przemysł Unii doznał szkody, oraz w celu określenia konsumpcji i różnych wskaźników ekonomicznych dotyczących sytuacji przemysłu Unii Komisja zbadała, czy i w jakim stopniu późniejsze wykorzystanie produktu podobnego wytwarzanego przez przemysł Unii powinno było być uwzględnione w analizie.

(341) Komisja ustaliła, że znaczna część produkcji AE objętych próbą producentów unijnych była przeznaczona na użytek własny (około 55 % w okresie badanym) przez producentów unijnych lub ich przedsiębiorstwa powiązane do celów produkcji na rynku niższego szczebla dyspersji akrylowych lub dodatków. Produkt był często po prostu przekazywany (bez faktury) lub dostarczany po cenach transferowych w ramach tej samej grupy przedsiębiorstw (które nie dysponowały swobodnym wyborem dostawcy) w celu dalszego przetwarzania niższego szczebla.

(342) Podział na użytek własny i wolnorynkowy jest istotny przy analizie szkody, ponieważ produkty przeznaczone na użytek własny nie są narażone na bezpośrednią konkurencję ze strony przywozu. Natomiast produkcja przeznaczona na sprzedaż na wolnym rynku pozostaje w bezpośredniej konkurencji z przywozem produktu objętego postępowaniem.

(343) Aby przedstawić możliwie najbardziej kompletny obraz przemysłu Unii, Komisja uzyskała dane dotyczące całej działalności związanej z estrami akrylowymi i ustaliła, czy produkcja była przeznaczona na użytek własny czy do sprzedaży na wolnym rynku.

(344) Komisja zbadała niektóre wskaźniki gospodarcze odnoszące się do przemysłu Unii na podstawie danych dotyczących wolnego rynku. Wskaźniki te to wielkość sprzedaży i ceny sprzedaży na rynku unijnym; udział w rynku; wzrost gospodarczy; wielkość i ceny wywozu; rentowność; zwrot z inwestycji; oraz przepływy środków pieniężnych. Tam, gdzie było to zasadne, ustalenia te zostały następnie porównane z danymi dotyczącymi rynku sprzedaży wewnętrznej, tak aby uzyskać pełny obraz sytuacji przemysłu Unii.

(345) Inne wskaźniki ekonomiczne można było wymiernie zbadać jedynie poprzez odniesienie się do całkowitej działalności, w tym użytku własnego przemysłu Unii. Są to: produkcja; moce produkcyjne i ich wykorzystanie; inwestycje; zapasy; zatrudnienie; wydajność; wynagrodzenie; oraz zdolność do pozyskania kapitału. Są one zależne od całej działalności, niezależnie od tego, czy produkcja jest przeznaczona na rynek sprzedaży wewnętrznej, czy też do sprzedaży na wolnym rynku.

(346) Ponieważ konsumpcja własna wykazywała mniejszy spadek niż konsumpcja na wolnym rynku i kształtowała się w taki sam sposób jak konsumpcja na wolnym rynku przez większość okresu badanego (udział konsumpcji własnej stanowił 38–41 % całkowitej konsumpcji w Unii w całym okresie badanym), analiza rynku sprzedaży wewnętrznej była ograniczona, a główny nacisk położono na sytuację na wolnym rynku w Unii.

4.3. **Konsumpcja w Unii**

(347) Komisja ustaliła konsumpcję w Unii na podstawie zweryfikowanych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych, eksportera ze Stanów Zjednoczonych („Dow US"), eksportera z RPA („Sasol"), odpowiedzi na pytania zawarte w makrokwestionariuszu udzielonych przez przedsiębiorstwo Dow Europe oraz danych Eurostatu.

(348) Konsumpcja w Unii kształtowała się następująco:

Tabela 2

Konsumpcja w Unii (w tonach)

	2022	2023	2024	Okres objęty dochodzeniem
Całkowita konsumpcja w Unii	622 883	538 948	595 340	562 010
Indeks	*100*	*87*	*96*	*90*
Wolny rynek	[340 056–415 623]	[299 113–365 582]	[331 484–405 146]	[299 316–365 831]
Indeks	*100*	*88*	*97*	*88*
Rynek sprzedaży wewnętrznej	[220 538–269 547]	[185 940–227 260]	[204 322–249 727]	[206 492–252 379]
Indeks	*100*	*84*	*93*	*94*

Źródło: Objęci próbą producenci unijni, odpowiedzi na pytania zawarte w makrokwestionariuszu udzielone przez Dow Europe, Eurostat, kwestionariusz przedsiębiorstw Sasol i Dow US.

(349) Konsumpcja w Unii (zarówno na wolnym rynku, jak i całkowita konsumpcja) osiągnęła najwyższy poziom na początku okresu badanego. Wysoki popyt w 2022 r. i znaczne uzupełnianie zapasów materiałów wynikały z wcześniejszego kryzysu związanego z COVID-19, który istotnie zakłócił łańcuch dostaw i ograniczył podaż AE. W 2023 r. popyt gwałtownie spadł ze względu na wysoką inflację i ograniczoną działalność gospodarczą, co miało szczególny wpływ na kluczowe sektory niższego szczebla dla producentów AE, takie jak budownictwo, spoiwa, powłoki i przemysł motoryzacyjny. W 2024 r. warunki makroekonomiczne ustabilizowały się wraz ze spadkiem inflacji i poprawą nastrojów popytowych, co doprowadziło do tymczasowego ożywienia popytu. Popyt w okresie objętym dochodzeniem ponownie spadł jednak w porównaniu z 2024 r., przy czym w ciągu roku użytkownicy ponownie w umiarkowanym stopniu zmniejszyli swoje zapasy.

4.4. **Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie**

4.4.1. *Łączna ocena skutków przywozu towarów z państw, których dotyczy postępowanie*

(350) Komisja zbadała, czy przywóz estrów akrylowych pochodzących z państw, których dotyczy postępowanie, należy oceniać w sposób łączny zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(351) Margines dumpingu ustalony w odniesieniu do przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, był powyżej progu *de minimis*, określonego w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Wielkość przywozu z każdego z państw, których dotyczy postępowanie, nie była nieznaczna w rozumieniu art. 5 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. Udziały w rynku w okresie objętym dochodzeniem wynosiły [11–13] % w przypadku Stanów Zjednoczonych, [8–10] % w przypadku Chin, [4–6] % w przypadku RPA i [4–6] % w przypadku Arabii Saudyjskiej.

(352) Warunki konkurencji między towarami przywożonymi po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, oraz między towarami przywożonymi po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, a produktem podobnym były zbliżone. Dokładniej rzecz ujmując, przywożone AE konkurowały ze sobą oraz z AE produkowanymi w Unii, ponieważ ostatecznie sprzedawano je użytkownikom przemysłowym. Ponadto przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, konkurował ze sobą i z produkcją unijną, ponieważ jego ceny opierały się na wskaźnikach ICIS ([159]). Cały przywóz obejmował AE o takich samych właściwościach podstawowych, co oznacza, że produkty były w pełni zamienne. AE uznaje się za produkty towarowe, które są porównywalne niezależnie od ich pochodzenia. Ponadto w całym okresie badanym przywóz ze wszystkich państw, których dotyczy postępowanie, charakteryzował się w dużej mierze podobnymi wzorcami cen.

(353) Dlatego też wszystkie kryteria określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione, a przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, został dla celów ustalenia szkody zbadany w sposób łączny.

(354) Przedsiębiorstwo Dow argumentowało, że Komisja nie powinna kumulować przywozu ze Stanów Zjednoczonych z przywozem z pozostałych państw, których dotyczy postępowanie, w szczególności z Chin. Przedsiębiorstwo Dow twierdziło, że przywóz ze Stanów Zjednoczonych był stale obecny w Unii nawet przed okresem badanym (w przeciwieństwie do na przykład przywozu z Chin), zmniejszył się w okresie badanym i odpowiadał za niewielką część konsumpcji w Unii. Przedsiębiorstwo Dow twierdziło również, że przywóz ze Stanów Zjednoczonych nie podlegał podobnym warunkom konkurencji jak przywóz z Chin, ponieważ ceny rynkowe UE były napędzane wyjątkowo niskimi cenami chińskiego przywozu AE.

(355) Ponadto przedsiębiorstwo Dow utrzymywało, że jedynie ograniczona wielkość przywozu AE ze Stanów Zjednoczonych jest sprzedawana na wolnym rynku unijnym, a większość jego przywozu wykorzystuje się na użytek własny, podczas gdy ta wielkość produkcji na użytek własny nie konkuruje ze sprzedażą na wolnym rynku i nie wywiera presji cenowej na rynek UE.

(356) Jak wskazano w motywach 351–352, warunki łącznej oceny spełniono w odniesieniu do przywozu ze Stanów Zjednoczonych, w związku z czym przywóz ze Stanów Zjednoczonych oceniono wraz z przywozem z pozostałych państw, których dotyczy postępowanie, i w tym przypadku nie podlegał indywidualnej ocenie. Ani stała obecność na rynku unijnym przed okresem badanym, ani domniemane zmiany wielkości przywozu lub cen (które w każdym razie odpowiadały temu samemu wzorcowi cen co ceny importowe z innych państw, których dotyczy postępowanie) w okresie badanym nie mogły podważyć tego ustalenia w świetle wniosków dotyczących podobieństwa warunków konkurencji.

([159]) Agencja Independent Commodity Intelligence Services (ICIS) dostarcza specjalistycznych informacji dotyczących rynków chemikaliów, energii, gazu, węgla i dwutlenku węgla.

(357) Jeżeli chodzi o charakter przywozu ze Stanów Zjednoczonych do Unii, do celów niniejszej sprawy oraz na potrzeby oceny wskaźników makroekonomicznych cały przywóz ze Stanów Zjednoczonych potraktowano jako przywóz, który jest sprzedawany lub może być sprzedawany na wolnym rynku. W tym względzie Komisja zauważyła, że przywóz, na użytek własny lub nie, bezpośrednio konkuruje ze sprzedażą na wolnym rynku przemysłu Unii i może wyrządzić mu szkodę, ponieważ każdy przywóz stanowi potencjalnie utraconą sprzedaż. Ponadto, wbrew temu, co twierdzi przedsiębiorstwo Dow US, jego wywóz sprzedawano w znacznych ilościach ([15–25] kt) na wolnym rynku unijnym. W związku z powyższym argument ten odrzucono.

(358) Przedsiębiorstwo Gantrade Europe BV („Gantrade"), współpracujący importer niepowiązany, argumentowało, że warunków łącznej oceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, nie spełniono w niniejszej sprawie. Według przedsiębiorstwa Gantrade, biorąc pod uwagę różnice w wykorzystaniu na użytek własny (duża część wywozu ze Stanów Zjednoczonych jest przeznaczona na użytek własny), traktowaniu taryfowym (RPA korzysta z cła w wysokości 0 % w przeciwieństwie do przywozu z Arabii Saudyjskiej, Stanów Zjednoczonych i Chin), tendencjach w przywozie i metodach produkcji (producent z RPA wykorzystuje karbochemię do produkcji AE), warunki konkurencji nie były porównywalne we wszystkich państwach, których dotyczy postępowanie.

(359) Ponadto przedsiębiorstwo Sasol twierdziło, że przywozu z RPA nie należy kumulować z przywozem z pozostałych państw, których dotyczy postępowanie, ze względu na różne warunki konkurencji. W szczególności przedsiębiorstwo Sasol stwierdziło, że przywóz z RPA nie konkuruje z Chinami, Stanami Zjednoczonymi, ani z przemysłem Unii w pełnym zakresie rodzajów produktu objętych dochodzeniem, ponieważ RPA dokonywała wywozu do Unii tylko jednego rodzaju produktu AE (BA), który ponadto nie ma podobnych właściwości fizycznych ani nie jest zamienny z innym rodzajem AE (2EHA). Ponadto przedsiębiorstwo Sasol zauważyło również, że wielkość przywozu z RPA była znacznie niższa w porównaniu z innymi państwami, których dotyczy postępowanie, oraz że południowoafrykańskie ceny były zgodne z panującymi warunkami rynkowymi i nie dyktowały cen.

(360) Wreszcie według przedsiębiorstwa Dow przywóz ze Stanów Zjednoczonych nie podlegał podobnym warunkom konkurencji, ponieważ ceny importowe ze Stanów Zjednoczonych były zgodne z cenami rynkowymi zamiast je dyktować.

(361) W odniesieniu do argumentów przedsiębiorstwa Gantrade ustalono, że cały przywóz, na użytek własny lub nie, bezpośrednio konkuruje ze sprzedażą na wolnym rynku przemysłu Unii i może wyrządzić mu szkodę, ponieważ każdy przywóz stanowi potencjalnie utraconą sprzedaż. Ponadto różnice w metodach produkcji lub traktowaniu taryfowym niektórych przywozów nie są czynnikami istotnie wpływającymi na ustalenie, czy spełniono warunki łącznej oceny na podstawie art. 3 ust. 4 lit. b). Zamiast tego skoncentrowano się na ogólnych warunkach konkurencji pod względem zachowań cenowych, kanałów sprzedaży, klientów i zamienności produktów przywożonych i sprzedawanych przez producentów unijnych i producentów eksportujących w pozostałych państwach wywozu.

(362) W odniesieniu do argumentu przedsiębiorstwa Sasol fakt, że RPA dokonywała przywozu tylko jednego rodzaju produktu AE, również nie podważa wniosków wyciągniętych przez Komisję. Rodzaj produktu przywożonego przez RPA (BA) był taki sam jak rodzaj produktu produkowanego i sprzedawanego na rynku unijnym przez inne państwa, których dotyczy postępowanie, oraz przez przemysł Unii. W związku z tym przywóz z RPA konkurował z innym przywozem i przemysłem Unii. Fakt, że chińscy i amerykańscy eksporterzy, a także producenci unijni sprzedawali dodatkowy rodzaj produktu AE, nie zmienia ustalenia Komisji dotyczącego kumulacji przywozu z RPA z innym przywozem. W związku z tym argument ten odrzucono.

(363) Ponadto, niezależnie od zmian wielkości przywozu z poszczególnych państw, których dotyczy postępowanie, wzorzec cen stosowany przez wszystkie państwa, których dotyczy postępowanie, był taki sam. Dokładniej rzecz ujmując, cena wykazywała tendencję spadkową z taką samą dynamiką cen w okresie badanym (ceny osiągnęły najwyższy poziom w 2022 r., a następnie gwałtownie spadły w 2023 r. i utrzymywały się na niskim poziomie do okresu objętego dochodzeniem w przypadku wszystkich państw, których dotyczy postępowanie). Uznano za równie nieistotne, czy państwo, którego dotyczy postępowanie, uważano za podmiot dyktujący ceny lub podmiot przyjmujący ceny na rynku – ważne jest, aby przywóz ze wszystkich państw, których dotyczy postępowanie, działał na tym samym rynku, podlegał tym samym warunkom i ostatecznie konkurował o tych samych klientów.

4.4.2. *Wielkość i udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie*

(364) W niniejszej sprawie RPA i Stany Zjednoczone mają tylko jednego znanego producenta eksportującego (odpowiednio przedsiębiorstwo Sasol i Dow US). Eksporterzy z obydwu krajów współpracowali w ramach dochodzenia. W związku z tym, aby zapewnić jak najwyższy poziom dokładności wykorzystanych danych liczbowych dotyczących przywozu, Komisja wykorzystała, jako podstawę wielkości przywozu z RPA i Stanów Zjednoczonych, dane dotyczące sprzedaży eksportowej w okresie badanym dostarczone przez obydwu producentów eksportujących.

(365) W odniesieniu do Chin, wobec braku bardziej szczegółowych statystyk, do oszacowania wielkości przywozu Komisja wykorzystała dane Eurostatu przyporządkowane do kodu CN 2916 12 00 (kod celny, pod którym sklasyfikowano produkt objęty postępowaniem, który może jednak obejmować również rodzaje estrów kwasu akrylowego inne niż produkt objęty postępowaniem). W tym względzie dane statystyczne Eurostatu dotyczące przywozu wykorzystane w odniesieniu do Chin w okresie objętym dochodzeniem były również spójne z odpowiedziami w ramach kontroli wyrywkowej przedłożonymi przez współpracujących chińskich eksporterów AE, co dodatkowo potwierdziło stosowność metodyki zastosowanej przez Komisję.

(366) W odniesieniu do Arabii Saudyjskiej wykorzystano również dane Eurostatu dla kodu CN 2916 12 00, biorąc pod uwagę brak współpracy ze strony saudyjskiego producenta eksportującego oraz brak bardziej szczegółowych statystyk. Uznano to za zgodne z odpowiedzią udzieloną w ramach kontroli wyrywkowej przez saudyjskiego producenta eksportującego.

(367) Przywóz do Unii z państw, których dotyczy postępowanie, kształtował się następująco:

Tabela 3

Wielkość przywozu i udział w wolnym rynku

	2022	2023	2024	Okres objęty dochodzeniem
Stany Zjednoczone (w tonach)	[40 543–49 552]	[50 935–62 254]	[44 328–54 179]	[35 141–42 950]
Indeks (2022 = 100 %)	*100*	*126*	*109*	*87*
Chiny (w tonach)	51 994	33 298	45 483	29 772
Indeks (2022 = 100 %)	*100*	*64*	*87*	*57*
RPA (w tonach)	[6 939 – 8 572]	[12 898 – 15 933]	[13 043 – 16 113]	[13 600 – 16 800]
Indeks (2022 = 100 %)	*100*	*186*	*188*	*196*
Arabia Saudyjska (w tonach)	6 638	11 995	17 327	15 089
Indeks (2022 = 100 %)	*100*	*181*	*261*	*227*
Łączny przywóz z państw, których dotyczy postępowanie (w tonach)	[106 252–128 620]	[111 209–134 621]	[121 040–146 521]	[94 912–114 893]
Indeks (2022 = 100 %)	*100*	*105*	*114*	*89*
Udział w rynku (%)	30 %	35 %	35 %	30 %
Indeks	*100*	*119*	*117*	*101*

Źródło: Eurostat, kwestionariusz przedsiębiorstw Sasol i Dow US.

(368) W ujęciu bezwzględnym przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, zmalał w okresie badanym o mniej niż 12 000 ton. Ten spadek przywozu zbiegł się jednak z niemal czterokrotnie większym spadkiem popytu w Unii (ponad 45 000 ton). Łączny udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, osiągnął wysoki poziom już w 2022 r. w kontekście aktywnego gromadzenia zapasów, wzrastając stopniowo z 30 % w 2022 r. do 35 % udziału w rynku w latach 2023–2024. Chociaż udział przywozu w rynku zmniejszył się w okresie objętym dochodzeniem, pozostał stale wysoki (30 %) i utrzymywał się na poziomach obserwowanych na początku okresu badanego.

(369) Przedsiębiorstwo Gantrade twierdziło, że obiektywna analiza wymagałaby zbadania tendencji w przywozie przed 2022 r. w celu dokładnego osadzenia w kontekście danych dotyczących przywozu w okresie badanym. Według przedsiębiorstwa Gantrade przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, był już obecny w Unii przed okresem badanym i osiągnął szczytowy poziom w 2021 r., kiedy to wypełnił lukę w dostawach spowodowaną zmniejszonym przywozem z Tajwanu i Korei Południowej. Zdaniem przedsiębiorstwa Gantrade po 2022 r. przywóz zasadniczo wykazywał tendencję spadkową wraz ze zmniejszeniem popytu, podczas gdy ceny importowe również zaczęły naturalnie spadać.

(370) W ramach uwagi wstępnej okres badany powinien być wystarczająco długi, aby umożliwić Komisji należytą ocenę wszystkich istotnych czynników ekonomicznych i wskaźników mających wpływ na stan przemysłu Unii. W przedmiotowej sprawie zgodnie ze standardową praktyką Komisja wybrała okres trzech pełnych lat oraz okres objęty dochodzeniem, aby zbadać tendencje i wskaźniki makro- i mikroekonomiczne. Zauważono ponadto, że przeprowadzona przez Komisję ocena szkody obejmuje dynamiczną ocenę czynników ekonomicznych w okresie badanym, a nie tylko warunki na początku i na końcu okresu badanego. W każdym razie, nawet gdyby do celów analizy szkody należało uwzględnić 2021 r., względne znaczenie przywozu utrzymywało się na wysokim poziomie w okresie od 2022 r. do okresu objętego dochodzeniem, a udział przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, pozostał na poziomie 30 % w okresie objętym dochodzeniem. Ponadto, co istotne, stale tani przywóz towarów po cenach dumpingowych spowodował poważne zaniżanie cen na rynku unijnym, przy czym różnica między kosztami producentów unijnych a ich przychodami zwiększyła się w okresie od 2023 r. do okresu objętego dochodzeniem. W związku z tym przedłużenie okresu badanego nie unieważniłoby ani w inny sposób nie zmieniłoby ustaleń dotyczących szkody określonych w niniejszym rozporządzeniu. W związku z tym argument przedsiębiorstwa Gantrade został odrzucony.

4.5. Ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, podcięcie cenowe i tłumienie/zaniżanie cen

(371) Komisja ustaliła ceny przywozu na takiej samej podstawie co wielkość przywozu.

(372) Podcięcie cenowe przywozu ustalono na podstawie zweryfikowanych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez (objętych próbą) producentów eksportujących w odniesieniu do przywozu z Chin, Stanów Zjednoczonych i RPA oraz na podstawie cen Eurostatu dla Arabii Saudyjskiej.

(373) Średnia ważona cena przywozu do Unii z państw, których dotyczy postępowanie, kształtowała się następująco:

Tabela 4

Ceny importowe (w EUR/t)

	2022	2023	2024	Okres objęty dochodzeniem
Stany Zjednoczone	[1 982–2 423]	[1 250–1 527]	[1 230–1 504]	[1 192–1 457]
Indeks (2022 = 100 %)	*100*	*63*	*62*	*60*
Chiny	2 649	1 603	1 613	1 549
Indeks (2022 = 100 %)	*100*	*61*	*61*	*58*
RPA	[1 686–2 820]	[1 152–1 423]	[1 039–1 283]	[927–1 145]
Indeks (2022 = 100 %)	*100*	*68*	*62*	*55*

	2022	2023	2024	Okres objęty dochodzeniem
Arabia Saudyjska	2 089	1 243	1 326	1 147
Indeks (2022 = 100 %)	*100*	*60*	*63*	*55*
Ceny importowe: łącznie państwa, których dotyczy postępowanie	[2 077–2 554]	[1 244–1 530]	[1 245–1 532]	[1 154–1 420]
Indeks (2022 = 100 %)	*100*	*60*	*60*	*56*

Źródło: Eurostat, kwestionariusze przedsiębiorstw Sasol i Dow US.

(374) W okresie badanym średnia cena jednostkowa przywozu towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, spadła o 44 %, co wskazuje na wyraźną tendencję spadkową w 2023 r., przy czym niski poziom cen utrzymywał się przez pozostałą część okresu badanego.

(375) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem dla Chin, Stanów Zjednoczonych i RPA przez porównanie:

a) średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu, stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen *ex-works*; oraz

b) odpowiednich średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu od objętych próbą współpracujących producentów z danego kraju na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie CIF (koszt, ubezpieczenie i fracht) z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi cło i koszty ponoszone po przywozie.

(376) Podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem dla Arabii Saudyjskiej określono na podstawie:

a) średnich ważonych cen sprzedaży AE stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen *ex-works*; oraz

b) ceny CIF ustalonej na podstawie danych Eurostatu, z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi cło i koszty ponoszone po przywozie.

(377) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio dostosowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania wyrażono jako odsetek teoretycznych obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem.

(378) Wykazał on średni ważony margines podcięcia cenowego wynoszący 14,5 % w przypadku państw, których dotyczy postępowanie na rynku unijnym. Stwierdzono również podcięcie cenowe w odniesieniu do każdego państwa, którego dotyczy postępowanie, a mianowicie ustalono, że Chiny podcinały ceny przemysłu Unii o [10–15] %, Stany Zjednoczone o [20–25] %, RPA o [11–16] %, a Arabia Saudyjska o [7–10] % ([160]). W każdym razie, niezależnie od ustaleń dotyczących podcięcia cenowego, Komisja zauważyła, że przywóz towarów po cenach dumpingowych powoduje znaczące zaniżanie cen (o czym świadczą marginesy zaniżania cen) w okresie objętym dochodzeniem, kiedy to przemysł Unii prowadził sprzedaż AE poniżej kosztów produkcji.

(379) Komisja przeanalizowała także ceny sprzedaży i koszty przemysłu Unii (jak pokazano w tabeli 8), a także jego rentowność (tabela 11) oraz ceny importowe i ilości skumulowanego przywozu (tabele 3 i 4). Było jasne, że w okresie od 2023 r. do okresu objętego dochodzeniem na rynku unijnym doszło do poważnego zaniżania cen. W 2022 r. wysokie koszty przemysłu Unii przeniesiono na klientów, ale w okresie od 2023 r. do okresu objętego dochodzeniem odzyskanie kosztów nie było już możliwe ze względu na presję cenową wynikającą z dużej wielkości przywozu towarów po niskich i malejących cenach dumpingowych.

([160]) Należy zauważyć, że w odniesieniu do Arabii Saudyjskiej zastosowano art. 18 rozporządzenia podstawowego i w związku z tym dane statystyczne Eurostatu dotyczące przywozu wykorzystuje się jako podstawę do obliczenia podcięcia cenowego dla Arabii Saudyjskiej.

4.6. **Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii**

4.6.1. *Uwagi ogólne*

(380) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł Unii obejmuje ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu Unii w okresie badanym.

(381) Jak wspomniano w motywie 27, w celu określenia potencjalnej szkody poniesionej przez przemysł Unii zastosowano kontrolę wyrywkową.

(382) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Wskaźniki makroekonomiczne Komisja oceniła na podstawie danych zawartych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych oraz odpowiedzi na pytania zawarte w makrokwestionariuszu przedłożonym przez przedsiębiorstwo Dow Europe. Dane dotyczyły wszystkich producentów unijnych. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Dane dotyczyły producentów unijnych objętych próbą. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu Unii.

(383) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu dumpingu oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu.

(384) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

4.6.2. *Wskaźniki makroekonomiczne*

4.6.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

(385) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2022	2023	2024	Okres objęty dochodzeniem
Produkcja (w tonach)	511 411	433 211	510 182	492 951
Indeks	*100*	*85*	*100*	*96*
Moce produkcyjne (w tonach)	723 781	723 781	723 781	723 781
Indeks	*100*	*100*	*100*	*100*
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	71	60	70	68
Indeks	*100*	*85*	*100*	*96*

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w makrokwestionariuszu udzielone przez przedsiębiorstwo Dow Europe, objęci próbą producenci unijni.

(386) Sytuacja w zakresie produkcji produktu podobnego w Unii była zróżnicowana. Chociaż w 2023 r. zaobserwowano znaczny spadek, w 2024 r. produkcja powróciła do poziomu z 2022 r., a następnie spadła o 4 % w okresie objętym dochodzeniem. Rok 2023 charakteryzował się spowolnieniem na rynkach niższego szczebla w porównaniu z 2022 r., gdy uzupełniano zapasy, co skutkowało ograniczonym popytem na monomery akrylowe. W 2024 r. nastąpiła tymczasowa stabilizacja rynku, po której wystąpił jednak brak popytu strukturalnego i ponowne zmniejszenie zapasów przez użytkowników w 2025 r.

(387) Moce produkcyjne utrzymywały się w okresie badanym na stałym poziomie około 724 000 ton.

(388) W związku z tym wykorzystanie mocy produkcyjnych wykazywało bardzo podobne tendencje do wielkości produkcji – najpierw spadło w 2023 r. do 60 %, a następnie ponownie wzrosło niemal do poziomu z 2022 r. w okresie od 2024 r. do okresu objętego dochodzeniem. W związku z tym w całym okresie badanym wykorzystanie mocy produkcyjnych było stosunkowo stabilne i spadło o 3 punkty procentowe z 71 % w 2022 r. do 68 % w okresie objętym dochodzeniem.

(389) Ogólnie rzecz biorąc, jak określono w motywie 390 i motywie 414 poniżej, producenci unijni przedkładali większą wielkość sprzedaży nad wysokość marż, aby zwiększyć wykorzystanie zakładów, co bezpośrednio przyczyniło się do wyższych poziomów produkcji i wskaźnika operacyjnego w okresie od 2024 r. do okresu objętego dochodzeniem w porównaniu z 2023 r.

4.6.2.2. Ilość sprzedaży i udział w rynku

(390) Ilość sprzedaży i udział przemysłu Unii w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Ilość sprzedaży i udział w rynku (wolny rynek)

	2022	2023	2024	Okres objęty dochodzeniem
Łączna sprzedaż na wolnym rynku w Unii (w tonach)	[167 446 – 204 657]	[148 835 – 181 909]	[189 465 – 231 568]	[184 871 – 225 954]
Indeks	*100*	*89*	*113*	*110*
Użytek własny producentów unijnych (w tonach)	[220 538 – 269 547]	[185 940 – 227 260]	[204 322 – 249 727]	[206 492 – 252 379]
Indeks	*100*	*84*	*93*	*94*
Łączna sprzedaż na wolnym rynku w Unii + użytek własny producentów unijnych (w tonach)	[387 985 – 474 204]	[334 775 – 409 169]	[393 787 – 481 295]	[391 364 – 478 334]
Indeks	*100*	*86*	*101*	*101*
Udział przemysłu Unii w wolnym rynku (%)	49	50	57	62

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w makrokwestionariuszu udzielone przez przedsiębiorstwo Dow Europe, objęci próbą producenci unijni.

(391) Wielkość sprzedaży producentów unijnych na wolnym rynku wykazywała znaczne wahania w okresie badanym. Chociaż wielkość sprzedaży spadła w 2023 r. ze względu na poważne spowolnienie na wszystkich kluczowych rynkach końcowych (powłoki, spoiwa, budownictwo, uzdatnianie wody), w połączeniu ze zmniejszaniem zapasów w całym łańcuchu wartości, po tym spadku nastąpił tymczasowy wzrost wielkości sprzedaży w 2024 r., który jednak spowolnił w 2025 r. w wyniku dalszego zmniejszenia popytu. Jeżeli chodzi o udział w sprzedaży na wolnym rynku dokonywanej przez producentów unijnych, obserwuje się stopniowy wzrost udziału w rynku z 49 % do 62 %.

(392) Takie zachowanie rynkowe producentów unijnych jest przejawem strategii obrony wielkości sprzedaży, w ramach której przemysł Unii dążył do utrzymania istotnej wielkości sprzedaży, choć kosztem ujemnej rentowności.

(393) Tendencje podobne do sytuacji na wolnym rynku można zaobserwować w odniesieniu do użytku własnego w okresie badanym. Chociaż wykorzystanie na użytek własny gwałtownie spadło w 2023 r., wzrosło i pozostało stabilne między 2024 r. a okresem objętym dochodzeniem (chociaż na niższym poziomie w porównaniu z 2022 r.). Sprzedaż na wolnym rynku przez przemysł Unii stanowiła około 43 % jego łącznej całkowitej sprzedaży/zużycia w Unii w 2022 r., a odsetek ten wzrósł do około 47 % w okresie objętym dochodzeniem.

4.6.2.3. Wzrost

(394) Zarówno konsumpcja na wolnym rynku w Unii, jak i całkowita konsumpcja w Unii (w tym użytek własny w Unii) zmniejszyły się w okresie badanym odpowiednio o 12 % i 10 %, podczas gdy wielkość sprzedaży przemysłu Unii na wolnym rynku unijnym wzrosła w tym samym okresie o 10 %.

(395) Konsumpcja w Unii (zarówno na wolnym rynku, jak i całkowita konsumpcja) osiągnęła najwyższy poziom na początku okresu badanego, co wynikało z następstw pandemii COVID-19 i uzupełniania zapasów materiału.

(396) Popyt następnie zmniejszył się w 2023 r. i chociaż wykazywał oznaki poprawy w 2024 r., konsumpcja ponownie zmniejszyła się w okresie objętym dochodzeniem. Sprzedaż producentów unijnych również spadła, choć o niższy margines (11 %) w 2023 r. w porównaniu z początkiem okresu badanego, a następnie wzrosła powyżej poziomów z 2022 r. w okresie od 2024 r. do okresu objętego dochodzeniem w ramach realizacji strategii dotyczącej wielkości sprzedaży. Miało to na celu utrzymanie istotnej obecności na rynku unijnym oraz stawienie czoła presji konkurencyjnej wywieranej przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, który nadal napływał do Unii w znacznych ilościach i po niskich cenach.

(397) W związku z tym, chociaż przemysł Unii zwiększył udział w kurczącym się rynku, takie podejście odzwierciedlało celową strategię obrony wielkości sprzedaży, realizowaną w odpowiedzi na presję cenową i ilościową wywieraną przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.

4.6.2.4. Zatrudnienie i wydajność

(398) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Zatrudnienie i wydajność

	2022	2023	2024	Okres objęty dochodzeniem
Liczba pracowników	324	332	347	346
Indeks	*100*	*102*	*107*	*107*
Wydajność (jednostka/pracownik)	1 576	1 306	1 468	1 424
Indeks	*100*	*83*	*93*	*90*

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w makrokwestionariuszu udzielone przez przedsiębiorstwo Dow Europe, objęci próbą producenci unijni.

(399) Liczba pracowników nieznacznie wzrosła w okresie badanym o 7 %. Taki wzrost liczby pracowników wynika głównie ze wzrostu poziomu produkcji o 15 % w 2024 r. w porównaniu z 2023 r. oraz z zatrzymania pracowników w okresie objętym dochodzeniem pomimo spadku produkcji w okresie objętym dochodzeniem.

(400) W 2023 r. zaobserwowano niekorzystny spadek wskaźnika wydajności na pracownika. Następnie sytuacja poprawiła się w 2024 r., po czym nieznacznie pogorszyła w okresie objętym dochodzeniem. Niższa wydajność w okresie od 2023 r. do okresu objętego dochodzeniem była wynikiem połączenia umiarkowanie rosnącej liczby pracowników ze zmiennymi poziomami produkcji w tym samym okresie. Ogólnie rzecz biorąc, wydajność w tonach na pracownika spadła w okresie badanym o 10 %.

4.6.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

(401) Wszystkie marginesy dumpingu znacznie przekraczały poziom *de minimis*. Wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł Unii był znaczny, jeśli weźmie się pod uwagę wielkość i ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie.

(402) Jest to pierwsze dochodzenie antydumpingowe dotyczące produktu objętego postępowaniem. W związku z tym brak było dostępnych danych umożliwiających ocenę skutków ewentualnego wcześniejszego dumpingu.

4.6.2.6. Uwagi stron

(403) Kilka stron, a mianowicie przedsiębiorstwa Pinghu Petro, Sasol, Gantrade i Organik, twierdziło, że przemysł Unii nie poniósł istotnej szkody zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, biorąc pod uwagę, że wiele kluczowych wskaźników ekonomicznych (takich jak sprzedaż, udział w rynku, produkcja) dla przemysłu Unii wykazało pozytywne zmiany w okresie badanym. Przedsiębiorstwo Pinghu Petro zauważyło również w tym kontekście, że w swojej wcześniejszej praktyce Komisja stwierdziła brak szkody, gdy większość wskaźników odnotowała pozytywne zmiany pod koniec okresu badanego.

(404) Po pierwsze, Komisja zauważyła, że ocena w ramach każdego dochodzenia opiera się na faktach i okolicznościach tego dochodzenia. Ponadto zgodność z prawem rozporządzeń nakładających środki antydumpingowe należy oceniać w świetle przepisów prawa, a nie na podstawie domniemanych wcześniejszych decyzji Komisji.

(405) Po drugie, zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ocena szkody wymaga kompleksowej oceny wszystkich istotnych czynników ekonomicznych i wskaźników oddziałujących na stan tego przemysłu. Ocena obejmuje całościową ocenę zarówno czynników makro-, jak i mikroekonomicznych, podczas gdy jeden lub kilka z tych czynników z osobna niekoniecznie stanowią decydującą wskazówkę co do wyniku oceny. W tym kontekście ustalenie istotnej szkody nie wymaga, aby wszystkie istotne wskaźniki ekonomiczne wykazywały tendencję negatywną – co ma miejsce w tym przypadku, jak wskazano w motywie 428. W związku z tym argumenty podniesione przez strony należało odrzucić.

4.6.3. *Wskaźniki mikroekonomiczne*

4.6.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

(406) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych wobec klientów niepowiązanych w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Ceny sprzedaży i koszt produkcji w Unii

	2022	2023	2024	Okres objęty dochodzeniem
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na rzecz klientów niepowiązanych w Unii (w EUR/t)	2 184	1 502	1 378	1 226
Indeks	*100*	*69*	*63*	*56*
Jednostkowy koszt produkcji (w EUR/t)	1 923	1 597	1 423	1 419
Indeks	*100*	*83*	*74*	*74*

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

(407) Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii stale spadała w okresie badanym, przy czym największy spadek zaobserwowano w latach 2022–2023. Niewielki wzrost popytu w 2022 r. w następstwie kryzysu związanego z COVID-19 spowodował, że ceny przekroczyły koszty produkcji. Tendencja ta jednak nie utrzymała się, a sytuacja uległa pogorszeniu w okresie od 2023 r. do okresu objętego dochodzeniem.

(408) Koszty produkcji uległy korekcie po 2022 r., gdy osłabł kryzys energetyczny i spadła cena głównego surowca, propylenu, ale cena sprzedaży spadła jeszcze gwałtowniej, jak pokazano w tabeli 8. Ogólnie rzecz biorąc, w okresie badanym koszty produkcji spadły o 26 %, podczas gdy średnia cena sprzedaży zmniejszyła się w znacznie większym stopniu, tj. o 44 %. W rezultacie objęci próbą producenci unijni ponosili znaczne straty w okresie objętym dochodzeniem.

(409) Ta duża rozbieżność między kosztami produkcji a cenami sprzedaży producentów unijnych ilustruje zaniżanie cen do poziomu zbliżonego do cen przywozu towarów po cenach dumpingowych, odczuwane przez producentów unijnych.

4.6.3.2. Koszty pracy

(410) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)

	2022	2023	2024	Okres objęty dochodzeniem
Średnie koszty pracy na pracownika	73 714	72 499	72 619	79 024
Indeks	*100*	*98*	*99*	*107*

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

(411) Średni koszt pracy na pracownika wzrósł o 7 % w okresie objętym dochodzeniem w stosunku do początku okresu badanego. Komisja nie uznała, aby zmiany średnich kosztów pracy w jakikolwiek sposób wpłynęły na ocenę szkody w tym przypadku.

4.6.3.3. Zapasy

(412) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Zapasy

	2022	2023	2024	Okres objęty dochodzeniem
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	16 414	10 976	21 691	11 695
Indeks	*100*	*67*	*132*	*71*
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji (%)	4	3	5	3
Indeks	*100*	*79*	*130*	*74*

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

(413) Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego wyrażony jako odsetek produkcji wahał się w okresie badanym w zakresie 3–5 %. Biorąc pod uwagę ten ograniczony udział stanu zapasów na koniec okresu sprawozdawczego w całkowitej produkcji, Komisja nie uważa, aby zmiany stanu zapasów na koniec okresu sprawozdawczego miały jakikolwiek wpływ na ocenę szkody w tym przypadku.

4.6.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

(414) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2022	2023	2024	Okres objęty dochodzeniem
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % obrotu ze sprzedaży)	12	- 6	- 0,3	- 13
Indeks	*100*	*– 48*	*– 2*	*– 109*
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	71 703 238	– 2 035 479	– 9 671 512	– 25 433 931
Indeks	*100*	*– 3*	*– 13*	*– 35*
Inwestycje (w EUR)	9 362 829	13 834 857	23 949 636	30 189 019
Indeks	*100*	*148*	*256*	*322*
Zwrot z inwestycji (%)	76	- 29	- 5	- 67
Indeks	*100*	*– 38*	*– 6*	*– 88*

Źródło: Źródła informacji.

(415) Komisja określiła rentowność objętych próbą producentów unijnych, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży.

(416) Rentowność osiągnęła wyjątkowy poziom w 2022 r. pomimo pojawiającego się kryzysu energetycznego, ponieważ w następstwie pandemii COVID-19 doszło do wzrostu popytu na produkty zawierające AE i uzupełniania zapasów materiału. Począwszy od 2023 r., a w szczególności w okresie objętym dochodzeniem, sytuacja stała się jednak niestabilna dla producentów unijnych, ponieważ musieli oni obniżyć ceny sprzedaży w ramach realizacji swojej strategii obronnej dotyczącej wielkości sprzedaży na kurczącym się rynku, aby stawić czoła stale wysokiemu przywozowi towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie.

(417) Doprowadziło to do sytuacji, w której od 2023 r. odnotowywano straty, co doprowadziło do wysokiej straty wynoszącej 13 % w okresie objętym dochodzeniem.

(418) Przepływy środków pieniężnych netto określają zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Analiza przepływów środków pieniężnych netto wykazuje tendencję spadkową od 2022 r., ze znacznym spadkiem w 2023 r., kiedy to przepływy środków pieniężnych były ujemne po raz pierwszy w okresie badanym.

(419) Inwestycje stopniowo rosły w okresie badanym, osiągając ponad 30 mln EUR w okresie objętym dochodzeniem. Dokonane inwestycje obejmowały powtarzające się inwestycje w konserwację (takie jak wymiana katalizatorów reakcji lub coroczne prace konserwacyjne w instalacjach w celu zapewnienia zgodności z przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa i ochrony środowiska) lub inwestycje mające na celu poprawę efektywności energetycznej i dekarbonizację przemysłu monomerów akrylowych ([161]). Ta ostatnia kategoria inwestycji miała w szczególności na celu poprawę konkurencyjności producentów unijnych i wykazała ich zaangażowanie w ochronę przemysłu AE w Unii.

(420) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Biorąc pod uwagę opisane powyżej zmiany, wskaźnik ten był ujemny od 2023 r. i przez pozostałą część okresu badanego, gdyż spadł z zadowalającego poziomu +76 % w 2022 r. do -67 % w okresie objętym dochodzeniem.

(421) Jeśli doszłoby do utrwalenia pogorszonych wyników gospodarczych objętych próbą producentów unijnych, wywarłoby to poważny wpływ na ich zdolności do pozyskania kapitału.

(422) Według przedsiębiorstwa Sasol rentowność przemysłu chemicznego można w sposób miarodajny ocenić jedynie (i) w ramach zintegrowanych łańcuchów wartości obejmujących wiele produktów, a nie pojedyncze produkty w oderwaniu od siebie; oraz (ii) w pełnym cyklu życia inwestycji trwającym około 5–10 lat, a nie na podstawie krótkoterminowych wahań.

(423) Po pierwsze, tendencje gospodarcze, w tym rentowność, oceniono w wystarczająco długim czteroletnim okresie badanym, co zapewniło kompleksowy przegląd stanu przemysłu Unii w tym przedłużonym okresie. W każdym razie przedłużenie okresu badanego poza czteroletnie ramy czasowe nie podważyłoby wniosków, jakie wyciągnięto w przedmiotowej sprawie (zob. również motyw 370). Po drugie, co istotne, niniejsze dochodzenie obejmuje wyłącznie AE i nie wykracza poza zakres produktu określony w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, aby objąć szerszą grupę produktów. Chociaż z perspektywy biznesowej i strategicznej argumenty przedsiębiorstwa Sasol mogą być istotne, granice niniejszego dochodzenia określono w rozporządzeniu podstawowym i zawiadomieniu o wszczęciu postępowania i nie można ich arbitralnie przekroczyć. Ocena rentowności szerszej grupy produktów mogłaby wywierać istotny wpływ na analizę i prowadzić do zniekształconych ustaleń dotyczących produktu objętego dochodzeniem. W związku z tym argument przedsiębiorstwa Sasol został odrzucony.

4.7. **Wnioski dotyczące szkody**

(424) Chociaż bezwzględna wielkość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, spadła w okresie badanym o mniej niż 12 kt, popyt w Unii zmniejszył się jeszcze bardziej (-45 kt), w związku z czym względne znaczenie przywozu pozostało wysokie, a udział przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, pozostał w okresie objętym dochodzeniem na poziomie 30 % (na tym samym poziomie co na początku okresu badanego). Ponadto, co istotne, stale tani przywóz towarów po cenach dumpingowych spowodował poważne zaniżanie cen na rynku unijnym, przy czym różnica między kosztami producentów unijnych a ich przychodami zwiększyła się w okresie od 2023 r. do okresu objętego dochodzeniem. Ta presja cenowa, spotęgowana stale wysokimi ilościami przywożonych AE na kurczącym się rynku, sprawiła, że od 2023 r. przemysł Unii ponosił straty.

(425) Rynek estrów akrylowych charakteryzuje się wysokimi kosztami stałymi i wymaga wysokiego wskaźnika wykorzystania mocy produkcyjnych, aby osiągnąć rentowność. W szczególności, w związku z tendencją spadkową cen energii od 2023 r., od przemysłu Unii należało oczekiwać, że utrzyma stabilny poziom produkcji i sprzedaży pomimo nieco kurczącego się rynku, aby umożliwić rozłożenie kosztów stałych na większą wyprodukowaną ilość i utrzymanie rentowności. Ceny przywozu towarów po cenach dumpingowych zaczęły jednak gwałtownie spadać po 2022 r., zmuszając przemysł Unii do obniżenia cen, przy jednoczesnym dążeniu do utrzymania rozsądnego wykorzystania mocy produkcyjnych zakładów i kontroli nad swoimi kosztami stałymi. Chociaż podejście to umożliwiło przemysłowi Unii zdobycie udziału w rynku (głównie kosztem przywozu z innych państw trzecich, w przypadku których nie stwierdzono stosowania dumpingu), całkowicie ograniczyło jego rentowność.

(426) Wskaźniki makroekonomiczne, takie jak produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych, pozostały zasadniczo stabilne, a zatrudnienie nieznacznie wzrosło (wzrost liczby zatrudnionych o 7 %) w okresie badanym, podczas gdy producentom unijnym udało się zwiększyć wielkość sprzedaży na rynku unijnym, a także swój udział w rynku. Ponadto wydatki inwestycyjne nadal rosły. Te pozytywne tendencje ilustrują starania unijnego przemysłu AE na rzecz złagodzenia negatywnych skutków dumpingu wyrządzającego szkodę.

([161]) Zob. https://www.arkema.com/global/en/media/newslist/news/global/innovation/2025/20250318-carat-project-on-carling-site/ (ostatni dostęp 25 sierpnia 2026 r.); https://www.arkema.com/global/en/media/newslist/news/global/investorrelations/2023/20230927-arkema-will-decarbonize-acrylics-carling/ (ostatni dostęp 25 sierpnia 2026 r.).

(427) Zmiany te nie przełożyły się jednak na poprawę rentowności, ponieważ przemysł Unii był zmuszony obniżyć swoją cenę sprzedaży znacznie poniżej kosztów, aby utrzymać istotną obecność na rynku unijnym w obliczu znacznego przywozu towarów po cenach dumpingowych. Po okresie dodatniej rentowności, silnych przepływów pieniężnych i solidnego zwrotu z inwestycji w 2022 r. od 2023 r. wyniki finansowe sektora gwałtownie się pogorszyły. Ceny sprzedaży spadły w okresie badanym o 44 %, podczas gdy jednostkowe koszty produkcji zmniejszyły się w znacznie bardziej ograniczonym stopniu (-26 %). Zarówno przepływy środków pieniężnych, jak i zwrot z inwestycji osiągnęły wartość ujemną, a rentowność netto sprzedaży klientom niepowiązanym spadła z +12 % w 2022 r. do -13 % w okresie objętym dochodzeniem.

(428) Ogólnie rzecz biorąc, utrzymujący się wysoki udział przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, w połączeniu z wyraźną presją cenową nasiloną przez kurczenie się rynku, stworzyły środowisko zaniżania cen, które zmusiło producentów unijnych do sprzedaży poniżej kosztów, generując straty. Chociaż wskaźniki takie jak produkcja, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku i inwestycje wykazały ograniczone pozytywne zmiany, przeważyła nad nimi poważna erozja cen i rentowności spowodowana przywozem towarów po cenach dumpingowych. Łączny wpływ spadku rentowności, ujemnych przepływów pieniężnych, pogarszających się zwrotów z inwestycji i zmniejszonej wydajności poważnie ograniczy (w przypadku utrzymywania się) zdolność przemysłu Unii do pozyskiwania kapitału i finansowania dalszych inwestycji, co zahamuje wszelkie perspektywy ożywienia lub wzrostu.

(429) W związku z powyższym Komisja stwierdziła na tym etapie, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

(430) Zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii. Zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować szkodę dla przemysłu Unii. Komisja dopilnowała, aby ewentualne szkody spowodowane przez inne czynniki niż przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, nie były łączone z tym przywozem. Czynniki te to przywóz z innych państw trzecich, wyniki wywozu producentów unijnych, wpływ cen surowców i zwiększonych kosztów produkcji, spadek konsumpcji w Unii, domniemana strukturalna nadwyżka mocy produkcyjnych i zwiększenie inwestycji.

5.1. Skutki przywozu towarów po cenach dumpingowych

(431) Ilość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, zmniejszyła się w okresie badanym o 11,9 kt. Ten spadek przywozu zbiegł się jednak z niemal czterokrotnie większym spadkiem popytu w Unii. Ponadto łączny udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, utrzymywał się na stale wysokim poziomie i wynosił co najmniej 30 % w całym okresie badanym.

(432) Jeżeli chodzi o wpływ na ceny przemysłu Unii, następstwa pandemii COVID-19 związane z nadzwyczajnym wzrostem popytu na produkty zawierające AE pomogły producentom unijnym zniwelować szkodliwe skutki przywozu towarów po cenach dumpingowych w 2022 r. (początek okresu badanego). Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych na ceny stał się jednak bardziej wyraźny od 2023 r., gdy przywóz wywierał presję cenową na przemysł Unii na kurczącym się rynku. Chociaż w 2022 r. producenci unijni byli rentowni, presja ze strony stale wysokiej wielkości przywozu po cenach dumpingowych stała się destabilizująca dla przemysłu Unii w kolejnym okresie. Od 2023 r. przemysł Unii nie był w stanie utrzymać swoich cen sprzedaży na poziomie odpowiadającym kosztom produkcji pomimo ich spadku, aby przenieść koszty surowców na klientów.

(433) Ceny importowe przywozu towarów po cenach dumpingowych skutecznie odgrywały rolę rynkowej wartości odniesienia, bezpośrednio przyczyniając się do utrzymywania się strat pomimo stałego potencjału produkcyjnego i obecności producentów unijnych na rynku unijnym. Faktycznie po okresie rentowności w 2022 r. przemysł Unii zaczął przynosić straty przez pozostałą część okresu badanego, przy czym sytuacja wyglądała niezwykle poważnie w szczególności w okresie objętym dochodzeniem (strata na poziomie -13 %).

(434) W związku z tym tani przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, spowodował znaczny spadek cen przemysłu Unii w rozumieniu art. 3 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

(435) Mając na uwadze powyższe, Komisja tymczasowo ustaliła, że istotna szkoda poniesiona przez przemysł Unii została spowodowana przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Stale wysoki poziom przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, w całym okresie badanym miał wystarczająco znaczący charakter, aby spowodować istotną szkodę ze względu na niskie ceny podcinające i zaniżające ceny przemysłu Unii.

(436) Przedsiębiorstwo Pinghu Petro argumentowało, że nie ustalono specyficznego dla Chin związku przyczynowego między przywozem a domniemaną szkodą zgodnie z wymogami art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Ponadto przedsiębiorstwo Pinghu Petro stwierdziło, że istnieje rozdźwięk czasowy między zmianami wielkości i cen przywozu z jednej strony a sytuacją przemysłu Unii z drugiej strony. GAFT uznał również za mało prawdopodobne, aby wielkość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, miała negatywny wpływ na przemysł Unii.

(437) Zauważono, że w odniesieniu do przywozu z Chin spełniono warunki łącznej oceny (zob. motywy 351–352), w związku z czym przywóz z Chin oceniono łącznie z przywozem z pozostałych państw, których dotyczy postępowanie, i nie podlegał on w tym przypadku indywidualnej ocenie, w tym pod kątem związku przyczynowego. W każdym razie dane statystyczne dotyczące przywozu z Chin wykazywały stale wysoką obecność na rynku unijnym w okresie badanym i podobny trend cenowy jak w przypadku pozostałych państw, których dotyczy postępowanie (wysokie ceny w 2022 r., a następnie gwałtowny spadek w 2023 r., który utrzymywał się do końca okresu badanego).

(438) W odniesieniu do domniemanego braku zbieżności w czasie między przywozem a pogorszeniem się stanu przemysłu Unii odnotowano, co następuje. Istnienie związku przyczynowego na podstawie art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego nie wymaga pełnej zbieżności czasowej między zmianami cen importowych/wielkości przywozu a pogorszeniem się sytuacji przemysłu Unii. Decydujące jest ustalenie, czy wielkość i ceny przywozu oraz ich zmiany mają negatywny, istotny wpływ na przemysł Unii.

(439) W przedmiotowej sprawie stwierdzono, że z powodu przywozu towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, obecnego na rynku unijnym w niezmiennie dużych ilościach i po niskich cenach, przemysł Unii nie był w stanie osiągnąć rozsądnego poziomu zysku w całym okresie badanym, w szczególności począwszy od 2023 r., a tym samym wyrządził on szkodę przemysłowi Unii. W związku z tym argumenty przedsiębiorstwa Pinghu Petro i GAFT zostały odrzucone.

5.2. **Wpływ pozostałych czynników**

5.3. **Przywóz z państw trzecich**

(440) Wielkość przywozu z innych państw trzecich kształtowała się w okresie badanym następująco, zgodnie z tą samą metodyką co w przypadku Chin i Arabii Saudyjskiej, jak wyjaśniono w motywach 365 i 366 powyżej:

Tabela 12

Przywóz z państw trzecich

Państwo		2022	2023	2024	Okres objęty dochodzeniem
Korea Południowa	Wielkość (w tonach)	17 637	19 811	12 192	12 048
	Udział w rynku (%)	[4-6]	[5-7]	[2-4]	[3-5]
	Średnia cena (w EUR)	3 970	2 406	2 987	3 073

Państwo		2022	2023	2024	Okres objęty dochodzeniem
Tajwan	Wielkość (w tonach)	23 488	16 736	6 977	5 051
	Udział w rynku (%)	[5-7]	[4-6]	[1-3]	[1-3]
	Średnia cena (w EUR)	3 130	2 178	1 730	3 377
Japonia	Wielkość (w tonach)	7 731	4 322	4 599	4 584
	Udział w rynku (%)	[1-3]	[0-2]	[0-2]	[0-2]
	Średnia cena (w EUR)	3 946	3 791	3 390	3 496
Pozostałe państwa trzecie	Wielkość (w tonach)	31 087	9 044	6 620	5 571
	Udział w rynku (%)	[7-9]	[2-4]	[1-3]	[1-3]
	Średnia cena (w EUR)	2 155	1 960	2 162	1 902
Państwa trzecie ogółem, z wyjątkiem państw, których dotyczy postępowanie	Wielkość (w tonach)	79 944	49 913	30 388	27 254
	Udział w rynku (%)	[19-23]	[13-17]	[6-10]	[6-10]
	Średnia cena (w EUR)	3 015	2 369	2 580	2 961

Źródło: Eurostat.

(441) W okresie badanym AE przywożono do Unii w ilościach istotnych z handlowego punktu widzenia głównie z Korei Południowej, Tajwanu i Japonii.

(442) Ogólnie rzecz biorąc, przywóz z państw trzecich innych niż państwa, których dotyczy postępowanie, stale spadał w okresie badanym, przy czym ich udział w rynku unijnym spadł z [19–23] % w 2022 r. (kiedy przemysł Unii nadal generował wysokie zyski) do [6–10] % w okresie objętym dochodzeniem, a jego wielkość spadła z prawie 80 kt w 2022 r. do 27,2 kt w okresie objętym dochodzeniem, kiedy to najbardziej odczuwano szkodliwe skutki przywozu towarów po cenach dumpingowych. Tendencje na poziomie poszczególnych państw były zasadniczo takie same.

(443) Jeżeli chodzi o ceny przywozu z innych państw trzecich, średnie ceny w ujęciu zagregowanym oraz na poziomie państwa były stale wyższe od unijnych cen sprzedaży i średniej ceny importowej państw, których dotyczy postępowanie, w okresie od 2023 r. do okresu objętego dochodzeniem, kiedy to szkodliwe skutki przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, były najbardziej odczuwalne przez producentów unijnych.

(444) W świetle powyższego Komisja wstępnie stwierdziła, że przywóz z innych państw trzecich nie przyczynił się do wystąpienia istotnej szkody dla przemysłu Unii.

(445) Przedsiębiorstwo Gantrade argumentowało, że biorąc pod uwagę tendencje w przywozie od 2022 r., przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, zastąpił jedynie przywóz z innych państw, co nie wpłynęło na sprzedaż producentów unijnych. Przedsiębiorstwo Pinghu Petro stwierdziło również, że domniemana szkoda poniesiona przez przemysł Unii nie była spowodowana przywozem z państw, których dotyczy postępowanie, oraz że w rzeczywistości nastąpiła zmiana we wzorcach zaopatrzenia, w ramach których klienci unijni dokonali realokacji wielkości wcześniej przywożonych przez inne państwa trzecie wśród dostępnych dostawców z państw, których dotyczy postępowanie. Przedsiębiorstwo Organik stwierdziło również, że ograniczony wzrost przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, wynika z realokacji w ramach pozostałej struktury dostaw w ramach przywozu, a nie ze wzrostu presji wywieranej przez przywóz na rynek unijny.

(446) Zauważono, że spadek przywozu z państw innych niż państwa, których dotyczy postępowanie, w dużej mierze zbiegł się w czasie z kurczeniem się rynku unijnego w okresie badanym, w związku z czym teoria dotycząca realokacji lub zastąpienia przedstawiona przez strony miała wysoce spekulacyjny i nieuzasadniony charakter. Niezależnie od powyższego, jak określono w motywach 424–428, to przede wszystkim skutki cenowe stale dużych ilości przywożonych AE na kurczącym się rynku spowodowały istotną szkodę, a nie oparte na wielkości skutki przywozu towarów po cenach dumpingowych. Argumenty przedsiębiorstw Gantrade, Organik i Pinghu Petro zostały zatem odrzucone.

5.4. **Wyniki wywozu przemysłu Unii**

(447) Wielkość wywozu objętych próbą producentów unijnych kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 13

Wyniki wywozu producentów unijnych

	2022	2023	2024	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość wywozu (w tonach)	34 993	28 734	31 493	28 513
Indeks	*100*	*82*	*90*	*81*
Średnia cena eksportowa objętych próbą producentów unijnych (EUR/t)	2 214	1 491	1 392	1 290
Indeks	*100*	*67*	*63*	*58*

Źródło: Producenci unijni objęci próbą, odpowiedzi na pytania zawarte w makrokwestionariuszu udzielone przez przedsiębiorstwo Dow Europe.

(448) Wielkość wywozu przemysłu Unii zmniejszyła się w okresie badanym, głównie w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem, co jest zgodne ze strategią obronną producentów unijnych, w której priorytetowo traktuje się odpowiednio ich obecność na rynku unijnym i ich sprzedaż krajową. Ponadto ceny eksportowe wykazywały tę samą tendencję co ceny na rynku unijnym w okresie badanym, co można przypisać obecności i podobnym zachowaniom cenowym państw, których dotyczy postępowanie, również na rynkach eksportowych producentów unijnych, takich jak Turcja.

(449) Komisja wstępnie stwierdziła, że chociaż wyniki wywozu przemysłu Unii przyczyniły się do istotnej szkody, nie osłabiły one związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, a stwierdzoną szkodą.

(450) Kilka stron (Sasol, GAFT i Pinghu Petro) twierdziło, że to pogorszenie się wyników wywozu, charakteryzujące się gwałtownym spadkiem wielkości wywozu i utrzymującą się erozją cen na rynkach eksportowych, przyczyniło się do domniemanej szkody poniesionej przez przemysł Unii lub może wyjaśniać tę szkodę.

(451) Jak określono w motywie 435, chociaż wielkość wywozu producentów unijnych zmalała w okresie badanym, a ceny również spadły, wynikało to z faktu, że przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, był obecny również na tych rynkach eksportowych i wykazywał podobne zachowania cenowe jak w Unii.

(452) W każdym razie przypomniano, że przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, nie musi być jedyną przyczyną tej szkody oraz że istnienie innych czynników, które przyczyniają się do powstania szkody (takich jak wyniki wywozu przemysłu Unii), nie neguje związku przyczynowego, pod warunkiem że skutki przywozu pozostają wyraźne i znaczące (co ma miejsce w tym przypadku).

5.5. **Spadek konsumpcji w Unii**

(453) Według przedsiębiorstwa Gantrade spadek cen i rentowności po 2022 r. odzwierciedlał naturalną korektę rynku i nie był wynikiem szkodliwych cen przywozu. Przedsiębiorstwo Organik twierdziło również, że pomimo zmniejszenia popytu producenci unijni zdołali zwiększyć wielkość produkcji, wielkość sprzedaży i udział w rynku w okresie badanym, co trudno było pogodzić z argumentem, że przywóz wyrządził istotną szkodę przemysłowi Unii. Ponadto przedsiębiorstwo Sasol twierdziło, że spadek unijnych cen sprzedaży, który z kolei negatywnie wpłynął na rentowność producentów unijnych, nie był spowodowany przywozem z państw, których dotyczy postępowanie, ale w dużej mierze strategią producentów unijnych mającą na celu zwiększenie udziału w rynku w kontekście malejącego popytu. W tym samym duchu przedsiębiorstwo Pinghu Petro stwierdziło, że w przypadku gdy szkoda wynika ze strategicznych decyzji cenowych w pogarszającym się otoczeniu popytowym, nie można jej przypisać przywozowi. Ponadto zdaniem przedsiębiorstwa Pinghu Petro zmniejszenie popytu może mechanicznie zaniżyć ceny niezależnie od przywozu i wzmocnić zachowania konkurencyjne wśród dostawców dążących do obrony wielkości sprzedaży.

(454) Jak wskazano w motywach 348–349 powyżej, konsumpcja w Unii na wolnym rynku rzeczywiście spadła w okresie badanym. W normalnych warunkach konkurencji zmniejszenie popytu nie zmusiłoby jednak podmiotów gospodarczych, których udział w rynku przekracza 50 %, do sprzedaży swoich produktów poniżej kosztów na poziomie przynoszącym straty (co miało miejsce w przypadku producentów unijnych) – z pewnością nie w dłuższym okresie obejmującym trzy lata kalendarzowe. Ponadto w 2024 r., kiedy konsumpcja w Unii niemal powróciła do poziomu z 2022 r. (roku, w którym producenci unijni odnotowywali wysokie zyski), poziom zysków producentów unijnych pozostał ujemny.

(455) W każdym razie, wbrew temu, co twierdzą strony, zachowanie defensywne przemysłu Unii, które ostatecznie doprowadziło do zwiększenia wielkości sprzedaży i udziału w rynku oraz stabilnych poziomów produkcji, nie wskazywało na zdrową konkurencję. Świadczyło raczej o sytuacji, w której przedsiębiorstwa były zmuszone przedkładać wielkość nad rentowność, aby pozostać na rynku i stawić czoła przywozowi towarów po cenach dumpingowych.

(456) Podsumowując, recesja gospodarcza przyczyniła się do istotnej szkody dla przemysłu Unii, jednak nie w takim stopniu, aby osłabić związek przyczynowy między szkodą poniesioną przez przemysł Unii a przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie.

5.6. **Popyt wewnętrzny przemysłu Unii**

(457) Przedsiębiorstwo Gantrade argumentowało, że zmniejszenie popytu, w tym z własnej działalności przemysłu Unii na rynku niższego szczebla, było przyczyną istotnej szkody niezwiązanej z domniemanym przywozem towarów po cenach dumpingowych.

(458) Konsumpcja własna wykazywała podobną tendencję jak zmiany w konsumpcji na wolnym rynku. W rzeczywistości, jak określono w motywie 348, stopień zmniejszenia popytu wewnętrznego był o 50 % niższy niż tempo spadku konsumpcji na wolnym rynku w okresie badanym. Ponadto konsumpcja własna nawet wzrosła w okresie objętym dochodzeniem (kiedy istotna szkoda była najbardziej widoczna) w porównaniu z 2024 r., co nie miało miejsca w przypadku konsumpcji na wolnym rynku. W związku z tym zmiany w popycie wewnętrznym przemysłu Unii miały jedynie ograniczony wpływ na sytuację przemysłu Unii i co najwyżej przyczyniły się do istotnej szkody, nie naruszając związku przyczynowego między istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii a przywozem towarów po cenach dumpingowych.

5.7. **Koszty surowców, energii i pracy**

(459) Przedsiębiorstwo Gantrade argumentowało, że wyzwania, przed którymi stoi przemysł Unii, można przypisać strukturalnie wyższym kosztom surowców (w tym przypadku propylenu) i energii dla przemysłu Unii, które nieuchronnie wpłynęły na jego konkurencyjność. Przedsiębiorstwo Pinghu Petro stwierdziło również, że przemysł Unii był narażony na wyjątkowy wstrząs związany z kosztami energii w latach 2022–2023, co spowodowało gwałtowne zwiększenie kosztów produkcji. Wreszcie według przedsiębiorstwa Sasol dowody wykazały, że gwałtowny wzrost inflacji, a także gwałtowny wzrost kosztów energii w latach 2022–2023, któremu towarzyszyły rosnące koszty pracy w całym okresie badanym, doprowadziły do zmniejszenia marż i spadku rentowności producentów unijnych.

(460) Stwierdzono, że ceny propylenu faktycznie były wysokie w 2022 r., natomiast przez pozostałą część okresu badanego ustabilizowały się na niższym poziomie. Ponadto nie zakwestionowano, że presja inflacyjna i kryzys energetyczny w latach 2022–2023 wpływały na koszty produkcji producentów unijnych. Koszty energii zaczęły jednak spadać, a inflacja spowolniła i ustabilizowała się na niższych poziomach począwszy od 2023 r. Ponadto, chociaż średnie koszty pracy producentów unijnych umiarkowanie wzrosły w okresie badanym (+7 %), ogólne koszty produkcji spadły w tym samym okresie o 26 %. W tym kontekście w 2022 r., pomimo wysokich cen surowców i energii oraz ogólnej presji inflacyjnej, producenci unijni byli w stanie podnieść swoje ceny sprzedaży, aby wchłonąć wysokie koszty produkcji i wygenerować zyski. Z drugiej strony po 2023 r. i do okresu objętego dochodzeniem, kiedy doszło do odwrócenia tendencji wzrostowej cen energii, stabilizacji cen propylenu i spadku inflacji, wyniki producentów unijnych w zakresie rentowności stały się ujemne i osiągnęły alarmująco ujemny poziom w okresie objętym dochodzeniem. W związku z tym, chociaż producentom unijnym udało się przenieść koszty surowców i energii w 2022 r., nie uczynili tego w kolejnym okresie, nawet jeśli koszty produkcji dla producentów unijnych znacznie zmalały. W warunkach uczciwej konkurencji producenci unijni byliby w stanie przenieść swoje koszty na klientów za pomocą wyższych cen sprzedaży. Zdolność tę ograniczył jednak przywóz towarów po cenach dumpingowych, głównie od 2023 r.

(461) W związku z tym tymczasowy wzrost kosztów surowców i energii nie osłabił związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych pochodzącym z państw, których dotyczy postępowanie, a szkodą poniesioną przez przemysł Unii.

5.8. **Strukturalna nadwyżka mocy produkcyjnych**

(462) Przedsiębiorstwo Sasol twierdziło, że jeśli ustalono by istotną szkodę, byłaby ona w dużej mierze spowodowana znaczną nadwyżką mocy produkcyjnych i nieodłączną niewydajnością lokalnej infrastruktury produkcyjnej u producentów unijnych.

(463) Jak określono w motywie 385 i wbrew argumentowi przedsiębiorstwa Sasol, wskaźniki operacyjne producentów unijnych były w okresie badanym dość wysokie. Ponadto, podczas gdy w 2022 r. (kiedy przemysł Unii nadal generował wysokie zyski) przemysł Unii działał na poziomie 71 % mocy produkcyjnych, w okresie objętym dochodzeniem wykorzystanie mocy produkcyjnych utrzymywało się na porównywalnym poziomie 68 %, chociaż do tego czasu rentowność przemysłu Unii była silnie ujemna. Domniemana nadwyżka mocy produkcyjnych nie mogła zatem przyczynić się do istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii.

5.9. **Decyzje cenowe i inwestycyjne**

(464) Przedsiębiorstwa Pinghu Petro i Sasol stwierdziły, że decyzja producentów unijnych o dokonaniu znacznych inwestycji siłą rzeczy wywarła presję na obniżenie rentowności niezależnie od przywozu. Przedsiębiorstwo Sasol przedstawiło ponadto argument, że trwały i znaczny wzrost inwestycji był niespójny z sytuacją istotnej szkody, a zamiast tego wykazał utrzymującą się stabilność finansową sytuacji gospodarczej przemysłu Unii.

(465) Jak pokazuje duży projekt inwestycyjny na rzecz dekarbonizacji realizowany przez przemysł Unii, ten rodzaj inwestycji jest wynikiem strategicznych decyzji podejmowanych w wieloletnich ramach i wymaga wielu lat przygotowań. Ponadto takie decyzje inwestycyjne podejmuje się na poziomie przedsiębiorstwa (a nie na poziomie

działu danego produktu) i stanowią one część szerszych, globalnych inicjatyw korporacyjnych ([162]). W związku z tym, jak słusznie zauważyło również przedsiębiorstwo Sasol w swoich uwagach, takie inwestycje odzwierciedlają długoterminowe cele strategiczne. Nie występują one w odpowiedzi na krótkoterminowe wahania rynkowe, są perspektywiczne, niekoniecznie specyficzne dla danego produktu, a zatem nie mogą wyjaśniać nagłego spadku rentowności i wynikającej z niego szkody w przedmiotowej sprawie, a w szczególności w odniesieniu do AE. Podobnie fakt, że producent dokonuje znacznych inwestycji, które prawdopodobnie przyniosą pozytywne skutki w perspektywie średnio- i długoterminowej, nie wyklucza stwierdzenia istotnej szkody spowodowanej przywozem towarów po cenach dumpingowych.

(466) Przedsiębiorstwo Pinghu Petro argumentowało również, że eksploatacja przestarzałych zakładów produkcyjnych w Unii zazwyczaj wiąże się ze znacznie wyższymi kosztami i niższą wydajnością produkcji oraz może stanowić niezależne źródło szkody.

(467) Argument przedsiębiorstwa Pinghu Petro uznano za spekulacyjny i nieuzasadniony. Jak wskazano w motywie 419 i wbrew temu argumentowi, przemysł Unii stale inwestował w swoje zakłady produkcyjne, wykraczając poza działania związane z konserwacją i zapewnianiem zgodności z przepisami. Inwestycje te poprawiają efektywność energetyczną zakładów, a jednocześnie zapewniają utrzymanie przez producentów unijnych istotnej obecności na rynku unijnym. W związku z tym argument przedsiębiorstwa Pinghu Petro został odrzucony.

5.10. **Wnioski w sprawie związku przyczynowego**

(468) Ustalono, że zachodzi związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, z jednej strony a szkodą poniesioną przez przemysł Unii, z drugiej strony. W szczególności po 2022 r. przywóz towarów po cenach dumpingowych utrzymywał się na wysokim poziomie (około 30–35 % całkowitej konsumpcji w Unii na wolnym rynku), a jego ceny znacznie spadły. Na stosunkowo słabym rynku charakteryzującym się zmniejszeniem popytu coraz większy przywóz towarów po niskich cenach dumpingowych osłabił marże przemysłu Unii i jego zdolność do ustalania cen, które wchłonęłyby wysokie koszty produkcji, co wyraźnie wskazywało na istnienie zaniżania cen. Okoliczności te doprowadziły do sytuacji, w której producenci unijni ponosili straty w okresie od 2023 r. do okresu objętego dochodzeniem.

(469) Komisja zbadała inne ewentualne czynniki, które mogły mieć wpływ na sytuację przemysłu Unii. Wpływ tych czynników na sytuację przemysłu Unii odróżniono i oddzielono od szkodliwych skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych.

(470) Jeżeli chodzi o skutki przywozu z innych państw trzecich, Komisja stwierdziła, że przywóz ten zmniejszył się zarówno pod względem wielkości, jak i udziału w rynku (z [19–23] % do [6–10] %), a jego średnie ceny utrzymywały się zarówno powyżej unijnych cen sprzedaży, jak i cen importowych z państw, których dotyczy postępowanie, w związku z czym nie przyczynił się do istotnej szkody poniesionej przez producentów unijnych.

(471) Na wyniki przemysłu Unii w zakresie cen eksportowych wpływał wzorzec podobny do zaobserwowanego w przypadku sprzedaży unijnej w okresie badanym, podczas gdy wielkość wywozu spadła o 19 % w przeciwieństwie do sprzedaży krajowej, która wzrosła w ramach realizacji strategii obrony wielkości sprzedaży. Chociaż wpływ wyników wywozu producentów unijnych przyczynił się do niekorzystnej sytuacji producentów unijnych, nie zerwał on związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł Unii.

(472) Jeżeli chodzi o spadek konsumpcji w Unii (zarówno na wolnym rynku, jak i konsumpcji własnej), zwiększył on presję cenową i przyczynił się do istotnej szkody; nie był on jednak w stanie zerwać ustalonego związku przyczynowego między poniesioną istotną szkodą a przywozem towarów po cenach dumpingowych. Ponadto, chociaż koszty surowców i energii wzrosły w 2022 r., następnie odnotowały spadek, jednak przemysł Unii stał się nierentowny od 2023 r., co wskazuje, że zmiany kosztów nie mogą wyjaśnić szkody. Wreszcie istotnej szkody nie można wyjaśnić żadną domniemaną nadwyżką mocy produkcyjnych (której ponadto nie ustalono) ani długoterminowymi inwestycjami dokonywanymi na poziomie przedsiębiorstwa w ramach strategicznego kroku w kierunku zwiększenia konkurencyjności przemysłu Unii w sektorze chemicznym.

([162]) Zob. https://www.arkema.com/global/en/media/newslist/news/global/innovation/2025/20250318-carat-project-on-carling-site/ (ostatni dostęp 25 sierpnia 2026 r.); https://www.arkema.com/global/en/media/newslist/news/global/investorrelations/2023/20230927-arkema-will-decarbonize-acrylics-carling/ (ostatni dostęp 25 sierpnia 2026 r.).

(473) Uwzględniając powyższe, Komisja stwierdziła na tym etapie, że przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii (zwłaszcza w okresie objętym postępowaniem w 2023 r.), a pozostałe czynniki, rozważane osobno lub łącznie, nie naruszyły związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a istotną szkodą. Szkoda polega głównie na poważnym zaniżaniu cen, utracie rentowności, ujemnych przepływach środków pieniężnych i ujemnym zwrocie z inwestycji.

(474) Przedsiębiorstwo Pinghu Petro stwierdziło, że potencjalne czynniki związku przyczynowego (inne niż przywóz towarów po cenach dumpingowych) należy w tym przypadku oceniać łącznie, ponieważ występują one równolegle i wzajemnie się wzmacniają, zwiększając łączny wpływ. Przedsiębiorstwo Sasol przedstawiło podobny argument, stwierdzając, że kombinacja innych czynników narusza związek przyczynowy.

(475) Wbrew argumentom stron, chociaż czynniki inne niż przywóz towarów po cenach dumpingowych indywidualnie lub łącznie pogorszyły szkodliwą sytuację przemysłu Unii, istniał wyraźny i możliwy do zidentyfikowania związek przyczynowy między poniesioną istotną szkodą a przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, którego nie osłabia żaden z tych innych czynników. Argumenty podniesione przez strony należy zatem odrzucić.

6. **POZIOM ŚRODKÓW**

(476) Skarżący stwierdzili w skardze, że istnieją zakłócenia handlu surowcami w rozumieniu art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego.

(477) W związku z tym w celu przeprowadzenia oceny dotyczącej odpowiedniego poziomu środków w pierwszej kolejności Komisja ustaliła kwotę cła niezbędną do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł Unii w przypadku braku zakłóceń w rozumieniu w art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego.

(478) Następnie Komisja zbadała, czy margines dumpingu objętych próbą producentów eksportujących jest wyższy niż ich margines szkody.

6.1. **Margines szkody**

(479) Szkoda zostałaby usunięta, gdyby przemysł Unii był w stanie osiągnąć zysk docelowy dzięki sprzedaży po cenie docelowej w rozumieniu art. 7 ust. 2c i 2d rozporządzenia podstawowego.

(480) Zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego przy ustalaniu zysku docelowego Komisja wzięła pod uwagę następujące czynniki: poziom rentowności przed wzrostem przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, poziom rentowności potrzebny do pokrycia pełnych kosztów i inwestycji, działalności badawczo-rozwojowej i innowacji oraz poziom rentowności spodziewany w normalnych warunkach konkurencji. Taka marża zysku nie powinna być niższa niż 6 %.

(481) Zyski objętych próbą producentów unijnych znacznie wahały się w okresie badanym. Wyjątkowo wysokie zyski w 2022 r. osiągnięto w nadzwyczajnym okresie popytu napędzanego przez ograniczenia w gospodarce i łańcuchu dostaw związane z COVID-19, co przyznał również skarżący. W związku z tym nie byłoby właściwe wykorzystanie danych dotyczących zysku z 2022 r. jako zysku podstawowego zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego. Ponadto w odniesieniu do lat poprzedzających okres badany producenci unijni nie byli w stanie wiarygodnie określić dokładnych poziomów rentowności. W związku z tym Komisja ustaliła zysk docelowy w celu określenia ceny niewyrządzającej szkody na poziomie 6 %, zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego.

(482) Co więcej, żaden z objętych próbą producentów unijnych nie przedstawił uzasadnionego wniosku w sprawie utraconych inwestycji lub kosztów działalności badawczo-rozwojowej i innowacji. W świetle tych faktów Komisja zdecydowała się zastosować minimalny zysk docelowy w wysokości 6 %, który dodano do rzeczywistych kosztów produkcji przemysłu Unii w celu ustalenia niewyrządzającej szkody ceny.

(483) Ponieważ nie zgłoszono żadnych uzasadnionych roszczeń dotyczących obecnych lub przyszłych kosztów wynikających z wielostronnych umów środowiskowych i protokołów do nich, a także konwencji MOP ujętych w wykazie zgodnie z art. 7 ust. 2d, do ustalonej w ten sposób ceny niewyrządzającej szkody nie dodano żadnych dodatkowych kosztów.

(484) Komisja ustaliła następnie margines szkody poprzez porównanie średniej ważonej ceny importowej objętych próbą współpracujących producentów eksportujących w państwach, których dotyczy postępowanie, ustalonej na potrzeby obliczeń podcięcia cenowego, ze średnią ważoną niewyrządzającej szkody ceny produktu podobnego sprzedawanego przez objętych próbą producentów unijnych na rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone jako odsetek średniej ważonej wartości importowej CIF.

(485) Ze względu na brak współpracy ze strony jedynego producenta eksportującego z Arabii Saudyjskiej margines szkody dla Arabii Saudyjskiej ustalono na podstawie dostępnych faktów. Saudyjską cenę eksportową porównano z najwyższą indywidualną ceną docelową produktu podobnego wytwarzanego przez objętych próbą producentów unijnych.

(486) Poziom usuwający szkodę dla „pozostałych przedsiębiorstw współpracujących" oraz dla „całego pozostałego przywozu" pochodzącego z odpowiedniego państwa, którego dotyczy postępowanie, obliczono w ten sam sposób co margines dumpingu dla tych przedsiębiorstw i tego przywozu.

6.2. **Badanie marginesu wystarczającego do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł Unii**

(487) Jak wyjaśniono w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, skarżący przedstawił Komisji wystarczające dowody na występowanie zakłóceń handlu surowcami w Chinach w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem. W związku z powyższym, zgodnie z art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego, w toku dochodzenia zbadano zarzut dotyczący zakłóceń w celu sprawdzenia, czy – w stosownych przypadkach – do usunięcia szkody wystarczy cło niższe od marginesu dumpingu.

(488) Ponieważ jednak marginesy odpowiednie do usunięcia szkody są wyższe niż marginesy dumpingu odnoszące się do chińskich producentów eksportujących, Komisja uznała, że na tym etapie zajęcie się tym aspektem nie było konieczne.

6.3. **Wnioski dotyczące poziomu środków**

(489) W wyniku powyższej oceny wysokości tymczasowego cła antydumpingowego powinny zostać ustalone zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w sposób przedstawiony poniżej:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu (%)	Tymczasowy margines szkody (%)	Tymczasowe cło antydumpingowe (%)
Chiny	Shanghai Huayi New Material Co., Ltd.	29,0	37,4	29,0
	Pinghu Petro Chemical Co., Ltd.	22,3	41,4	22,3
	Inne chińskie przedsiębiorstwa współpracujące	23,9	40,5	23,9
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Chin	29,0	41,4	29,0
Arabia Saudyjska	Cały przywóz pochodzący z Arabii Saudyjskiej	40,3	40,8	40,3
RPA	Sasol South Africa Ltd	83,1	32,4	32,4
	Cały pozostały przywóz z RPA	83,1	32,4	32,4
Stany Zjednoczone Ameryki	Dow Chemical Company	61,9	39,0	39,0
	Cały pozostały przywóz pochodzący ze Stanów Zjednoczonych	61,9 %	39,0 %	39,0 %

7. **INTERES UNII**

(490) Po podjęciu decyzji o zastosowaniu art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy może jasno stwierdzić, że wprowadzenie środków w tym przypadku nie leży w interesie Unii, mimo iż stwierdzono wystąpienie dumpingu wyrządzającego szkodę, zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego.

(491) Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu Unii, importerów i użytkowników.

7.1. **Interes przemysłu Unii**

(492) Przemysł Unii zajmujący się produkcją AE obejmuje czterech producentów, którzy wytwarzali produkt w okresie objętym dochodzeniem. Przemysł ten stanowi ważną część bazy przemysłowej UE, ponieważ monomery akrylowe są wykorzystywane w wielu produktach rynku niższego szczebla, w tym w powłokach, spoiwach, szczeliwach, papierze, dodatkach do polimerów, wyrobach tekstylnych i farbach drukarskich.

(493) Wprowadzenie środków antydumpingowych prawdopodobnie pomogłoby producentom unijnym przywrócić rentowność i ustabilizować przepływy środków pieniężnych. Dzięki poprawie rentowności producenci unijni byliby lepiej przygotowani do przestrzegania przepisów dotyczących ochrony środowiska, a także inwestowania w badania naukowe, rozwój oraz produkcję o niższej emisyjności i efektywność operacyjną. Ponadto wprowadzenie środków umożliwiłoby przemysłowi Unii utrzymanie zatrudnienia i bezpieczeństwa dostaw w Unii. Utrzymanie produkcji unijnej na zrównoważonym poziomie wspierałoby również przemysł petrochemiczny wyższego szczebla, w szczególności dzięki wyższemu i bardziej stabilnemu popytowi na propylen i powiązane surowce.

(494) Natomiast bez środków naprawczych przemysł Unii znalazłby się pod dalszą presją ze strony przywozu po nieuczciwie niskich cenach, co doprowadziłoby do większych strat i zagroziłoby długoterminowej rentowności produkcji unijnej. Dalsze zaniżanie cen utrudniłoby utrzymanie działalności i miejsc pracy. W takiej sytuacji dalsze inwestycje byłyby prawdopodobnie ograniczone oraz mogłoby dochodzić do opóźniania lub nawet porzucania planów dotyczących długoterminowej konkurencyjności.

(495) Ponadto ciągłe pogarszanie się sytuacji w branży AE wpływałoby na działalność producentów unijnych na rynku niższego szczebla, która jest operacyjnie lub gospodarczo powiązana z produkcją produktu objętego dochodzeniem. Zmniejszenie lub utrata produkcji AE wyższego szczebla w Unii miałyby zatem szerszy wpływ na zrównoważony charakter powiązanych działań w ramach łańcucha wartości w Unii.

(496) Komisja stwierdziła zatem, że nałożenie ceł antydumpingowych leży w interesie przemysłu Unii.

7.2. **Interes importerów niepowiązanych**

(497) W odniesieniu do importerów niepowiązanych dwa przedsiębiorstwa, Opes International Limited („Opes”) i Gantrade, współpracowały w ramach niniejszego dochodzenia, m.in. udzielając odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisji. Przedsiębiorstwo Gantrade sprzeciwiło się wprowadzeniu środków w przedmiotowej sprawie, natomiast przedsiębiorstwo Opes nie wyraziło publicznie swojego stanowiska w sprawie środków.

(498) Wstępnie uznaje się, że środki prawdopodobnie będą miały nieznaczny (ewentualny) wpływ na importerów, ponieważ mogą oni nadal przywozić AE po uczciwych cenach z państw, których dotyczy postępowanie, lub z innych państw trzecich, tworząc zdrową konkurencję dla krajowej produkcji AE. Ponadto dowody przedstawione przez współpracujących importerów niepowiązanych wskazują, że ponad połowa ich przywozu pod względem wartości dotyczy produktów innych niż AE, co jeszcze bardziej osłabia wpływ środków na tych importerów i pokazuje, że importerzy mogą zdywersyfikować swoją działalność gospodarczą o inne produkty.

7.3. **Interes użytkowników**

(499) W przedmiotowej sprawie zgłosili się użytkownicy reprezentujący głównie segment żywic akrylowych, którzy sprzeciwili się środkom. Żywice są produktem pośrednim wykorzystywanym do głównych zastosowań produktu objętego postępowaniem – powłok, spoiw i dodatków. Kilku użytkowników (Allnex Belgium SA / NV („Allnex"), Covestro AG, Organik, EPS B.V., ICAP-SIRA Chemicals and Polymers S.p.A., Trinseo PLC i Dow ([163])) odpowiedziało na pytania zawarte w kwestionariuszu dla użytkowników udostępnionym na początku dochodzenia, natomiast inni użytkownicy (Bear Quimica, s.a. [„Bear"], Alberdingk Boley GmbH [„Alberdingk"] i Follmann Chemie GmbH [„Follmann"]) przedstawili jedynie swoje pisemne stanowisko w sprawie dochodzenia.

(500) W przypadku użytkowników, którzy wypełnili specjalny kwestionariusz, ich wyniki finansowe wykazały, że wszyscy (z wyjątkiem jednego użytkownika) korzystali z zadowalających marż zysku wynoszących 3–36 % w okresie objętym dochodzeniem, natomiast jeden użytkownik ponosił straty bliskie progu rentowności – jednak udział obrotu uzyskanego z produktu obejmującego AE dla danego użytkownika stanowił mniej niż 10 % całkowitego obrotu jego przedsiębiorstwa.

(501) Ponadto informacje przekazane przez większość użytkowników wskazywały, że udział kosztów AE w ich kosztach produkcji był ograniczony i stanowił (w przypadku pięciu spośród siedmiu użytkowników) nie więcej niż od 3 do 15 % kosztów produkcji. Jeżeli chodzi o dwóch najbardziej dotkniętych użytkowników, którzy wykazują największy udział kosztów produktu objętego dochodzeniem w całkowitych kosztach produkcji (20–30 %), byli oni rentowni (z zyskami wynoszącymi odpowiednio około 3–5 % i 16–20 %). Ponadto obydwa przedsiębiorstwa kupowały zdecydowaną większość AE (60–85 %) w Unii, w związku z czym proponowane cła miałyby ograniczony wpływ na ich rentowność. W związku z powyższym środki prawdopodobnie będą miały ograniczony i możliwy do opanowania wpływ na użytkowników.

(502) Nie oczekuje się również, aby środki spowodowały niedobory dla użytkowników. Pomimo wprowadzenia środków użytkownicy nadal będą mogli dokonywać przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, ponieważ cła antydumpingowe mają na celu skorygowanie nieuczciwie niskich cen, a nie całkowite zablokowanie przywozu. Ponadto w okresie badanym do Unii dokonano przywozu ilości istotnych z handlowego punktu widzenia z państw trzecich nieobjętych środkami (takich jak Korea Południowa, Japonia i Tajwan). W związku z tym przywóz z tych państw może zapewnić użytkownikom alternatywne źródła estrów akrylowych. Producenci unijni również dysponują wolnymi mocami produkcyjnymi i mogą zwiększyć produkcję bez konieczności dokonywania nowych inwestycji w zwiększanie mocy produkcyjnych.

7.4. **Uwagi zainteresowanych stron**

(503) Chiński producent eksportujący Pinghu Petro argumentował, że nałożenie ceł antydumpingowych na przywóz AE z Chin zwiększyłoby koszty ponoszone przez użytkowników na rynku niższego szczebla w Unii w wielu różnych sektorach. Przedsiębiorstwo Sasol przedstawiło podobny argument, dodając, że wyższe koszty produkcji w całym łańcuchu wartości niższego szczebla ostatecznie poniosą konsumenci w Unii. Przedsiębiorstwa Organik, Allnex, Gantrade, Bear, Alberdingk i Follmann twierdziły również, że nałożenie ceł spowodowałoby wzrost kosztów dla unijnych podmiotów działających na rynku niższego szczebla (o ograniczonej zdolności do wchłonięcia takich wzrostów lub ich przeniesienia) oraz obniżenie ich marż, co potencjalnie doprowadziłoby do ograniczenia ich konkurencyjności i zwiększenia przywozu produktów rynku niższego szczebla (ponieważ środki nie miałyby zastosowania do produktów rynku niższego szczebla). Według stron sytuacja ta może ostatecznie doprowadzić do przeniesienia sektorów niższego szczebla poza Unię.

(504) Chociaż środki antydumpingowe mogą spowodować pewien wzrost cen nakładów dla użytkowników, należy się spodziewać, że wzrost ten będzie ograniczony i możliwy do opanowania. Mając na uwadze obecną rentowność użytkowników w stosunku do rentowności (lub raczej jej braku) producentów unijnych, można się spodziewać, że użytkownicy na rynku niższego szczebla przeniosą wszelkie wzrosty kosztów na cały łańcuch wartości. Ponadto wpływ środków na ceny można złagodzić dzięki umownym ustaleniom cenowym i zróżnicowanym praktykom w zakresie zaopatrzenia, już wdrażanym przez użytkowników. Stała obecność przywozu z państw, których dotyczy postępowanie (również w świetle poziomu nałożonych ceł), i innych państw trzecich na rynku unijnym, oprócz czterech producentów unijnych, zapewni również presję konkurencyjną, która prawdopodobnie złagodzi

([163]) Danych dotyczących przedsiębiorstwa Dow nie można było jednak w znaczący sposób wykorzystać w analizie interesu użytkowników, biorąc pod uwagę, że zdecydowana większość (ponad 90 %) AE wykorzystywanych przez przedsiębiorstwo Dow była przekazywana wewnętrznie w ramach grupy Dow.

potencjalny wzrost kosztów, jaki może wynikać z nałożenia tych ceł. W każdym razie należy zauważyć, że środki spowodują przede wszystkim korektę sztucznie zaniżonych cen importowych (po których użytkownicy kupowali materiał przez dłuższy czas), które obecnie podcinają ceny producentów unijnych. W związku z powyższym wprowadzenie środków nie powinno mieć zaporowego wpływu na użytkowników i ich konkurencyjność, a tym bardziej nie powinno zmuszać ich do przeniesienia działalności poza Unię. W związku z tym argumenty stron zostały odrzucone.

(505) Ponadto należy zasadnie uznać, że wpływ na konsumentów w Unii będzie nieistotny, biorąc pod uwagę ogólną strukturę kosztów produktów przeznaczonych dla konsumentów końcowych w tym segmencie (takich jak farby akrylowe zakupione w sklepie z artykułami do majsterkowania) oraz fakt, że te produkty końcowe są bardziej odporne na wahania cen produktów pośrednich, które trafiają do łańcucha wartości na znacznie wyższym szczeblu.

(506) Podsumowując, hipotetyczne niekorzystne skutki dla sektorów wykorzystujących produkt objęty postępowaniem i dla konsumentów końcowych nie mogą przeważać nad wyraźną potrzebą przywrócenia równych warunków działania na unijnym rynku AE, w szczególności gdy zagrożona jest długoterminowa rentowność przemysłu Unii i zrównoważony charakter powiązanych działań w ramach łańcucha wartości w Unii. Scenariusz alternatywny zakładający brak ceł i zanikanie przemysłu Unii byłby bardziej szkodliwy dla użytkowników niż wzrost cen, do którego może doprowadzić nałożenie ceł.

(507) Przedsiębiorstwo Organik argumentowało, że środki antydumpingowe ograniczyłyby przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, co w konsekwencji jeszcze bardziej pogłębiłoby ograniczenia w dostawach AE dla niezależnych użytkowników na rynku niższego szczebla, biorąc pod uwagę, że unijny rynek AE jest wysoce skoncentrowany, a znaczną część AE wykorzystuje się na użytek własny. Przedsiębiorstwo Gantrade argumentowało również, że nałożenie ceł znacznie zmniejszyłoby dostępność AE na rynku unijnym. Ponadto według przedsiębiorstwa Pinghu Petro prawdopodobnym skutkiem ceł antydumpingowych byłoby skuteczne całkowite zamknięcie dostępu do rynku unijnego dla przywozu z Chin. Również zdaniem południowoafrykańskiego producenta eksportującego Sasol potencjalne ograniczenie dostępu do AE osłabiłoby konkurencyjność unijnych producentów niższego szczebla, gdyby cła znacznie zmniejszyły wielkość przywozu. Przedsiębiorstwa Bear, Alberdingk i Follmann argumentowały również, że po wprowadzeniu środków pionowo zintegrowani producenci unijni mogliby priorytetowo traktować dostawy na użytek własny w stosunku do sprzedaży rynkowej.

(508) Po pierwsze, Komisja przypomniała, że unijny rynek AE jest konkurencyjny i obejmuje czterech producentów unijnych, a także inne państwa wywozu, takie jak Korea czy Tajwan, oprócz państw, których dotyczy postępowanie (w tym Chin), którym nie będzie uniemożliwiać się dostępu do Unii po uczciwych i niewyrządzających szkody cenach. Nałożenie ceł antydumpingowych nie powinno zatem prowadzić do zwiększonej koncentracji producentów unijnych na rynku AE. Z drugiej strony, wbrew argumentom stron, wprowadzenie środków zapewni stałą obecność dostawców mających siedzibę w Unii, a tym samym niezawodną bazę dostaw dla użytkowników unijnych, zwłaszcza w obecnym kontekście geopolitycznym, w którym niektóre zdarzenia (takie jak zamknięcie kluczowych korytarzy żeglugowych) mogą skutkować niedostępnością przywozu. Ponadto strony nie przedstawiły żadnych uzasadnionych dowodów potwierdzających, że producenci unijni i inne istniejące źródła dostaw nie będą w stanie zaspokoić popytu na rynku unijnym.

(509) Po drugie, poziom konsumpcji własnej utrzymywał się na stałym poziomie w okresie badanym, a wszelkie argumenty, że tendencja ta z pewnością się zmieni, a ograniczenia dostaw dla niezależnych użytkowników wzrosną, mają charakter spekulacyjny i są nieuzasadnione. Jak wskazano w motywie 393, sprzedaż na wolnym rynku przez przemysł Unii odpowiadała za około 45 % jego łącznej sprzedaży i wykorzystania w Unii, a odsetek ten wzrósł nawet do 47–48 % w okresie od 2024 r. do okresu objętego dochodzeniem. Ponadto w okresie badanym przemysł Unii działał na poziomie około 70 % mocy zainstalowanej, w związku z czym w Unii istnieją wolne moce produkcyjne umożliwiające zaspokojenie ewentualnego wzrostu popytu ze strony niezależnych użytkowników na rynku niższego szczebla.

(510) Przedsiębiorstwa Organik i Gantrade stwierdziły ponadto, że dostawcy mający siedzibę na alternatywnych rynkach państw trzecich, takich jak Korea, Japonia lub Tajwan, nie mogą oferować wystarczających i skalowalnych ilości, które mogłyby trwale zastąpić przedmiotowy przywóz. Wbrew argumentowi stron i jak wynika z motywów 440–441 AE przywożono do Unii w ilościach istotnych z handlowego punktu widzenia z Korei Południowej, Tajwanu i Japonii, a ich łączny udział w rynku w okresie objętym dochodzeniem wyniósł 6,5 %, co wskazuje na istotną i niezaprzeczalną obecność na rynku unijnym. Wcześniej w okresie badanym wielkość sprzedaży z tych państw była jeszcze wyższa. Ponadto użytkownicy tacy jak przedsiębiorstwo Organik nie muszą polegać wyłącznie na alternatywnych źródłach dostaw, zwłaszcza że tradycyjnie starali się pozyskiwać większość swoich produktów od producentów unijnych. Ponadto strony mogą oczywiście kontynuować przywóz materiału z państw, których dotyczy postępowanie, po rozsądnych i niewyrządzających szkody cenach. Argumenty przedsiębiorstw Organik i Gantrade zostały zatem odrzucone jako bezzasadne.

(511) Przedsiębiorstwo Organik stwierdziło również, że dla niego rodzaj produktu BA jest podstawowym materiałem do produkcji stanowiącym istotny składnik struktury kosztów przedsiębiorstwa Organik.

(512) Chociaż przedsiębiorstwo Organik może być bardziej narażone na wzrost kosztów AE w porównaniu z niektórymi innymi użytkownikami na rynku niższego szczebla, wpływ na tego użytkownika nie może przeważyć nad interesem przywrócenia sprawiedliwego handlu i potrzebą zapobieżenia dalszemu pogarszaniu się sytuacji przemysłu Unii z wielu powodów. Po pierwsze, przedsiębiorstwo Organik stosuje już zróżnicowaną strategię w zakresie zaopatrzenia, pozyskując materiał od kilku dostawców, a w szczególności w 50–70 % od producentów unijnych. Jak wskazało przedsiębiorstwo Organik w swoich uwagach, w przypadku gdy użytkownicy na rynku niższego szczebla pozyskują czynniki produkcji w ramach kombinacji dostaw krajowych i będących przedmiotem przywozu oraz nie są w dużym stopniu uzależnieni od przywozu z państw, których dotyczy postępowanie (co ma miejsce w tym przypadku), wpływ ceł na koszty może zostać złagodzony. Po drugie, wbrew argumentowi przedsiębiorstwa Organik, jak określono w motywie 407, cena sprzedaży w Unii stale spadała w okresie badanym, a użytkownicy (w tym przedsiębiorstwo Organik) faktycznie odnosili przez dłuższy okres korzyści ze sztucznie zaniżonych cen. W związku z tym jakakolwiek korekta cen byłaby jedynie przejawem przywrócenia sprawiedliwego handlu w sytuacji, w której ceny przemysłu Unii były obniżane przez presję spadkową wynikającą z przywozu towarów po cenach dumpingowych. W każdym razie nałożenie ceł i wszelki wynikający z tego wzrost cen AE nie powinny uniemożliwiać użytkownikom na rynku niższego szczebla podnoszenia cen w celu przeniesienia takiego wzrostu kosztów. Przedsiębiorstwo Organik nie przekazało żadnych dowodów prowadzących do wniosków przeciwnych.

(513) Ponadto przedsiębiorstwo Organik wyraziło obawę, że istniejące asymetrie strukturalne między pionowo zintegrowanymi producentami unijnymi i ich działalnością na rynku niższego szczebla z jednej strony a niezintegrowanymi podmiotami na rynku niższego szczebla (bez dostępu do AE na wewnętrzne potrzeby) z drugiej strony jeszcze bardziej się pogłębią w przypadku nałożenia ceł. Przedsiębiorstwo Gantrade stwierdziło również, że kilku producentów unijnych jest zintegrowanych pionowo, prowadzi własną działalność na rynku niższego szczebla i jest w stanie pozyskiwać kluczowe surowce wewnętrznie. Według przedsiębiorstwa Gantrade skutecznie chroniłyby one swoją działalność na rynku niższego szczebla przed pełnym wpływem wzrostu cen spowodowanego proponowanymi cłami. Producent eksportujący Sasol oraz pozostali użytkownicy Bear, Alberdingk i Follmann przedstawili podobny argument, twierdząc, że koszty surowców wzrosłyby w przypadku niezintegrowanych użytkowników na rynku niższego szczebla w porównaniu z pionowo zintegrowanymi producentami monomerów akrylowych.

(514) Nie zakwestionowano istnienia asymetrii między operatorami zintegrowanymi pionowo a operatorami niezintegrowanymi. Cła antydumpingowe służą jednak wyraźnemu celowi regulacyjnemu, jakim jest przywrócenie sprawiedliwego handlu, w przypadku ustalenia uzasadnionego interesu przemysłu Unii i spełnienia warunków wprowadzenia środków (co ma miejsce w przedmiotowej sprawie). Środki ochrony handlu funkcjonują samodzielnie i niezależnie od wszelkich istniejących struktur rynkowych i nie mają na celu zaradzenia istniejącym lub potencjalnym niedoskonałościom rynku. Ponadto strony wydają się ignorować w swoich argumentach fakt, że w przeciwieństwie do niezależnych użytkowników na rynku niższego szczebla pionowo zintegrowani producenci unijni ponoszą znaczne nakłady inwestycyjne i istotne ryzyko biznesowe związane z produkcją materiałów wyższego szczebla (w tym przypadku AE) wykorzystywanych następnie w ich działalności na rynku niższego szczebla, łącznie z wahaniami kosztów surowców i energii, niezależnie od ewentualnego wpływu wywieranego przez cła. W związku z tym argumenty stron zostały odrzucone.

(515) Producent eksportujący Dow stwierdził, że nieuczciwie sprzedawany przywóz AE z Chin wywiera już negatywny wpływ na działające w Unii przedsiębiorstwa niższego szczebla Dow oraz że nałożenie ceł na przywóz ze Stanów Zjednoczonych jeszcze bardziej osłabiłoby zdolność przedsiębiorstwa Dow do konkurowania na rynkach niższego szczebla w Unii i na rynkach eksportowych.

(516) Po pierwsze, środki wprowadzone w odniesieniu do przywozu AE z Chin w celu przywrócenia sprawiedliwego handlu w Unii stanowią odpowiedź na obawy przedsiębiorstwa Dow dotyczące przywozu pochodzącego z Chin. Po drugie, jeżeli chodzi o cła nałożone na przywóz ze Stanów Zjednoczonych, przedsiębiorstwo Dow może pozyskiwać (przynajmniej BA) wewnętrznie również z działalności Dow w Unii niezależnie od przywozu z Dow w Stanach Zjednoczonych. Ponadto przedsiębiorstwo Dow nadal będzie mogło zaopatrywać się w AE ze Stanów Zjednoczonych po rozsądnych i niewyrządzających szkody cenach.

(517) Zdaniem przedsiębiorstwa Pinghu Petro nałożenie ceł antydumpingowych nie leży w interesie Unii, ponieważ szerzej pojęty przemysł Unii stoi w obliczu wstrząsu energetycznego spowodowanego kryzysem na Bliskim Wschodzie, któremu należy zaradzić za pomocą ogólnounijnego środka z zakresu polityki przemysłowej, a nie środków antydumpingowych. Przedsiębiorstwo Pinghu Petro nie uzasadniło związku między wskazanym czynnikiem a analizą interesu Unii w przedmiotowej sprawie, w związku z czym jego argument został odrzucony.

(518) Ponadto Greckie Stowarzyszenie Przemysłu Chemicznego („greckie stowarzyszenie"), działające w imieniu greckich użytkowników na rynku niższego szczebla, wyraziło sprzeciw wobec środków w przedmiotowej sprawie. Zauważono, że greckie stowarzyszenie przedstawiło swoje uwagi na późnym etapie procedury, tj. prawie sześć miesięcy po rozpoczęciu dochodzenia. Dla pełności wywodu stowarzyszenie przedstawiło argumenty wskazane również przez inne zainteresowane strony, takie jak presja kosztowa na sektory niższego szczebla i konsumentów końcowych w wyniku środków, obawy dotyczące bezpieczeństwa dostaw, możliwy arbitraż w odniesieniu do przywożonych towarów rynku niższego szczebla zawierających AE nieobciążonych cłami na AE, utrata konkurencyjności (eksportowej) użytkowników na rynku niższego szczebla oraz asymetria strukturalna między niezależnymi, niezintegrowanymi użytkownikami na rynku niższego szczebla i producentami zintegrowanymi pionowo. Wnioski przedstawione w motywach 504–514 mają odpowiednio zastosowanie do tych argumentów podniesionych przez greckie stowarzyszenie.

(519) Ponadto greckie stowarzyszenie stwierdziło, że część przemysłu niższego szczebla (żywice wodorozcieńczalne) będzie podlegać łącznemu obciążeniu cłami na AE, wraz z cłami nałożonymi na przywóz chińskiego ditlenku tytanu (wykorzystywanego również przez producentów żywic) w styczniu 2025 r. ([164]) Wbrew temu, co twierdziło stowarzyszenie, i jak wynika z uwag użytkowników oraz ich wyników w zakresie rentowności w 2025 r., nie wydaje się, by środki dotyczące ditlenku tytanu wywierały negatywny wpływ na ich wyniki gospodarcze. Ten sam wstępny wniosek można również wyciągnąć w odniesieniu do wprowadzonych środków dotyczących AE z powodów określonych w motywie 500.

(520) Greckie stowarzyszenie zwróciło się również o (i) zwolnienie ze względu na końcowe przeznaczenie w formie wyłączenia ze względu na końcowe przeznaczenie, bezcłowego kontyngentu taryfowego lub zawieszenia ceł, powołując się jednocześnie na wcześniejszą praktykę Komisji, lub (ii) zwolnienie z tytułu uszlachetniania czynnego. Po pierwsze, odniesienie do precedensów w praktyce Komisji jest bezskuteczne, ponieważ zgodność z prawem rozporządzeń antydumpingowych należy oceniać w świetle rozporządzenia podstawowego, a nie na podstawie wcześniejszych decyzji Komisji. Po drugie, w przedmiotowej sprawie dochodzenie dotyczy produktów wysoce standaryzowanych (BA i 2EHA), a nie jakichkolwiek produktów specjalistycznych, w związku z czym nie można nawet rozważać wyłączenia ze względu na końcowe przeznaczenie. Ponadto nie stwierdzono żadnych wyjątkowych okoliczności ani ograniczeń w dostawach, które uzasadniałyby bezcłowy kontyngent taryfowy lub zawieszenie ceł. Jeżeli chodzi o uszlachetnianie czynne, cła antydumpingowe nakłada się wyłącznie na produkty przywożone po cenach dumpingowych, które są dopuszczone do obrotu w Unii. Cła antydumpingowe nie mają zatem zastosowania do produktów wprowadzanych na obszar celny Unii w ramach specjalnych procedur celnych, które nie obejmują dopuszczenia do obrotu, takich jak uszlachetnianie czynne.

7.5. **Wnioski dotyczące interesu Unii**

(521) Po dokonaniu analizy skutków pozytywne konsekwencje wprowadzenia środków dla przemysłu Unii – a mianowicie przywrócenie uczciwej konkurencji, utrzymanie produkcji i zatrudnienia oraz zwiększenie bezpieczeństwa dostaw – przeważają nad ograniczonymi negatywnymi konsekwencjami dla użytkowników i importerów. Biorąc pod uwagę w dużej mierze standaryzowany charakter produktu i szeroki zakres alternatywnych źródeł dostaw, a także ogólne pozytywne wyniki gospodarcze użytkowników, oczekuje się, że środki nie doprowadzą do nieproporcjonalnego wzrostu kosztów lub niedoborów. Ponadto wpływ na użytkowników będzie prawdopodobnie krótkoterminowy w przeciwieństwie do potencjalnie nieodwracalnych i długoterminowych skutków dla działalności producentów unijnych, jakie wynikałyby z niewprowadzenia środków.

(522) Na podstawie powyższego Komisja doszła do wniosku, że na obecnym etapie dochodzenia nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, iż wprowadzenie środków w odniesieniu do przywozu estrów akrylowych pochodzących z państw, których dotyczy postępowanie, nie leży w interesie Unii.

8. **TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE**

(523) Biorąc pod uwagę wnioski Komisji dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego, poziomu środków i interesu Unii, należy wprowadzić środki tymczasowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.

([164]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/4 z dnia 17 grudnia 2024 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz ditlenku tytanu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2025/4, 9.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/4/oj).

(524) W odniesieniu do przywozu niektórych estrów akrylowych pochodzących z państw, których dotyczy postępowanie, należy wprowadzić tymczasowe środki antydumpingowe zgodnie z zasadą niższego cła określoną w art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja porównała marginesy szkody z marginesami dumpingu w motywie 489 powyżej. Kwotę ceł ustalono na poziomie marginesu dumpingu albo marginesu szkody, zależnie od tego, który z nich jest niższy.

(525) W związku z powyższym stawki tymczasowego cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe (%)
Chiny	Shanghai Huayi New Material Co., Ltd.	29,0
	Pinghu Petro Chemical Co., Ltd.	22,3
	Inne chińskie przedsiębiorstwa współpracujące	23,9
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Chin	29,0
Arabia Saudyjska	Cały przywóz pochodzący z Arabii Saudyjskiej	40,3
RPA	Sasol South Africa Ltd	32,4
	Cały pozostały przywóz z RPA	32,4
Stany Zjednoczone	Dow Chemical Company	39,0
	Cały pozostały przywóz pochodzący ze Stanów Zjednoczonych	39,0

(526) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną w toku dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Te stawki celne mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione podmioty prawne.

(527) Przywóz produktu objętego postępowaniem wyprodukowanego przez jakiekolwiek inne przedsiębiorstwo, którego nie wymieniono w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z przedsiębiorstwami w niej wymienionymi, powinien podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie". Nie powinny one być objęte żadną z indywidualnych stawek cła antydumpingowego.

(528) Do zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z różnicą w stawkach celnych dla producentów eksportujących w Chinach potrzebne są środki szczególne gwarantujące stosowanie indywidualnych ceł antydumpingowych. Indywidualne cła antydumpingowe stosuje się wyłącznie po przedstawieniu organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Do czasu przedstawienia takiej faktury przywóz powinien podlegać cłu antydumpingowemu mającemu zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej".

(529) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antydumpingowego wobec przywozu pochodzącego z Chin, nie jest ona jedynym elementem branym pod uwagę przez organy celne.

(530) Organy celne państw członkowskich muszą bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach, mogą żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji poprawności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania stawki celnej zgodnie z prawem celnym.

(531) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

(532) W takich okolicznościach, o ile spełnione są odpowiednie warunki, można wszcząć dochodzenie w sprawie obejścia środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych i nałożenia ogólnokrajowego cła.

9. **REJESTRACJA**

(533) Jak wspomniano w motywie 4 powyżej, Komisja objęła przywóz produktu objętego postępowaniem obowiązkiem rejestracji. Rejestracja miała miejsce w celu ewentualnego pobrania ceł z mocą wsteczną zgodnie z art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(534) W świetle ustaleń dokonanych na etapie tymczasowym należy zaniechać rejestracji przywozu.

(535) Na obecnym etapie postępowania nie podjęto decyzji o ewentualnym stosowaniu środków antydumpingowych z mocą wsteczną.

10. **INFORMACJE NA ETAPIE TYMCZASOWYM**

(536) Zgodnie z art. 19a rozporządzenia podstawowego Komisja poinformowała zainteresowane strony o planowanym nałożeniu ceł tymczasowych. Informacje te zostały również udostępnione ogółowi społeczeństwa za pośrednictwem strony internetowej DG ds. Handlu. Zainteresowane strony miały trzy dni robocze na przedstawienie uwag dotyczących prawidłowości obliczeń, które zostały im ujawnione.

(537) Skarżący przedstawił uwagi na temat wartości odniesienia na potrzeby skonstruowania wartości normalnej w Chinach, w szczególności co do metodyki obliczania marży zysku wykorzystanej do skonstruowania wartości normalnej. Ponieważ uwagi te nie dotyczyły dokładności obliczeń, zostaną one rozpatrzone na ostatecznym etapie dochodzenia.

11. **PRZEPISY KOŃCOWE**

(538) W interesie dobrej administracji Komisja zwróci się do zainteresowanych stron z prośbą o przedłożenie pisemnych uwag lub o złożenie wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu w określonym terminie.

(539) Ustalenia dotyczące nałożenia ceł tymczasowych obowiązują tymczasowo i mogą ulec zmianie na ostatecznym etapie dochodzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych estrów akrylowych, którymi są akrylan butylu, obecnie objęty kodami CAS RN 141-32-2 i CUS 0012413-0, oraz akrylan 2-etyloheksylu, obecnie objęty kodami CAS RN 103-11-7 i CUS 0017228-1, obecnie objętych kodem CN ex 2916 12 00 (kod TARIC 2916 12 00 15) i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Królestwa Arabii Saudyjskiej, Republiki Południowej Afryki i Stanów Zjednoczonych Ameryki.

2. Z zakresu produktu wyłączone są inne podstawowe akrylany, takie jak akrylan etylu lub akrylan metylu, oraz akrylany specjalistyczne, takie jak akrylany alkilowe, akrylany hydroksyalkilowe lub akrylany dialkiloaminoetylowe.

3. Stawki tymczasowego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocleniem są następujące dla produktu opisanego w ust. 1 i wyprodukowanego przez poniższe przedsiębiorstwa:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe (%)	Dodatkowy kod TARIC
Chińska Republika Ludowa	Shanghai Huayi New Material Co., Ltd.	29,0	88GR
	Pinghu Petro Chemical Co., Ltd.	22,3	88GS
	Pozostałe chińskie przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	23,9	Zob. załącznik
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Chin	29,0	8999
Królestwo Arabii Saudyjskiej	Cały przywóz pochodzący z Arabii Saudyjskiej	40,3	8999
Republika Południowej Afryki	Sasol South Africa Ltd	32,4	88GV
	Cały pozostały przywóz z RPA	32,4	8999
Stany Zjednoczone Ameryki	Dow Chemical Company	39,0	88GW
	Cały pozostały przywóz pochodzący ze Stanów Zjednoczonych	39,0	8999

4. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 3 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że liczba ton estrów akrylowych sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w (nazwa państwa, którego dotyczy postępowanie). Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. Do czasu przedstawienia faktury z takim oświadczeniem obowiązuje cło mające zastosowanie do całego pozostałego przywozu pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie.

5. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaceniem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.

6. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Zainteresowane strony przedkładają Komisji uwagi na piśmie dotyczące niniejszego rozporządzenia w ciągu 15 dni kalendarzowych od daty jego wejścia w życie.

2. Zainteresowane strony pragnące złożyć wniosek o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją występują z takim wnioskiem w ciągu 5 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Zainteresowane strony pragnące złożyć wniosek o posiedzenie wyjaśniające przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu mogą to uczynić w ciągu 5 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Rzecznik praw stron może rozpatrzyć wnioski złożone poza tym terminem i, w stosownych przypadkach, może podjąć decyzję w sprawie przyjęcia takich wniosków.

Artykuł 3

1. Niniejszym poleca się organom celnym zaprzestanie rejestracji przywozu ustanowionej zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2026/1085.

2. Dane zebrane na temat produktów, które dopuszczono do konsumpcji w UE nie więcej niż 90 dni przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, są przechowywane do wejścia w życie ewentualnych środków ostatecznych lub zakończenia niniejszego postępowania.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 listopada 2026 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

Chińscy współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Wanhua-PIC Petrochemicals Co., Ltd.	88GT
Jiangsu Sandie Chemical CO., Ltd.	88GU